

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/. València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84

Any IX N.º 437

Setmana del 7 al 13
de febrer del 1988

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 75 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

*"Els ateus absoluts,
en aquests darrers
anys, semblen cada
vegada més com els
veritables «beats» o
«carques». I no és
il·lògic, perquè la
matriu de qualsevol
fideisme cec és
sempre la mateixa."*

Maria Antoniette
Macciocchi

AFINANT

Avui cent-mil persones moriran de fam

JOAN E. JARQUE i
JUTGLAR

*Sento una vergonya enorme, un malestar físic, en haver d'escriure un any més sobre el paorós problema de la fam al món que ens recorda, any rera any per aquestes dates, **Mans Unides**. No hi ha mal pitjor que aquell que esdevé habitual. Mentre quelcom ens inquieta, ens revolta, no ens deixa viure tranquils, encara hi ha esperança de remei. La fam de dues terceres parts de la humanitat, confessem-ho, no ens treu la son. Almenys col·lectivament. La prova és que no hi ha notícies en aquest front; "res de nou a l'oest". Els periodistes podem anunciar que hi ha un excés de mandarines i de llet a casa nostra i muntanyes de carn i de mantega als altres països del mercat comú. La notícia que han salpat vaixells carregats d'aquests excedents cap als països afamats no salta pas als teletips per ara. Mentrestant... farem, una vegada més, una col·lecta!*

Què més podem fer individualment? Els polítics no ens presenten pas uns programes en els quals l'objectiu primer sigui aportar ni que sigui un principi de solució a aquest problema, almenys pels que passen gana a casa! Un polític que s'ho va proposar ha hagut de deixar la política... per mirar de poder fer alguna cosa. Tanmateix el problema és bàsicament polític. Mentrestant avui, com ahir, com abans-d'ahir, com demà, com demà passat, cent mil germans nostres moriran de fam.

Rectificació: A l'article "La Tortura? No, mail!" de la pàgina 1 del número 436 va sortir el número de telèfon equivocant. El número de l'Acció dels Cristians per a l'Abolició de la Tortura (A.C.A.T.) és el 203 89 15.

Acabar amb la fam al món:

VOLER ÉS PODER

La "XXIX Campanya contra la fam", que se celebra aquest mes de febrer, ens recorda que si nosaltres volem és possible acabar amb aquest problema tan dramàtic. És una tasca que ha de ser assumida per tothom, sense excepcions. L'organització, com en anys anteriors, va a càrrec de "Mans Unides". La diada del dejuni voluntari se celebra el proper dia 12.

L'any passat, la col·lecta que es va fer el segon diumenge de febrer va suposar més de 1.800 milions a tot l'Estat, la qual cosa equival a una aportació mitjana anual de 46,86 pessetes per ciutadà.

A través de les aportacions dels darrers 27 anys, s'han finançat més de 6.000 projectes de desenvolupament agrícola, social, sanitari, cultural i de promoció de la dona en 63 països d'Àsia, Àfrica, Amèrica i Oceania.

Campanyes com la de "Mans Unides" permeten

La XXIX Campanya de Mans Unides se celebra al llarg de tot aquest mes de febrer

inquietar i sensibilitzar l'opinió pública per aconseguir un nou ordre econòmic mundial. L'ajut d'Occident és encara petit. L'Estat espanyol, per no anar més lluny, només dedica el 0,1 per cent del Producte Interior Brut al Tercer Món.

En les pàgines centrals trobareu una informació àmplia sobre aquest tema i una entrevista amb la presidenta de Mans Unides, de Barcelona, Montserrat Mas.

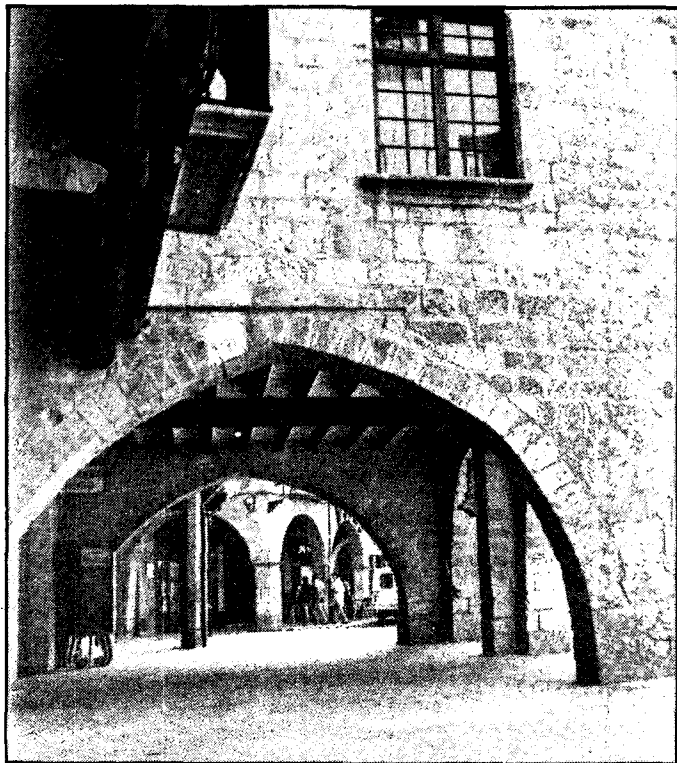

LI VIATGE CULTURAL

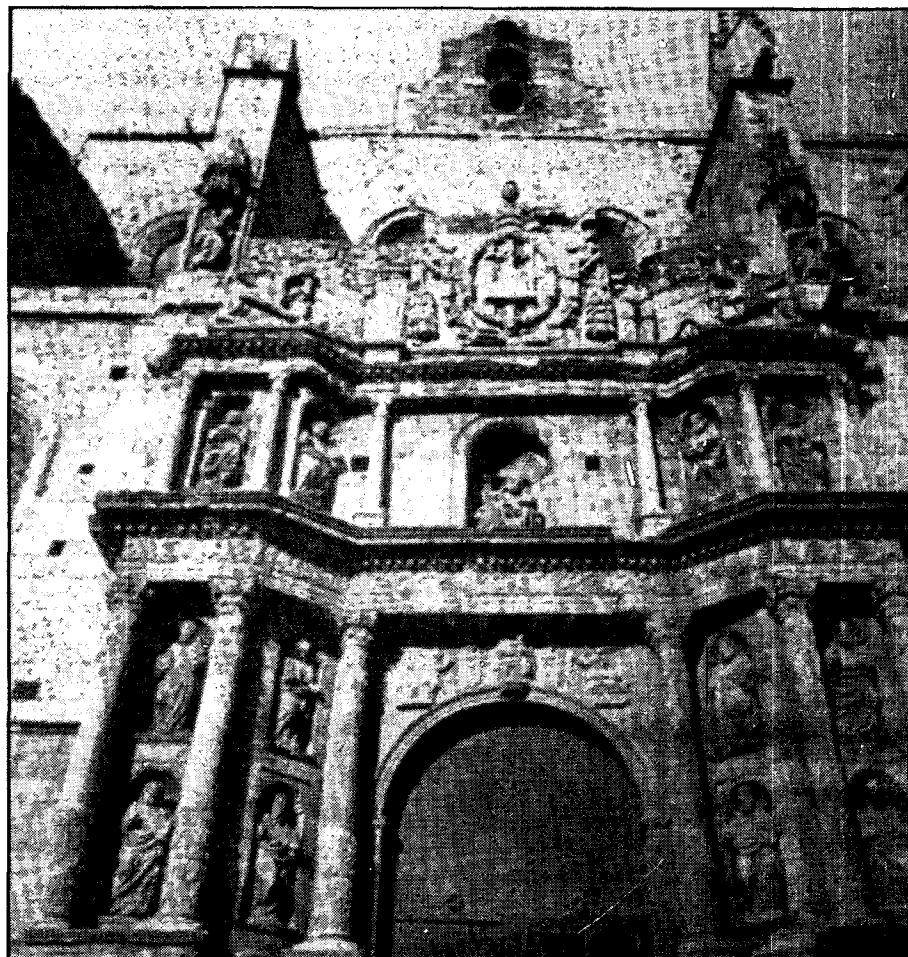
Dia 28 de febrer

VISITAREM MONTBLANC

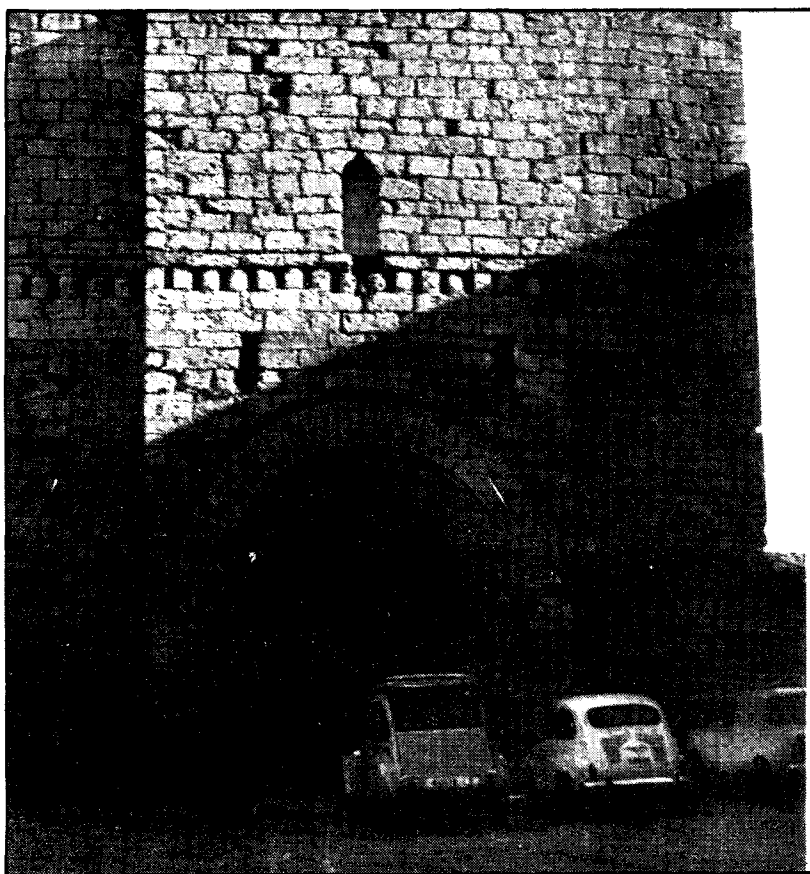
Muralles - Església de Sant Miquel - Barri Jueu - Antic Hospital Museu - Església de Santa Maria la Major - i Santuari de la Mare de Déu de la Serra.

Montblanc.

Porta de l'Església de Santa Maria la Major.

Façana romànica de l'església de Sant Miquel.

Pati de l'Hospital de Santa Magdalena.

Preu 2.500 ptes., comprenent viatge, visites, propines, sorteig de llibres i dinar al restaurant.

Per reserves de places truqueu al Tel. 215 28 05 Sra. Montserrat. La sortida serà a les 8 en punt del matí, carrer de València, xamfrà Balmes.

DINAREM

A l'Hostal Ducal
Diputació, 11
Montblanc

Preguem els participants en els viatges culturals de CATALUNYA CRISTIANA, que assistixin a la missa vespertina del dissabte, en els seus llocs de costum, ja que no podem garantir la tornada, en hora hàbil per complir el precepte dominical.

AVIS

La Direcció del Viatge Cultural es reserva el dret d'anul·lar l'excursió i de modificar l'itinerari anunciat, durant el viatge, si les circumstàncies ho aconsellen.

EDITORIAL

Ja es comença a parlar d'eleccions. Seran a finals d'abril o pel maig? En tot cas falten pocs mesos per anar a les urnes i poques setmanes perquè comencin la campanya i les pre-campanyes. S'ha dit i s'ha redit que l'Església no dona consignes electorals als seus fidels; ella, com a tal, no té pas solucions polítiques pels problemes que preocupen els ciutadans. És veritat i és bo que sigui així. Això no obstant, una cosa és no donar consignes o no oferir solucions tècniques i una altra és no tenir-hi res a dir. Els bisbes francesos, davant de les eleccions presidencials ja imminents per a ells, han dit: "una paraula pública, fonamentada en el missatge evangèlic, pot ser necessària en la conjuntura actual". L'afirmació és també vàlida per a nosaltres.

Tot depèn de com s'ha d'entendre la presència de l'Església en el nostre país. Una mala interpretació del principi legítim de la separació entre l'Església i l'Estat ens ha portat, per una banda, a una situació greu de divorci entre les institucions públiques i la societat a la qual deuen servir —que, de fet, està composta d'una majoria de batejats i d'una minoria important de practicants, ni que sigui en graus diversos—, i no seria bo que aquell principi just, mal entès, conduís molts cristians a viure, com a tals, en una situació de ghetto completament aliena a l'esperit cristià i sociològicament injustificada (com a exemple colpidor d'aquesta esquizofrènia social n'hi hauria prou a analitzar en què va consistir la proppassada festa de Sant Tomàs d'Aquino en la nostra Universitat, i el paper que hi varen fer, no diem els cristians perquè quasi tots deuriem ser batejats, sinó els

La paraula cristiana: Una exigència del pluralisme

practicants, pocs o molts).

Si volem que la nostra societat sigui **veritablement plural** cal que els uns acceptin que l'Església —els cristians— aporti al conuiu ciutadà, i si cal al debat democràtic, la visió de l'home que es desprèn de l'Evangeli, i que nosaltres no ens acontentem de reduir el nostre missatge a una mena de xiuxiueig a cau d'orella. Pels cristians és clar i indefugible el manament del Senyor —"proclameu-ho pels terrats"—, però, fins i tot per aquells que no se senten obligats a escoltar l'Evangeli, hauria de ser prou clar que la **presència i la paraula cristiana** són una exigència de la mateixa convivència democràtica en una societat que es vol construir honestament sobre el principi del pluralisme legítim i del realisme dels fets. Una societat realment pluralista té necessitat de l'aportació lliure i equilibrada de tots els seus components, i no hi surt pas guanyant, ans es deforma, privilegiant amb esperit sectari —i, ni que no ho sembli, reaccionari—, manifestacions respectables, sens dubte, però minoritàries i silenciades d'altres potser més arrelades en el poble i no menys respectables. I no s'hi val a estar invocant indefinidament un passat de col·lusió entre l'Església i l'Estat i de privilegi del fet cristià —ja fóra hora que d'aquest contenciós se'n fes una lectura més crítica— per justificar uns capteniments que, com

hem dit, només poden ser nocius per a la salut del cos social en una convivència veritablement democràtica.

Citant encara els bisbes francesos, "és hora que tots plegats ens posem a la tasca de redefinir el quadre institucional de la laïcitat". Creiem que la por d'una ingerència de l'Església en els afers de l'Estat és avui injustificada i no s'hi guanya res de tenir el rellotge parat. En un temps —passat— l'accent s'hagué de posar sobre la **separació**. Hi estem d'acord. Avui però l'accent s'ha de posar sobre el d'un **pluralisme** sincer i operant que porti a la **recerca comuna de solucions** als problemes angoixants de la nostra societat. Tímidament es comencen a detectar alguns exemples d'allò que estem dient en el terreny de la lluita contra les bosses de pobresa i l'atur, de la drogadicció, de la delinqüència, de la violència... però no es gosa formular-ho, reconèixer-ho públicament, sense complexos ni per una banda ni per l'altra.

Tant de bo que la pròxima contesa electoral sigui una ocasió per avançar també en aquest camí de la normalització democràtica del nostre país i que en la nostra Catalunya mil·lenàriament cristiana "la veu de l'Església hi sigui escoltada, —com diuen els bisbes del país veí— no com la de qui pretén dir l'última paraula —que no ho vol pas— sinó com la de qui, al contrari, quan un punt de vista purament tècnic pot semblar que és l'últim mot, recorda que les exigències morals demanen que es tingui en compte l'amplitud i la gravetat d'allò que està en joc".

El diccionari té paraules que, per irrenunciables, semblen condemnades a l'escarni, servint de maniquís a les ideologies de torn. I també una mica d'exhibició narcisista de la subnormalitat intel·lectual de cada època. A elles se'ls penja totes les caricatures mentals que és capaç d'engendrar la mediocritat intel·lectual o bé el ressentiment visceral del moment.

La noble paraula "filosofia" és actualment el recurs de l'analfabetisme de molts exhibicionistes de l'intel·lectualisme, narcisistes de la modernitat política o sociològica o mers esgarrapaires de mitja dotzena de paraules per baladrejar satisfets pels altaveus de la televisió o des de certa premsa. Es raona sobre la "filosofia" d'un negoci o d'un muntatge per a una festa. Es pontifica sobre la "filosofia" de la concertació, de l'exportació, dels convenis o bé de la mateixa vaga. La "filosofia" de la Borsa és prou per commocionar durant setmanes el món capitalista, a part que la "filosofia de la fam" continuï essent el suport ideològic de sociòlegs redemptors del tercermundisme.

La peresa mental ha convertit aquest monema tan noble en la mina dialèctica destinada a traduir emfàticament tot allò que l'analfa-

Teologia entre la presumpció i la caricatura

JUAN ORDÓÑEZ MARQUEZ
del Centre d'Estudis de Teologia
Espiritual (CETE)

betisme exhibicionista o la pobresa mental permet ignorar als qui pretenen imposar-ho als altres amb abillaments d'intel·lectualitat. Avui, de qualsevol cosa se'n diu "filosofia"! I no té pas millor sort la "suprema filosofia", cristianament coneguda per Teologia sagrada, especialment en les ments religioses, buides o ressentides d'una pseudointel·lectualitat "reprimida" o des dels monopolis literaris i visuals dels mitjans de comunicació social segrestats per la transició ideològica.

A qualsevol cosa se la moteja actualment de "teologia". Ni tan sols es respecta la morfologia original del vocable: el que tracta amb Déu o "pot parlar de Déu". Emfàticament gosa parlar de "teologia" fins i tot aquell que evidencia que pateix d'al·lèrgies viscerales de Déu, de Crist i de la seva Església. Intencionalment s'ignoren o obliden moltes coses. S'oblida que la Teologia sorgí del si de l'Església recent instituïda "per ensenyar a tota la gent". Les mateixes cartes paulines evoquen encara els seus orígens més ge-

nuïns: l'experiència de l'Evangeli feta fe-vida de l'Església naixent i "traduïda" en conceptes i raons de fe per a la capacitat mental dels creients. S'ignora que no és seriós ni mentalment honrat apel·lar a la teologia per renegar de Crist i de la seva obra o per muntar "rellegides" polítiques de l'Evangeli, donant suport a ideologies anticristianes a la mesura de l'home del nostre temps.

De les seves fonts connaturals, els textos bíblics i la palpitant tradició patrimonial de l'Església sorgí a l'era patristica la teologia "agenollada". Aquesta vivència racional de la fe, feta responsabilitat testimonial i pastoral en els Sants Pares, lluminava els seus conceptes, el seu llenguatge cristià i civilitzador; ens llegaven, finalment, els grans fons teològics, patrimoni per a una cultura integral cristiana. D'aquí sorgiren l'O-

rient cristià i la profunda cristianitat europea, oberta a l'universalisme de la civilització cristiana. L'Estat Mitjà, pastada tota ella de fe i de ment cristianes, començà a estructurar-se i a sostenir les seves realitats temporals i els seus conflictes humans a la llum creixent de la teologia. Sorgiren les universitats de l'Església com a marc necessari per aquesta visió cristiana del cosmos i de la societat, integralment teològica i humana.

Identitat europea

Aquella teologia científica "encarnà" la cristiandat, i féu de l'Església la gran educadora de la civilització occidental. Tenia plena consciència de quelcom que Joan Pau II hagué de recordar en el paranimf de la Universitat Complutense als qui honradament ostenten una autèntica intel·lectualitat europea o espanyola: "si una fe no es fa cultura és una fe no acollida plenament, no pensada totalment, no viscuda fidelment".

Només una subnormalitat històrica podria acusar avui d'obscurantista aquella teologia o silenciar els seus valors en la configuració de les mateixes arrels de la identitat europea amb les seves seqüeles en l'ampla civilització occidental extraeuropea.

El dogmatisme científic

Per desgràcia, aquella teologia medieval "assentada" tenia en germen riscos de racionalisme i fins i tot de desintegració secularista. Del nominalisme conceptual teològic sorgia posteriorment el fenomen teològicament desintegrador: el pietisme bíblico-racionalista protestant i els subsegüents racionalismes ateològics o antiteològics de la nostra modernitat. Així, l'empobriment teològic o les fòbies del ressentiment contra la teologia autèntica gestaren, desintegradores, la major part de les ideologies modernes: la ciència dogmatitzant, substitutòria de la fe en la raó humana; l'infantilisme mental de tots els agnosticismes autosuficients; els idealismes antropocèntrics; finalment, la mateixa angoixa existencial de la raó humana tancada tràgica-

(Passa a la pàgina 5)

Catalunya Cristiana

EL SETMANARI DE MÉS
DIFUSIÓ DE CATALUNYA

Difusió controlada per O.J.D.

MEMBRE DE LA UCIP

Director: Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Edifici de la Parròquia de la M. de D. dels Àngels C/ València, 244, 2on. Tels: 215/27 39 - 28 05 - 27 84 08007 Barcelona

Sots-director: Francesc Malgosa i Riera

Edita: Fundació Catalunya Cristiana

Gerent: Jaume Roigé i Torrentgenerós

Dissemy: Josep Samper i Aledo

Impressora: Publiograf, S.A.L. Consell de Cent, 224, Barcelona D.L. B.14.387/79

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal, 3.900 Ptes.

Europa: 7.800 Ptes. □ Amèrica: 9.750 Ptes. □ Àsia, Àfrica: 10.500 Ptes. □ Filipines: 10.500 Ptes. □ Àsia (més oriental): 13.300 Ptes. □

RESPIR

NECESSÀRIA MADURACIÓ

Escriu Salvatore Quasimodo:

No m'heu traït, Senyor;
de cada dolor
só fet nou nat

Hi ha racons del cor que només el dolor afaïçona. Hi ha sentiments que només sofrint maduren. Hi ha fondàries que només en el patiment arrenen. Cada vegada que un home surt d'un d'aquests moments de dolor, recobra les línies mestres de l'infant que fou i que tants d'atzars de la vida havien desfigurat de moltes maneres. Llàstima que no aprofitem prou aquest retorn a la infantesa, i més llàstima potser encara que aquest pas benaurat sigui esguardat de vegades amb un somriure mofeta.

MIQUEL ESTRADÉ

La lectura —retardada per la distància— de l'article de José María Javierre, **Abierta la sucesión en Barcelona**, al *Ya* de Madrid (10-1-88), m'ha causat una tal estupefacció que no em puc estar de manifestar-la públicament. ¿Què vol dir un article com aquest i què s'hi amaga al darrera?

L'autor és un periodista prestigiós, que no escriu per a no dir res. A més, té accés a allò que anomenen "els medis ben informats". Cosa que significa que cal tenir en compte, seriosament, els seus articles.

En aquest, comença fent-se eco del rumor "confidencial" d'un possible nomenament de monsenyor Miguel Roca Cabanellas, arquebisbe de València, per succeir al nostre estimat Senyor Cardenal Narcís Jubany, i recull les primeres reaccions contràries, basades —diu ell mateix— "en els judicis negatius de Roca sobre el nacionalisme català". Després comenta abundantment la manera com es fan els bisbes, però no desmenteix en absolut el "rumor" en qüestió. Al contrari: tot el seu llarg article està destinat a fer-nos empassar l'eventualitat que en un dia no llunyà tinguem altra vegada a Barcelona un bisbe no català. Planteja el problema general del nomenament dels bisbes d'acord amb les autonomies. I cinc vegades consecutives, en el curs de les seves elucubracions, formula la pregunta explícita: ¿cal que sigui català el futur arquebisbe de Barcelona? "Cuando el río suena, agua lleva" —diria el periodista madrileny—.

El bo del cas és que cada cop la fatídica pregunta apareix al final d'un raonament que semblava postular una resposta negativa: esmenta la complicació d'una diòcesi com la de Barcelona i la necessitat de reformar el mapa eclesial de Catalunya; l'exigència que el bisbe sigui proper al poble

"Volem bisbes catalans!"

RAMON SUGRANYES de FRANCH

fidel que ha de regir, comprensiu, disposat al diàleg; considera com un fet positiu que el Sant Pare hagi nomenat darrerament un àrab —cristià, naturalment!— per al lloc tan conflictiu de Patriarca de Jerusalem; es queixa ("con el debido respeto") dels mals efectes del procediment secret que hom segueix per escollir els bisbes; s'extasia davant la bellesa d'una assemblea litúrgica, on escoltem la paraula de Déu i celebrem l'eucaristia (¿en quina llengua? —dic jo—); sap molt bé que a Catalunya abunden els possibles bisbes, dignes i capacitats... Oi que després de cada un d'aquests arguments tots trobaríem normal que la conseqüència en fos la necessitat d'un bisbe català? Doncs no: se'ns diu que, després de tot, no és cap inconvenient que un bisbe sigui foraster...

Jo no vull entrar a discutir si monsenyor Roca és o no és candidat a la seu de Barcelona. No en sé res. El que m'ha esverat, positivament, és que l'article en qüestió hagi pogut ésser "inspirat" per algú que coneix el que les altes esferes porten de cap i hagi volgut preparar el terreny. O bé es tracta del que en llenguatge periodístic se'n diu un "bal·lon d'essai" —un assaig per tal de veure quines seran les

reaccions—. Tant se val. El que m'interessa és posar de manifest el conjunt de contradiccions en què incorre l'articulista. I fer valer que tots els seus arguments van a favor del nomenament d'un bisbe autòcton. A Barcelona o a qualsevol altra diòcesi del món!

He tornat a llegir el decret del Concili Vaticà II sobre el ministeri pastoral dels bisbes. I no hi he trobat, efectivament, cap referència a l'origen ètnic o cultural dels candidats. Però m'ha impressionat la insistència amb què el Decret demana que els bons pastors coneguin les seves ovelles i siguin coneguts d'elles; que, per al bé dels fidels, s'esforcin a conèixer les seves necessitats dintre les condicions socials en què viuen, etc., etc.

I la "inculturació" que el Papa demana de l'Església ¿no serà bona sinó pels països d'Àfrica o d'Oceania, allà on el propi Papa fa l'esforç d'aprendre a celebrar la missa en una pila de llengües vernacles? No és una part important de la inculturació de la fe que els pastors participin plenament en la cultura el seu ramat? Jo visc a Suïssa des de fa molts anys i us puc assegurar que, en aquest país, mai un bisbe no serà foraster, no solament a la seva regió cultural, sinó àdhuc a la seva pròpia diòcesi.

No, no són pas els bons arguments, de doctrina i d'oportunitat, que ens manquen per seguir exigint per a les diòcesis catalanes bisbes que parlin la nostra llengua i que siguin conscients de les arrels profundes de la nostra nacionalitat.

Amb una Constitució estatal que reconeix el dret de les "nacionalitats" a l'autonomia, amb un Estatut i una Generalitat institucionals, haurem de tornar a enraigar aviat, com en les hores negres del franquisme, una campanya pública: "Volem bisbes catalans?"

Cada moneda, cada medalla, ahora, té cara i té creu. Per conèixer-les bé, cal mirar-ne la cara i alhora la creu. La visió d'un sol ull ens proporciona una imatge plana, sense profunditat; en canvi, la visió binocular ens ofereix la realitat en perspectiva. També cada persona, i cada personatge històric, té totes dues facetes; el que passa, és que estem temptats de quedar-nos tan sols amb una sola visió, una mica segons la manera de jutjar, ben infantívola per cert, dels bons i dels dolents. Gairebé diríem que ens agrada que els homes tinguin una sola etiqueta. Així, August va ser bo, i Neró, dolent, sense tenir en compte la purga d'enemics que va fer el primer, i les qualitats que adornaven el segon. Fins i tot es dona l'ocasió que un mateix personatge és considerat cara per uns i creu per altres; bo amb totes les qualitats, o bé dolent amb totes les dolenteries del món. Més d'un Cap d'Estat ha estat capaç de generar aquesta cruïlla de judicis i de sentiments. Molta gent, entre nosaltres, encara parla del Cardenal de la guerra —Gomà—, i del Cardenal de la pau —Vidal i Barraquer—. Per què no som capaços

Cara i creu del Cardenal Gomà

IGNASI FARRERES JORDANA

de fer una visió de conjunt de les persones, mirant-ne alhora la cara i la creu?

Ho intentarem amb el Cardenal Gomà. Certament és molt més conegut, —i criticat—, per la seva iniciativa de la pastoral col·lectiva dels Bisbes d'Espanya en un marc de referència determinat, que d'una altra pastoral del final de la Guerra, que va ser censurada i perseguida. Tants i tants en foren els obstacles, que el Cardenal va optar per no publicar-la al moment oportú. Isidre Gomà, un home assenyat del Camp de Tarragona, va aixecar la veu en un moment de bojeria col·lectiva, assenyalant primer les besties del principi de la Revolució Roja, i al final de les hostilitats, els deures dels vencedors. Ara bé, els vencedors van fer tot el possible perquè no arribés al poble aquella pastoral, i de la qual parlarem més endavant. Un escrit que si hagués estat difós com calia, segurament que la situació de la postguerra, que transformà Espanya en una gran caserna militaritzada i reduïda al

silenci d'aquell que no té llibertat, va fer exclamar l'abat Escarré que "aquell estat de coses no era propi d'un Estat cristià".

Afirmació, aquesta última, que va escandalitzar molta gent que havia patit un rentat de cervell durant tants anys. Però que el mateix Cardenal Gomà va experimentar en pròpia carn, quan, en tornar-li les galeries plenes del llapis vermell de la censura, "en va restar tot estranyat, semblant-li inconcebible que un règim que es proclamava catòlic impedís la publicació d'una pastoral del primat d'Espanya". Als dos anys de la primera Pastoral Col·lectiva, que merescués un judici més bé negatiu de l'opinió pública europea, esverada per la creixença i les amenaces de les potències nazi-feixistes, Gomà, guiat per la seva consciència cristiana i l'obligació del seu càr-

rec, vol publicar "Les lliçons de la guerra i els deures de la pau". Però ara és l'altra banda d'opinió que se li enfronta. Les dues pastorals, són la cara i la creu del Cardenal. Vejam-ne les línies mestres.

A "Les lliçons de la guerra i els deures de la pau", pastoral que no he trobat publicada enlloc en català, cosa que ens faria molt de bé, Gomà parla de les "lacsres de la guerra", lacres físiques i lacres morals. Assenyalava que fins i tot la ideologia que havia fet aixecar el poble contra la vesania dels destructors del Cristianisme havia patit un trencament profund. Insta que es deixi l'anticristià "la guerra per la guerra", i que a son lloc s'obrin els braços als vençuts, a qui calia perdonar i estimar. Deia tot això perquè li constava que l'odi i l'esperit de revenja es mantenia viu i fins potser havia augmentat. Aquest era el seu punt de partença Però no restava aquí. Anava més endavant.

Encara que recomanava l'obediència a les noves autoritats, el Cardenal Gomà no deixava de re-

cordar a les mateixes autoritats que tan sols ho eren provisionals, i que els ciutadans tenien llibertat de preferir una forma de govern a una altra... Això era en demesia. No feia pas massa que les mateixes autoritats aleshores anomenades nacionals havien prohibit l'encíclica de Pius XI contra el nazisme. L'autoritarisme militaritzant que triomfava no estava pas disposat a permetre que cadascú pensés amb el seu propi cap. El diari d'Acció Catòlica, "Signo", publicà retalls de la pastoral, fins i tot dels no autoritzats. Però publicats goteta a goteta, no podien tenir la força d'un raonament ben conjuntat. La seva influència va ser molt poca, car més d'un va rebre multes per fer propaganda d'aquests retalls. No es pas, doncs, massa estrany que la figura del Cardenal Gomà hagi restat, per a molts, una caricatura d'allò que fou en realitat: una gran personalitat amb cara i creu. S'havia perdut una ocasió única. Els quaranta anys de llosa franquista que seguien foren bastits en el mutisme obligat dels homes de gran cor, d'intel·ligència clara i de voluntat d'actuar. Però se'ls va fer callar. Recordem-ho sempre.

ARA MATEIX

Escola i ètica sexual

J. CARRERA PLANAS

M'han arribat a les mans, gairebé simultàniament, tres llibrets que envia el Patronat de Serveis Comunitaris del meu Municipi, i l'última Glossa del nostre Arquebisbe titulada "Sobre l'educació sexual". Encaixen com l'anell amb el dit: els llibrets van destinats, justament, a la "pretensa educació" blasmada pel Cardenal de Barcelona, el qual en denuncia "el materialisme" i l'establiment del "principi del plaer" com a "criteri normatiu suprem". Efectivament, es tracta d'oferir als alumnes de les escoles conceptes com aquests: "la sexualitat ha de ser font de comunicació i plaer, forma d'expressar l'afectivitat, manera de descobrir-se i descobrir l'altre; i pot ser una activitat reproductora quan lliurement i responsablement es vulgui assumir així". Observi el lector —he transcrit els mots literals— la distinció entre allò que ha de ser i allò que pot ser... D'altra banda, la total ommissió de tota referència a qualsevol forma de matrimoni, treu sentit a les condicions, d'altra banda encertades, de llibertat i de responsabilitat, al·ludides en l'últim paràgraf. També ens informen aquests textos que no es pot parlar de cap edat determinada —ni tan solament per aproximació— per a l'inici de les relacions sexuals i de l'ús dels anticonceptius... s'hi explica i s'hi recomana el "petting", i hi són descrits minuciosament els mètodes per a evitar un embaràs, tampoc sense cap referència al matrimoni, una paraula, aquesta, que, si no m'erro, no surt ni una vegada en cap dels tres llibrets "oficials" sobre la "sexualitat humana"... De l'avortament es diu —Déu n'hi dói— "que caldria evitar-lo" —així, en condicional però, com? "Utilitzant un mètode anti-

ceptiu segur i no perjudicial"... No cal allargar les citacions per a adonar-se de què es tracta...

La gravetat d'aquests textos ve, sobretot, de la seva destinació: la formació d'uns nens ve, com a tals, es troben indefensos com s'hi troben també els seus pares els quals, la majoria de vegades, tenen uns altres criteris, ni que els resulti difícil expressar-los. I a ells pertoca, tanmateix, de decidir sobre l'educació dels seus fills.

Per això aquest fet interpel·la, en primer lloc, l'orientació ètica de l'escola pública. Per a les escoles privades concertades, la LODE ha reconegut i àdhuc revalorat el dret dels titulars a establir el "caràcter propi" del centre. Així no hi ha malentesos: els pares saben quin model d'educació trien. Però, i les escoles públiques? Haurien de limitar-se a informar, sense criteris de valor, suposant que això fos possible? Haurien de reflectir la ideologia de l'administració de torn? Quina? Caldria que, en diàleg amb els pares, arribessin a l'establiment d'una espècie de "caràcter pro-

pi"? En qualsevol hipòtesi, els pares mai no poden renunciar al dret que els reconeix la Constitució espanyola (27.3): que els seus fills siguin educats d'acord amb les seves conviccions religioses i ètiques.

També interpel·la aquest fet els cristians que han donat el seu vot i potser aporten la seva militància al partit del qual procedeix tota la pedagogia sexual aplicada. El pluralisme polític, ben legítim, dels cristians, no treu, sinó el contrari, l'exigència que cada u sigui llevat i sal en el seu compromís. D'acord que la moral sexual no ho és tot... però és una part significativa de l'estil cristià de viure. Quan recuperarem la necessària energia i l'exercirem, des de dins de la societat?

I interpel·la els nostres teòlegs i catequetes. Tenim formulacions clares i comunicables, posseïm textos ben orientats i eficaços per posar a les mans dels noiets de la catequesi i dels seus pares, potser perplexos o desorientats? Una prevenció, a hores d'ara ja anacrònica, envers els excessos moralistes d'altres temps... una excessiva subtilitat o vaguetat en la presentació de la fe... el menyspreu exagerat de la memorització... fan difícil la concreció sobre problemes vius. Una bona catequesi ha de fer possible que els nens o els pares, després d'una sessió, puguin respondre amb una certa claredat a la pregunta: què us han dit? O, què hi dieu sobre això, els cristians? I no parlem de quan la preocupació per la tendència o línia en la manera d'entendre la fe, se'ns menja les energies per anunciar-la als qui no en tenen en cap versió... No fem volar coloms, que els "paps" ("buches" en diuen els colomòfils) no baden.

CATALUNYA

Es distribueixen gratuïtament 600 tones de mandarines valencianes

Entre cinc-centes i sis-centes tones de mandarines de les comarques valencianes estan arribant a Catalunya des de fa aproximadament un parell de setmanes i es reparteixen de manera gratuïta a escoles, presons, centres assistencials i altres col·lectius a través dels Ajuntaments que ho demanen. L'operació —similar a la que, sense l'èxit d'aquesta, es va fer l'any passat amb la llimona— es fa a tot Espanya per regularitzar el preu de la mandarina després de l'excés produït en aquesta zona i seguint instruccions de la CEE. Concretament, l'organisme comunitari va indicar l'obligació de retirar aquest excés del mercat i va recomanar aquest mètode per fer-ho.

Querella contra l'alcalde de Sant Esteve Sesrovires per deficiències urbanístiques

Un grup de veïns de la urbanització Vallserat, de Sant Esteve Sesrovires, ha presentat una querrel·la criminal per "fraud, engany, estafa, amenaces i coaccions amb abús d'autoritat" contra el batlle de la localitat, Joan Galceran, del PSC, l'arquitecte municipal, Joan Isart, i el constructor Miquel Salaet, per les deficiències detectades en la recent urbanització dels carrers del polígon.

Segons l'informe tècnic que acompanya la querrel·la, les obres de la urbanització no s'ajusten al projecte; els materials utilitzats són de pitjor qualitat i de menys preu i, en canvi, no han estat deduïdes les diferències de la liquidació final dels treballs; i en les obres es detecten nombroses irregularitats a les poques setmanes de donar-se per concloues. Entre aquestes irregularitats destaquen diversos carrers que han hagut de ser refets. En les zones altes no s'han previst els clavagueros d'aigües pluvials previstos en el projecte —amb el consegüent augment de l'erosió quan plou—. Els tubs de les clavegueres són d'una qualitat sensiblement inferior a l'estipulada.

ESPANYA

Director general d'Afers Consulars espiat telefònicament

El director de l'Oficina de Informació Diplomàtica (OID), Innocencio Arias, confirmà que la policia descobrí fa dies que el telèfon del director general d'Afers Consulars del Ministeri d'Afers Exteriors, Rafael Pastor Ridruejo, es trobava intervingut.

Arias indicà que Pastor Ridruejo notà anomalies en usar el telèfon del seu domicili, la qual cosa posà en coneixement del subsecretari del Ministeri d'Afers Exteriors, Fernando Perpiñà, qui comunicà el fet al Ministeri de l'Interior. Des d'Interior —assenyalà Arias— es donaren instruccions a la policia perquè realitzés una investigació com a conseqüència de la qual es comprovà que efectiva-

ment, el telèfon havia estat intervingut.

El 77 per cent de les pensions no arriben al salari mínim

El 77 per cent de les pensions que cobren els jubilats són inferiors al Salari Mínim Interprofessional (SMI). Això suposa que els 5,5 milions de pensionistes que hi ha al país han de viure amb menys de 44.040 pessetes al mes.

Durant els últims anys tant UGT com CC.OO. han intentat que la pensió mínima fos al menys igual al salari mínim, tal com va prometre el PSOE l'any 1982. En canvi, les millores aconseguïdes en aquest temps han estat molt escasses.

La Caixa de Galícia obre oficines al Brasil

La Caixa de Galícia ha inaugurat les seves oficines a Rio de Janeiro amb l'objectiu de potenciar les activitats financeres dels empresaris espanyols residents al Brasil. El projecte forma part del propòsit de Caixa de Galícia d'ampliar les seves activitats finance-

res en d'altres països llatino-americans com Mèxic, Argentina, Uruguai, Veneçuela, Panamà i a la ciutat nord-americana de Miami, on hi ha milers de residents espanyols.

Els pròxims anys seran inaugurats d'altres centres financers sota la direcció de l'entitat gallega o en d'altres capitals d'estats brasilers, com São Paulo i Minas Gerais. Entre els projectes de Caixa Galícia es troba la important missió que complirà per a la concreció de negocis entre empresaris brasilers i espanyols en ambdós països els pròxims anys.

MÓN

Un traficant de drogues lliurà 300.000 dòlars al general Noriega

Un traficant de drogues empresonat a Estats Units, declarà davant una subcomissió del Senat Nord-americà que havia lliurat 300.000 dòlars a l'home fort de Panamà, general Manuel Antonio Noriega, perquè l'ajudés a blanquejar fons procedents del tràfic d'estupefaents. Steven Kalish assegurà que Noriega havia "participat de forma total" en opera-

cions de tràfic de drogues, que li permetrien blanquejar fons per mediació de bancs panamenys.

Sis morts i cent ferits en una manifestació al Marroc

Sis morts i un centenar de ferits és el balanç dels violents enfrontaments que hi va haver dimecres passat, dia 20, a la ciutat marroquina de Fes, entre els estudiants i la policia. Aquest balanç l'ha donat el Comitè d'Acció per a l'Alliberament dels Presos del Marroc.

Dos dirigents sindicals xilens condemnats a treballs forçats

El president i el vicepresident del principal sindicat de Xile, el Comandament Nacional dels Treballadors (CNT), Manuel Bustos i Arturo Martínez, han estat condemnats a 541 dies de treballs forçats per la justícia xilena, acusats d'haver amenaçat la seguretat interna del país per haver convocat una vaga nacional. Les condemes, però, són contràries a l'Organització Internacional del Treball (OIT), que reconeix el dret a la vaga de tot treballador.

Quan us parlin de mutualisme, feu NÚMBROS si us plau.

Només cal tenir present el que us ofereix l'AGRUPACIÓ MÚTUA:

Un gran ventall de prestacions perquè el soci mutualista triï lliurement, d'acord amb les seves possibilitats.

Però fixeu-vos-hi: sigui quina sigui l'opció triada, hi ha unes prestacions econòmiques que són de la mateixa quantia per a tots els associats (exemples: apendicitis, 90.000 Ptes.; cataractes —en un ull— 105.000 Ptes.; ferides, amb més de cinc punts de sutura, 15.000 Ptes.; estada en clínica, 6.000 Ptes. diàries; estada a l'U.V.I., 21.000 Ptes. diàries).

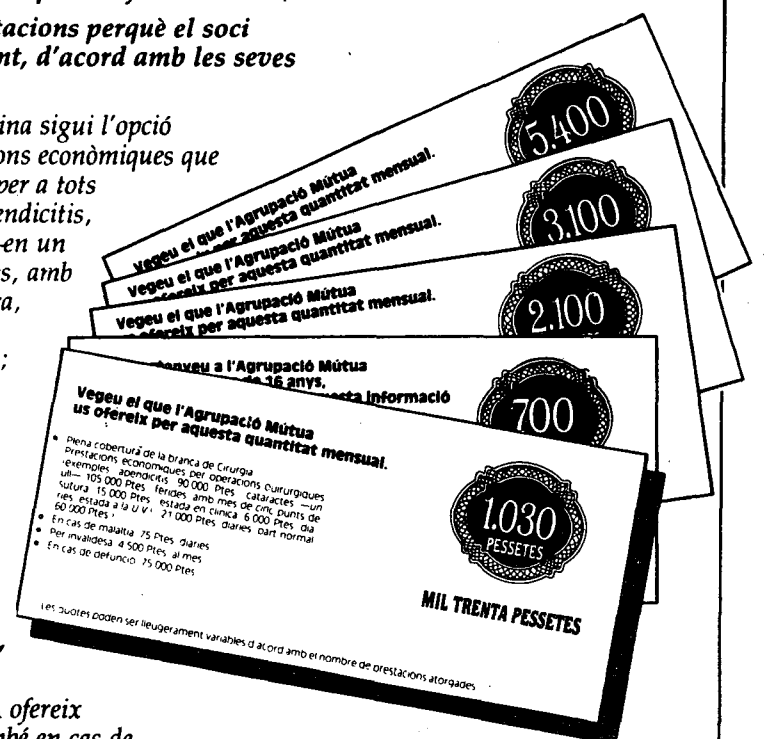
Les mutualistes, a més, tenen l'avantatge d'una altra percepció: 60.000 Ptes. per part.

I, tot això, per 1.030 Pessetes mensuals. Feu números i compareu, si us plau.

L'AGRUPACIÓ MÚTUA ofereix nombroses prestacions; també en cas de malaltia, invalidesa, defunció i orfenesa.

Si encara no heu complert els 40 anys i teniu ja fets els 16, demaneu més informació al telèfon (93) 318 18 00 - 318 40 50 (de 9 a 20 h.).

Us interessa de veritat. I, a més, desgrava.

MÉS DE 270.000 MUTUALISTES

AGRUPACIÓ MÚTUA
DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

Gran Via de les Corts Catalanes, 621. 08010 Barcelona

Teologia entre la presumpció i la caricatura

ment en les seves pròpies limitacions de present i de futur. Fins i tot els anticlericalismes més irracionals, enquistats en el materialisme de la cultura occidental no solen ser més que mals costums instintius, originats per la ignorància envanida de la teologia cristiana o el succedani dimanant de les "teologies ideologitzades".

Aquest és en part l'absurd fenomen pseudointel·lectual o pseudocultural del nostre temps: ide qualsevol cosa avui en diem "teologia", com si aquesta fos un logotip mental per a una societat neopaganitzada que no pot renunciar radicalment als seus orígens "teològics". La verborrea culturitzant o la inflació teològica —signes i fruits d'una teologia ignorada o empobrida— han posat de moda la "manipulació" ideològica de les teologies "adjectivades": teologia "de les realitats temporals", "política", teologies "de l'alliberament". Sense ni tan sols aturar-se davant l'aberració contradictòria de la "teologia de la mort de Déu". És que seria molt demanar una mica més de seriositat científica o de respectuosa dignitat mental?

A Espanya, el problema se'n agrueja fins a la caricatura intencionada. De tornada de la inutilitat descriptivitzant de cremar temples o fer màrtirs de la fe —la teologia "viscudà" fins al testimoni de la sang—, es potencien avui altres metodologies persecutòries:

la confusió mental, la pruija de ridiculitzar allò que realment s'ignora o no es té capacitat intel·lectual per madurar seriosament; l'exhibicionisme narcisista de pseudoteòlegs de torn o de ressentits programats contra la fe, la tradició cristiana i l'Església de Crist.

Antiteologia

Una gran tasca de sapa anti-teològica, sense precedents en la nostra història pàtria. L'antiteologia, atorgant títols gratuïts de "teòleg" a mers ideòlegs de torn, més o menys afins o útils al programa antieclesial o descriptivitzador imposat al nostre poble; pobres, però envanits, intel·lectes que no poden exhibir res més que irresponsabilitat catequista, obcecació ideològica o ressentiments propis d'un infantilisme mental impenitent; però amb la gosadia de convertir irracionalment la "teologia" en un catàleg de qüestions discutides, de consignes populistes, de sociologia populatxera, d'antropologies degradants per a la pròpia dignitat humana.

Seria massa recordar que el teòleg és només el creient que tracta amb Déu o, almenys, tracta honradament de Déu? Sense creient, no hi ha teòleg. Encara menys, honest "dret" a parlar de "teologia". Seria, senzillament, un intrusisme traïdor.

(del "YA")

La Santa Seu farà públic en les properes dates un document sobre els desemparats que estan mancats de sostre i llar. La Comissió Pontificia Justícia i Pau, n'és l'autora, però va acompanyada d'una carta del mateix Papa.

Aquest document és la contribució vaticana al recentment clausurat any internacional per a l'allotjament dels sense sostre, convocat per les Nacions Unides. El secretari general de l'ONU, Pérez de Cuéllar, en presentar aquesta iniciativa, recordava que un de cada cinc habitants del planeta no disposa d'un habitatge decent i que són molts els milions d'homes, dones, nens que estan mancats de llar. L'eslògan proposat era: "Una llar per a tothom abans de l'any 2000". El problema ja té proporcions alarmants, però en els propers anys serà dramàtic, sobretot en els països subdesenvolupats; en aquests es donen conjuntament dos fenòmens: l'augment demogràfic i la concentració urbana, amb l'abandó consegüent de les zones rurals. A l'any 2000, tretze de les més grans metròpolis estaran en països del Tercer Món. Aquestes, ja en l'actualitat, es veuen rodejades d'autèntics cinturons de misèria on viuen amuntegats milions d'éssers humans. El document

Propera publicació d'un document vaticà sobre els sense llar

vaticà vol alertar l'opinió pública, governs i entitats socioeconòmiques a fi de posar en marxa iniciatives audaces destinades a conjurar aquest degradant estat de coses.

Durant l'any que comença veuran la llum diversos documents importants. El mateix Papa ha anunciat la publica-

ció d'una setena encíclica en commemorar-se els vint anys de la "Populorum progressio". Es considera també altament probable que Joan Pau II aprofiti el mil·lenari del baptisme de Rússia i ho comenti en una carta apostòlica, com ja ho va fer amb la "Slavorum apostoli" en honor als sants

Ciril i Metodi. Altres documents en preparació són: un de relatiu a la naturalesa teològica de les conferències episcopals, responsabilitat de la Congregació per als Bisbes i un altre sobre els fonaments teològics de la moral, de la qual s'ocupa des de fa un temps la Congregació per a la Fe.

També en el teler hi ha l'exhortació apostòlica sobre els seglars, tema del darrer Sínode dels Bisbes. Una comissió ad hoc està treballant ara sobretot el material elaborat pels pares sinodals. No s'espera una publicació immediata, i fins i tot aquesta podria retardar-se fins l'any vinent.

Ràdio Vaticana, la primera en el món en audiència

L'emissora del Vaticà és la que emet en més llengües diferents. Sumen 49 idiomes en total els que periòdicament s'usen per emetre els seus programes: cinc en llengües africanes; quatre en llengües americanes; deu en idiomes asiàtico-oceànics; vint-i-quatre en llengües europees i finalment també en esperanto.

Els darrers Papes agraeixen el servei

Així ho expressen Joan

XXIII, Pau VI i Joan Pau II.

"Volem que les nostres paraules entrin en el recinte sagrat de milers de llars i arribin fins al més íntim de tantes ànimes per expressar el més sentit desig que la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist regnin sempre amb vosaltres" (Joan XXIII).

"Universal l'Església, universal la difusió de les ones de la ràdio, fins al punt que res més apropiat per posar en evi-

dència i en valor l'exercici d'un magisteri, que es defineix necessari i universal, com el servei de la veu que a través dels cels pot arribar a tot arreu de la terra" (Pau VI).

"Ràdio Vaticana a través de la seva quotidiana i infatigable activitat d'informació, evangelització i catequesi... s'esforça per fer present el mis-

satge cristià arreu del món". (Joan Pau II).

El butlletí dels programes

El butlletí dels programes de Ràdio Vaticana, continua essent enviat gratuïtament a tots els que ho demanin. I con-

tinua recordant, ara potser més explícitament, que tot el servei de Ràdio Vaticana s'ofereix gratuïtament a l'Església i al món. Això vol dir que la Ràdio del Papa depèn de la generositat de tota l'Església i que confia, per ajudar els qui més ho necessiten, amb l'ajuda dels germans que més poden donar.

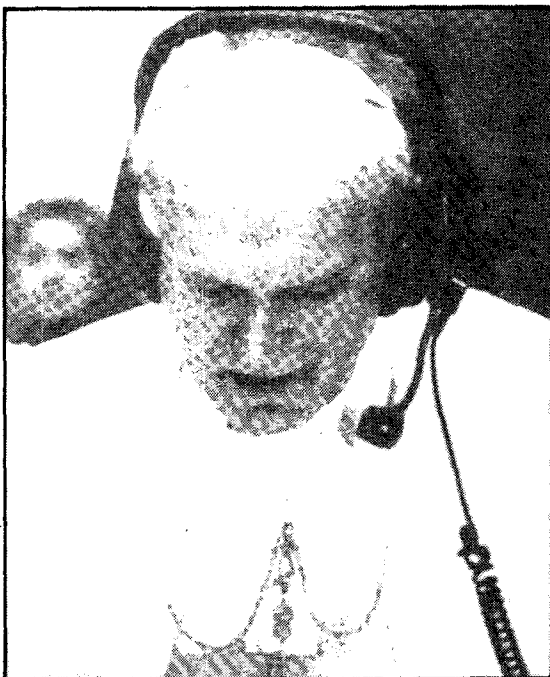
CURS DE CREIXEMENT PERSONAL

És un procés de recerca interior per descobrir quins mecanismes, quines defenses, quines manipulacions, conscients o inconscients, utilitzem en la relació amb nosaltres mateixos i amb els altres. En descobrir-ho podrem desenvolupar noves actituds i noves formes de relació que ens ajudaran a viure una vida més autèntica, més plena de sentit, més feliç.

DIRIGIT PER ANNA M. PUJOL, A.T.S., formada en l'àrea del Comportament Humà i Relacions Interpersonals. Estudis de Teologia en la Facultat de Teologia de Catalunya.

DIES: Els dilluns, de 10.30 a 12.30 h., des del 15 de febrer fins el 20 de juny.

CENTRE DE CREIXEMENT PERSONAL. Gran Via 690, Pral. 2.ª - 08010 Barcelona. Tel. 232 51 53, de 10 a 13 i de 4 a 7.

El papa Joan Pau II en una visita als estudis de Ràdio Vaticana.

Des de sempre els jesuïtes han portat la direcció de Ràdio Vaticana. En la fotografia, el pare Pasquale Borgomeo, S.J., actual Director general de l'emissora.

VATICÀ DIA A DIA

EE.UU.: Dues religioses pro-avortistes seran expulsades del seu orde

L'orde de les Germanes de Notre Dame inicià el procés d'expulsió de dues religioses, que es negaren a retractar-se sobre la seva posició pública sobre l'avortament, anunciaren les afectades. Les germanes Bàrbara Ferraro i Patricia Hussey, així com també gairebé un centenar de sacerdots, monges i laics, firmaren l'any 1984 un "Comunicat catòlic sobre el pluralisme i l'avortament", que fou publicat, com un anunci en el diari "The New York Times". En aquest text les signatàries admetien la possibilitat d'avortament en alguns casos. Ferraro i Hussey reberen la primera advertència canònica que seran expulsades de l'orde religiós. La seva sortida definitiva podria ser a mitjan febrer.

L'Església italiana farà una campanya financera a televisió

L'Església catòlica italiana que des de l'any 1990 dependrà exclusivament dels fidels per a les seves necessitats econòmiques, estudia una campanya publicitària per sol·licitar la generositat dels italians catòlics o no, a través de la premsa i la televisió. Tal com passa a Espanya, una comissió estudiarà la millor manera de sensibilitzar els ciutadans. L'Església italiana ha de preparar l'opinió pública abans del gener del 1990, quan les aportacions de l'Estat desapareixeran totalment, segons els últims acords concordataris.

Txecoslovàquia: Petició firmada pel cardenal Tomasek contra les persecucions religioses

Amb el suport del cardenal Frantisek Tomasek, arquebisbe de Praga i primat de Bohèmia, 5.000 catòlics txecoslovacs han firmat una petició reclamant el cessament de les persecucions religioses en el seu país. En 31 punts es demanen facilitats per a l'educació religiosa i per a l'augment

del nombre de sacerdots i bisbes. En una carta oberta als catòlics, el cardenal escriu: "És un deure molt important per a la vostra consciència de fer escoltar la vostra veu fins a les instàncies adequades de l'Estat. La lassitud i la por no són dignes d'un veritable cristià".

Centenari de la mort de Don Bosco

Sant Joan Bosco dedicà tota la seva vida a la joventut marginada. Durant l'any 1988 es compleix el centenari de la seva mort, per la qual cosa la gran família salesiana es disposa a celebrar múltiples actes per honorar el seu fundador.

La inauguració d'aquest any salesià se celebrà el 31 de gener, a la basílica de Madrid-Atocha, amb una solemne Eucaristia i pregó, que comptà amb la presència del nunci de Sa Santedat, monsenyor Tagliaferri. Una altra celebració significativa tindrà lloc el 14 de maig, Jornada Mundial de la Renovació de la Professió Religiosa, en la qual serà renovada l'adhesió al seu fundador. També hi ha prevista la trobada del Papa amb els joves de Torí, bressol de Don Bosco, per al pròxim mes de setembre.

La gran família salesiana està formada per 18.000 membres arreu del món, dels quals aproximadament 2.500 són espanyols. Per la seva part, les Filles de Maria Auxiliadora són 17.000 de les quals 2.000 pertanyen al nostre país.

Les Esglésies africanes i la Sida

La Conferència episcopal de Zimbabwe, en una recent declaració, assenyala que l'única forma segura de combatre la Sida es recollir els valors tradicionals i cristians que recomanen la castedat abans del matrimoni i la fidelitat durant el matrimoni. Els bisbes avisen contra la utilització dels preservatius i inviten el personal mèdic esterilitzar acuradament els instruments quirúrgics. També exhorten el govern a fer de la Sida la seva preocupació prioritària.

Àfrica: Comitès de diàleg islamo-cristià

Els Consells de les Esglésies cristianes d'Àfrica crearan uns comitès de diàleg islamo-cristià per promoure l'ecumenisme en els països amb una fe diferent i apaiagar la tensió en molts pobles africans entre cristians i musulmans. Aquesta convicció ha nascut en un recent seminari organitzat a Nairobi (Kenya), amb motiu del "Projecte de promoció de les relacions cristiano-musulmanes". Hi ha prevista una altra conferència a Bunjal (Gàmbia) el mes d'agost, sobre el paper de la dona en aquest diàleg. S'estudiaran els problemes creats pels matrimonis mixtos i l'educació dels fills en les societats amb diferents confessions.

Senegal: Sínode diocesà a Dakar

L'arxidiòcesi de Dakar —Senegal— aviat obrirà el seu Sínode diocesà. El cardenal Thiandouk va prendre aquesta decisió a finals de l'any passat: "És el moment de donar un nou impuls a la nostra pastoral emmarcada a la fidelitat del Vaticà II". El temps de l'estació de pluges s'ha utilitzat per recollir els temes que seran estudiats en el Sínode. En aquest moment, s'escriuen i sintetitzen les respostes efectuades per enviar-les als grups o persones que han comunicat els punts fonamentals que s'han de tenir presents. Llavors l'obertura del Sínode serà proclamada oficialment.

Ha mort el cardenal Alfrink

El cardenal Bernard Alfrink, antic arquebisbe d'Utrecht, ha mort a aquesta ciutat dels Països Baixos a l'edat de 87 anys. Bernard Alfrink fou ordenat prevere el 1924, fou nomenat coadjutor del cardenal Jong el 1951, i va succeir-lo l'any 1955. Joan XXIII va crear-lo cardenal el març del 1960. L'episcopat del cardenal Alfrink ha marcat l'Església universal. Les seves intervencions en el Concili, del qual fou membre del Consell de presidència, han marcat el pensament de l'Església sobre la pau, el desarmament, la legítima defensa i la guerra atòmica. L'octubre del 1964, el cardenal succeïa al cardenal Feltin com a president internacional de Pax Christi; càrrec que exercí durant quinze anys.

El cardenal mai no tractava les qüestions precipitadament. Com a bisbe, sovint retardava les decisions difícils. Creia abans de tot en la virtut evangèlica de la paciència. Quan fou violentament atacat pels elements ultraconservadors i els ultraprogressistes no va voler mai prendre resolucions precipitades.

El 1975, atesa la seva edat límit, va presentar la dimissió al Papa, que va acceptar-la. Fou cridat a succeir-lo monsenyor Willebrands. La figura del cardenal roman lligada als destins d'una Església que, ben a desgrat seu, no ha cessat d'estar en primer pla de l'actualitat: el catecisme holandès, la contestació del celibat dels preveres, l'encíclica *Humanae vitae* i certes nominacions episcopals.

En totes aquestes crisis, el cardenal va mostrar-se home de diàleg i tolerant, arrelat en una fidelitat indefectible a Roma.

Amb la mort del cardenal Alfrink, el Col·legi cardenalici compta ara amb 136 cardenals, dels quals 98 tenen menys de 80 anys.

El Govern xinès demana al Papa l'obertura de negociacions

El govern xinès va escriure al Papa una carta demanant l'obertura de negociacions.

La carta arribà al Papa a través del cardenal filipí Jaime Sin que fa uns mesos havia visitat Xina, trobant-se amb les màximes autoritats del país.

La iniciativa parteix del mateix Govern xinès. En la carta adreçada a Joan Pau II, les autoritats xineses demanen l'obertura de negociacions per obrir les relacions diplomàtiques entre els Estats. El Govern xinès es mostra

disposat a "obrir un diàleg informal" com a primera fase de les negociacions. La cosa més sorprenent de la posició de Pequín és que per primera vegada, no exigeix la ruptura prèvia de les relacions diplomàtiques entre el Vaticà i Taiwan. La retirada de l'administrador apostòlic de Taiwan (el Vaticà prèviament havia reduït la dignitat del representant del Vaticà a Taiwan) no és obstacle per reprendre les relacions diplomàtiques amb Pequín.

La nova posició de Pequín dona la possibilitat al Papa de posar sobre la taula la qüestió de la comunió plena de l'Església xinesa amb el Vaticà, abans de reconèixer oficialment el règim de Xina.

El Papa consagra deu bisbes

El papa Joan Pau II abraça el patriarca de Jerusalem, el palestí nascut a Natzaret, Michel Sabbah que juntament amb nou sacerdots més, fou ordenat bisbe el dia de l'Epifania. "Només el diàleg i el respecte dels drets de les persones poden obrir pas a una pau justa a Palestina", digué el Papa al nou patriarca de Jerusalem.

Jornada Missionera**Els infants espanyols donen 200 milions al Tercer Món**

Se celebrà la Jornada Mundial Missionera dels Infants organitzada per les Obres Missionals Pontificies. En plena celebració de l'Any Marià, la jornada convocà a tots els infants entorn el lema "Amb Maria, tots germans", i, d'acord amb la Secretaria Internacional de la Infància Missionera, la recaptació d'aquest dia servirà per ajudar les institucions educatives i de beneficiència que funcionen a l'ombra de quatre grans santuaris: el de Natzaret, a Palestina; de Copacabana, a Bolívia; de Nostra Senyora de l'Alliberament, al Senegal, i el de Nostra Senyora de Vailankanni, a l'Estat de Tàmil Nadu.

Els infants espanyols aportaren en l'últim exercici de l'Obra Missional prop de dos-

cents milions. Destaca entre totes les diòcesis espanyoles la de San Sebastián, amb més de tretze milions, seguida de València, Madrid i Ciudad Real. L'esmentada Obra s'ocupa, des de fa gairebé un segle i mig, d'atendre materialment i espiritualment els infants més pobres del Tercer Món. La promoció de centres educatius per

als infants figura com el capítol més atès. Àfrica, el continent més necessitat d'ajudes, és la part del Tercer Món que rep més subsidis de l'Obra. Fins els 44,17 per cent de la recaptació mundial, que totalitzà la suma de 9.395.946 dòlars, fou a parar al continent africà. Li segueix Àsia, Amèrica Llatina i Oceania.

ESTEVE SERRA PICOLA

Assessor d'Inversions
COLEGIADO N° 416

Pagarés lletra tresor 12% net anyal (Mínim 1 milió)

Comissió 0.10 sobre operació

Borsa: 18% net anyal (Mínim 1 milió)

Comissió 10% sobre operació de beneficis

Operacions comercials fins a 1 milió 11% anyal

Fins a 5 milions 13% net anyal

Fins a 10 milions 15% net anyal

Direcció: Princesa 20 pral. 1.º 08003 Barcelona

Tel. (93) 315 11 74 / 310 71 13 Telex 93.377 TXSEE

BARCELONA

Parròquia de Santa Maria del Pi.- El proper dia 18, dijous, a dos quarts de nou, i a la "Sala Sant Josep Oriol", c/. Cardenal Casañas, 16, 2on., el Rvdm. P. Edmond M.ª Garreta, Abat de Solius, desenvoluparà el tema: "QUE ÉS I QUÈ ENS DEMANA L'ANY MARIÀ", dintre de la sèrie de temes formatius marians que aquesta parròquia ve organitzant durant el present curs.

VIDA CREIXENT. Curs per a ANIMADORS de Grup.- Tindrà lloc els dies 15, 17, 19, 22 i 24 de febrer, de 5 a 7 de la tarda, als locals de la parròquia de Sant Isidor, c/. Comtes d'Urgell, 176.- I un altre, en règim intensiu de dos dies complets, que començarà el dia 8 de març a les 4 de la tarda, fins el dia 10 a les 4 de la tarda. Els qui estiguin interessats a assistir a algun d'aquests cursos, poden cursar la seva inscripció telefonant al 207 01 54, a hores laborables.

MATRIMONIS, FAMÍLIES AMB DIFICULTATS, CONVIVÈNCIA.- No és bo allargar situacions conflictives. El S.O.F., Servei d'Orientació Familiar del M.F.C., a càrrec de matrimonis que potser han tingut els mateixos problemes, pot ajudar a resoldre els problemes de convivència. És un servei totalment gratuït i obert, sense distinció d'ideologia religiosa. És necessari evitar que la comunicació destrueixi la convivència. Podeu trucar als telèfons: 253 38 15, 325 09 73, 371 07 90 i 372 50 13.

Teologia i Humanisme.- Del 16 al 19 de febrer, el P. Jaume Boada o.p., donarà un Curs sobre el tema: "Des del fons del meu cor, us crido Senyor". Les classes tindran lloc a la "SALA PENYAFORT". Informació i inscripció: c/. Bailèn, 10. Tel. 246 33 00. Barcelona 08010.

Institut de Teologia.- Comunica que el proper dia 15 de febrer s'iniciaran les classes del segon quadrimestre. Assabenta també a les persones interessades en l'estudi de la Teologia, laics —joves, homes i dones—, religiosos i religioses, la possibilitat que tenen ara d'ingressar en aquesta Institució que imparteix l'ensenyament en horari vespertí. Informació: de dilluns a dijous, de les 18'30 a les 20'30. Domicili: c/. Diputació, 231 (edifici del Seminari). Tel.: 254 19 63.

TALLERS DE PREGÀRIA.- A partir del proper dia 13 de febrer i durant quinze dissabtes seguits, es realitzaran a Betània les activitats dels Tallers de Pregària, segons el mètode del P. Ignasi Larrañaga. Les reunions seran de 5 a 7. Per informació i inscripció: (Mare Mercè), Missioners Germanes de Betània, c/. Bonavista, 37. Tel.: 375 11 02, Cornellà (Barcelona).

Celebracions de cant gregorià.- Diumenge, dia 14, 6è. de durant l'Any, a les 10'30 del matí, a l'església de l'Oratori de Sant Felip Neri, de Barcelona, c/. Plaça de St. Felip Neri, 5. Cada dijous de 7'30 a 8'30 de

la tarda, al mateix lloc, assaig i aula de cant gregorià, oberts a tothom.

SOLSONA

EL MIRACLE. Exercicis per a Religioses.- Director: P. Alcuí Serras, monjo. Dies: del 14 al 22 de març (comença i acaba a la tarda). La Casa d'Espiritualitat ofereix a totes les religioses, dintre del marc de la Quaresma, uns dies de pregària, reflexió i silenci. Per informació i inscripcions: Tels. (973) 48 00 45.

GIRONA

OLOT-LA GARROTXA. Curs per a Catequistes.-

P E T I T S A N U N C I S

VARIS

SRTA. MESTRA busca habitació silenciosa i cèntrica zona eixample o pis lloguer antic, preferible últimes plantes, mateixa zona. Tel. 300 87 27.

S'OFEREIX tècnic aux. puericultura amb exp. Trucar matins a Montserrat. Tel. 340 88 78.

SRA. 58 anys ofereix hab. grat. a Sra. mitja edat a canvi comp. Tel. 256 99 75 de 7 a 10. Pepita Vives.

BONIC pis es ven a Castelldefels. Tel. 219 28 84.

SOLTER 43 anys desitja conèixer senyoreta. Fins matrimonials. Tel. 422 48 48.

SANTA MARTA Servei a domicili de ATS, INFERMERES, PUERICULTORES, AUXILIARS. Informes: Tel.: 245 37 58.

INTERESSATS formar grup Vida Creixent Bisbat Girona comuniquin amb Joan Martí Savalls. C/. Pompeu Fabra, 16 - 17411 Vidreres. Girona.

SOLTER 46 anys, decorador desitja conèixer soltera o vídua fins matrimonials. Tel. 386 24 99. 10 nit.

PROFESSORA literatura anglesa s'ofereix. Trucar matins de 9 a 10. T. 555 28 60.

CERCO universitari dinàmic amb sensibilitat artística, de 40 anys per casar-me. Apartat Correus 94.117. Barcelona.

ANGLÈS nadiu, s'ofereix per classes escola o institut. Trucar matins de 9 a 10. Te. 555 28 60.

TEAS

Taller escola d'Arts
Sumptuàries
Centre d'Educació especial
Dedicat a disminuïts
psíquics
A partir dels setze anys
Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapis i estora
Cultura General
Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric
i psicològic
Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

VENDES

FINQUES GUANTER
(A.P.I.)

VENDA DE XALET I
APARTAMENTS en els
millors indrets de l'Escala (Costa
Brava). Preus interessants.
FINQUES GUANTER
(A.P.I.) Avinguda Ave Maria,
7. Tel. (972) 77 02 72.

CONCERT PER LA PAU

DISSABTE DIA 6 DE FEBREIR'88
A LES 19.00 H. A L'AUDITORI DEL
CONSERVATORI DE MUSICA
(carrer Bruc cantonada València) **ENTRADA LLIBRE**
ORGANITZAT PER :
"JOVES PER UN MÓN UNIT"
US ESPEIREM!!

Obert a tots els catequistes de la Comarca. Lloc: Col·legi de les Escoles Pies, d'Olot. Hora: de 5'30 a les 7 de la tarda. Temari: dia 6 de febrer, Llençatge a la Catequesi; dia 13 de febrer, Introducció a la Bíblia; dia 20 de febrer, Què és educar cristianament?; dia 27 de febrer, Com captar l'aten-

ció; dia 5 de març, Com ha de ser una sessió de catequesi?; dia 12 de març, Sagrament de la Penitència. És d'esperar que seran molts els catequistes que assisteixin a aquest Curs; car, ser catequista és un seriós compromís d'ajudar infants i adolescents en el camí de la fe.

Trobades de joves
al Monestir
de Sant Pere de les Puelles
Dia 21
de febrer

vivre
aprofundir
celebrar
i compartir

la F.E.

en un ambient de Pregària
(personal i litúrgica)
reflexió
festa i
comunicació

* a partir dels VALORS de l'EVANGELI
* a través de les CELEBRACIONS litúrgiques

HORARI

8 - Pregària de Laudes
8.30 Esmorzar
9 - Preparació de l'Eucaristia
10 - Eucaristia
11.30 Reflexió: Quaresma, camí cap a la Pasqua
* Aproximació al misteri del Crist
* Temps de Conversió.

12.15 Reflexió personal
1.30 Pregària del migdia i dinar
4.30 Reflexió en grups
6.45 Ambientació per a la pregària de Vespres.
7.30 Vespres.
* Porteu, si us plau: Nou Testament, estris per a escriure i esmorzar i dinar.

La solitud t'angoixa?

418 48 48

ANÒNIM

Telefon de l'Esperança

GRATUÏT

Una veu amiga al teu abast

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a

CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2on. 08007 - Barcelona

NOM

ADREÇA

POBLACIÓ Tel

PREU LÍNIA SETMANES

125 pts.
250 pts.
375 pts.
500 pts.
625 pts.
750 pts.
875 pts.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València 244. 2on. 08007 - BARCELONA

LLEIDA

El nou Consell ens posa el futur del bisbat en mans de tots

Amb l'any, Lleida ha estrenat el nou Consell Diocesà de Pastoral

Sabadell va retre homenatge al Pare Rodamilans

SABADELL.— La parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell, ha rendit un homenatge al qui fou mestre de capella de la parròquia, entre els anys 1903 i 1915.

El pare Rodamilans fou un dels més assenyalats compositors de l'anomenada Escola de Montserrat, que exercí una gran influència en la litúrgia del nostre país.

El monòlit que recordava el lloc on va caure assassinat l'estiu del 1936, al defora de la nostra ciutat (i que ara és el Passeig de Rafael de Casanova), s'ha traslladat al jardinet d'entrada al temple, en un acte emotiu que li rendiren els feligresos i el seu rector Mn. Joan Nonell.

El pare Rodamilans fou deixeble d'Enric Granados, després d'haver iniciat la seva formació a l'Escolania de Montserrat que, més tard, dirigí. Ordenat sacerdot en 1901, exercí el seu ministeri a Sabadell, a la parròquia de la Puríssima, tot alternant la seva activitat com a mestre de capella amb classes de música als col·legis dels pares Escolapis i a les mares Carmelites. En 1915 fou nomenat mestre de capella de l'església del Sant Esperit de Terrassa, i més tard professor en la comunitat benedictina del seu estimat Montserrat.

Gran compositor va evolucionar de la música postromàntica de finals de segle a la qual era adscrit a causa de la seva formació, vers un estil personal bon punt modern i sobretot molt ric. Enamorat de l'Escolania, deixà per a ella cants plens d'agilitat i gràcia.

LLEIDA.— La diòcesi de Lleida ha estrenat l'any amb la constitució del Consell Diocesà de Pastoral. Ara el futur del bisbat és més de tots. Sota la presidència de monsenyor Ramon Malla i Call, bisbe de Lleida, es reuní en sessió de treball el Consell Diocesà de Pastoral quedant així constituït el Ple del Consell.

El Ple del Consell està format per 31 membres electes, i 5 membres nats (el Sr. Bisbe, el Vicari General i els 3 delegats de zona).

La majoria dels membres electes són laics que representen els 14 arxiprestats i les deu delegacions d'acció pastoral (adults, joves, catequesi, ensenyament, família, salut, cultura, món obrer).

Segons diuen els Estatuts del Consell, aprovats pel Sr. Bisbe el 15 d'octubre de l'any passant, festivitat de Santa Teresa de Jesús, el Consell Diocesà de Pastoral és "un organisme de comunió, de coresponsabilitat i de representació de tot el poble de Déu, que constitueix la Diòcesi".

Es missió del Consell Pastoral "estudiar i valorar el referent a les activitats pastorals de la Diòcesi i suggerir-ne conclusions pràctiques".

L'any 1986 Lleida celebrà una Setmana diocesana d'Evangelitació, una proposta-conclusió que presentaren tots els grups de treball i també de manera assembleària ho feren els quasi mil participants, que demanava la constitució del Consell de Pastoral Diocesà i parroquials. Avui el

Consell és una realitat en gairebé totes les parròquies i des del dissabte 16 a la tarda, Lleida ja té Consell Diocesà de Pastoral.

El bisbat de Lleida compta amb una població de 250.468 habitants, ocupa una zona de vora 6.812 km² que s'extén a parts iguals per terres de Lleida i d'Osc. Pastoralment està repartida en 3 zones: Lleida-ciutat, Aragó i Catalunya. Hi ha 14 arxiprestats, 233 parròquies, 161 capellans, 80 religiosos (20 religiosos-capellans

La seva missió és estudiar i valorar el referent a les activitats pastorals de la Diòcesi i suggerir-ne conclusions pràctiques.

amb càrrec parroquial) i 413 religioses, 4 diaques permanents.

Encara que no hi ha notícies de l'existència de bisbes a Lleida, abans del segle V, no hi ha dubte que l'església estava ja organitzada.

COMPOSICIÓ DEL CONSELL

Membres per raó del càrrec (nats)

—El Bisbe: President.
—El Vicari General: Mn. José Llanas.

Delegats de Zona:

Lleida Capital: Mn. Valero Beltrán Larroy.

Aragó: Mn. Angel Moril.
Catalunya: Mn. Joan Quer Camí.

Membres Elegits

Sacerdots: Un per cada Zona Pastoral.

Lleida Capital: Joan Jové Camí.

Aragó: Mn. Manuel Linés Campo.

Catalunya: Mn. Conrado Perucho Batalla.

Seu Vella: Carles Feixa Rey.
Gardeny: Carles Escué Olivé.
Perifèria: Alfonso Hornos Serrano.

Baix Cinca: M.ª Pilar Alcaine.

Baix Segre: José Roca Orries.
Baix Urgell: Ramon Vergés Farràs.

Cinca Mitjà: Emilio Díaz Fernández.

Garrigues: Josep Martí Freixenet.

Llitera: Javier Pelegrí.

Ribagorça Occidental: M.ª Pilar Campo Suñen.

Ribagorça Oriental: Antonio Ariño.

Segrià: Sebastià Mayoral.

La Serdera: Vicente Ortín Aranda.

Dedicació Pastoral:

Delegació d'Adults: Francisco Baena.

Delegació de Joves: Ama-deo Bonet.

Delegació de Catequesi: Maria Farreres Zaragoza.

Delegació d'Ensenyament: Manuel Julià Oto.

Delegació de Família: Pio Manuel Pujol.

Delegació de Sanitat: Joan Viñas Salas.

Acció Social: Plàcid Burgués.

Deleg. Cultural: Salvador Escué.

Pastoral Obrera: Toñi Molina Gallardo.

JAUME MONTAÑA

ESGLÉSIA I ESCOLA

Una "democràcia avançada"?

Els primers mesos d'aquest any 1988 són d'intens treball per a tots aquells que ens hem pres a cor l'anàlisi del "Projecte per a la Reforma de l'Ensenyament".

Les reunions es multipliquen, i els Equips Directius, els Consells Escolars i els Claustres de Professors de centenars d'escoles preparen els respectius informes i propostes de millora per fer-los arribar al Ministeri d'Educació i Ciència.

El tema s'ho val, i hem de confiar que el temps dedicat a aquesta tasca no serà temps perdut. Fóra una llàstima.

Perquè aviat el Ministeri d'Educació i Ciència prendrà una decisió sobre el Projecte de Llei que haurà de presentar a les Corts per a la tramitació parlamentària. Tots els qui estem vinculats al món de l'educació hem de fer el que estigui al nostre abast per tal que el Ministeri prepari un bon Projecte de Llei, i que la promesa d'arribar a un "ampli consens social" sobre aquest Projecte esdevingui realitat.

En el Pròleg de la proposta sotmesa a debat, el senyor Ministre diu una cosa que un

servidor voldria remarcar: "El nostre país es troba en una posició òptima per afrontar els propers anys una àmplia renovació de les estructures educatives, adaptant-les a les exigències d'eficàcia i justícia que són característiques d'una democràcia avançada".

És a dir, el senyor Maravall reconeix que ara com ara el nostre sistema educatiu no respon a aquestes "exigències d'eficàcia i justícia". Hi estic d'acord.

És a dir que, en el camp de l'educació, el nostre país encara no és una "democràcia avançada". També hi estic d'acord.

I també estic d'acord que en el Projecte de Reforma que el Ministeri ha preparat hi ha molts elements que ens poden ajudar a caminar en aquest sentit, i que entre tots hem d'aconseguir-ho.

Però vull afegir una cosa: Per solucionar algunes injustícies que són pròpies del nostre sistema educatiu, no cal esperar la Reforma anunciada. Els poders públics podrien començar avui mateix.

FRANCESC RIU

L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA organitza:

CURSET D'INTRODUCCIÓ TEOLÒGICA pel Dr. Joan E. Jarque i Jutglar

"ELS GRANS TEMES DE LA FE CRISTIANA, AVUI"

Lloc: Església de les Monges Agustines
Carrer Vallmajor, 29. Barcelona 08021

Dies 15-16-18-22-23-25 i 29 de febrer, 1-3 de març de 1988, a les 8 h. del vespre.

TEMES

Qui és Déu per a l'home d'avui?
L'home, un somniador de l'impossible o la imatge de Déu?
Per què hi ha el mal en el món?
Què és el mal i què és el pecat? Tenen remei?
Què vol dir la salvació? I la redempció?
Què vol dir creure en Jesucrist?
L'acceptació dels misteris cristians no és alienant?
No en tenim prou amb la ciència per a viure i morir?
Per què un Home-Déu?
I l'escàndol de la Creu?
La resurrecció de Jesucrist, és un fet històric?
Què en fem de l'Esperit Sant?
Per què una Església per anar a Déu?

Aquestes i altres preguntes que es formula l'home d'avui poden trobar una resposta coherent i satisfactòria. Ajudar-hi és el que es proposa aquest curset...

— Atès el caràcter d'exposició sistemàtica i el mètode d'aquestes conferències quaresmals, és molt convenient l'assistència a la seva totalitat. —

Plaça Urquinaona, 11. 3er. 3a.-A.
08010 BARCELONA

Demana informació | Fes-te soci | Col·labora

JP JUSTÍCIA I PAU
Rivadeneyra, 6. 10e. 08002 Barcelona
Tel. (93) 317 61 77

BUSCO

Finca de lloguer a Barcelona o província, amb aigua, llum elèctrica, magatzem o casa i terreny inclòs. T. 373 03 59 o 232 25 79. Pregunteu Sr. Cortie-lla de 7 a 10 nit.

GIRONA

Segons que denuncia Caritas Diocesana

L'atur persisteix

GIRONA.— Caritas Diocesana de Girona ha denunciat en el seu últim Full Informatiu la persistència del nombre d'aturats a les comarques gironines després que disminuís lleugerament el passat més d'agost. Per altra part, Caritas també recorda que la meitat dels qui viuen en l'atur fa més de dos anys que no treballen.

El passat mes d'octubre les comarques gironines enregistren un total de 23.615 persones sense feina, de les quals 12.968 cobraven alguna prestació. Igualment hi havia 2.606 joves que encara no havien aconseguit el seu primer treball. Aquestes xifres eren notablement més altes que les del mes de setembre anterior.

Per altra banda Caritas ha arribat a un acord amb l'Ajuntament per tal que els vagabunds que viuen a Girona o arriben a la ciutat puguin fer estades llargues al Centre d'Accolliment, anomenat la Sopa. Aquestes estades es perllongaran fins que la seva situació personal els permeti de viure en unes condicions millors que les que els oferirà aquest equipament.

Caritas s'ha posat d'acord amb diverses institucions i entitats per a firmar un conveni que permeti posar en pràctica aquesta solució, coincidint amb la celebració de l'Any Internacional de les Persones sense Sostre. El Full Informatiu dona compte del fet que l'Ajuntament de Figueres i la Generalitat han arribat a un acord amb la comunitat gitana per la desaparició del barraquisme, amb l'adjudicació de 44 habitatges. Des d'ara els gitanos tindran els mateixos drets i obligacions que la resta de figuerencs.

Col·locació d'una imatge de sant Vicenç a l'església de Llança

El bisbe de Girona, Monsenyor Jaume Camprodon, ha beneït una

imatge de sant Vicenç, patró de l'església parroquial, realitzada per l'escultor gironí, Domènec Fita. La imatge s'ha col·locat dins una fornícula que hi ha a la façana del temple i substitueix la que havia estat destruïda l'any 1936.

Al mateix temps s'ha revocat tota la façana, netejant-la de calçobre i altres brutícies com plantes i herbes. Curiosament, quan els paletes realitzaven aquesta neteja es va trobar amb un gran eixam d'abelles, instal·lat dins d'una escletxa prop de la cornisa superior, que obligà a parar els treballs i a buscar un tèc-

xent secularització.

El tema s'ha estudiat a partir d'un qüestionari que s'havia elaborat prèviament entre religiosos i laics, que anava acompanyat d'un "dossier" doctrinal per il·luminar les propostes. Monsenyor Camprodon va informar els presents sobre diferents fets eclesials com el sínode de Bisbes, la inauguració de curs al Seminari i la implantació a la diòcesi del moviment "Vida creixent". Aquest moviment dedicat a gent de la tercera edat, té com a consiliari mossèn Enric Sala, delegat d'Apostolat Seglar.

L'ens també recorda que la meitat dels qui no tenen un lloc de treball fix; fa més de dos anys que estan sense ocupació

nic que el recollís.

Coincidint amb la col·locació de la imatge s'ha inaugurat una exposició d'una vintena d'obres artístiques a la sala municipal de Llança que romandrà oberta fins el dia 6 de febrer. Domènec Fita ha esculpir una imatge adequada al marc on s'ha instal·lat, concretament a l'estil barroc de la façana. La imatge és de pedra de Girona i l'artista ha utilitzat les noves tècniques i eines com el disc i la radial per treballar-la, en comptes dels tradicionals punxó i escarpa.

Reunió del Consell Presbiteral

El Consell Presbiteral ha celebrat dues reunions en els últims dos mesos, presidides pel bisbe, monsenyor Jaume Camprodon, en les quals es va estudiar el futur de l'atenció pastoral a la diòcesi de Girona. Aquest futur s'ha vist emmarcat dins les circumstàncies actuals, d'entre les quals es destaca la de la crei-

Trobada de capellans de pobles

Per altra part, el passat mes de novembre també tingué lloc una trobada de capellans de pobles i viles a la casa d'Espiritualitat de Banyoles. Mossèn Ramon Prat, capellà de Lleida, va fer una exposició dels punts teològics i pastorals que han d'il·luminar la tasca pastoral dels capellans.

El tema central de la trobada era: "Construir la comunió, servir la comunió", recordant que l'Església ha d'evangelitzar mentre ella mateixa es deixa evangelitzar. Un jove sociòleg, de l'Estartit, Pere Guanter, feia una lectura reflexionada de les dades recollides en una enquesta feta en pobles on no hi ha capellà. Per últim, el Vicari General, mossèn Esteve Andreu, anunciava el tema de la propera trobada que es farà el 3 de maig de l'any vinent.

M. CABALLÉ

Noces de platí, a Olot, d'una professió religiosa

OLOT.— No són gaire freqüents les notícies, com aquesta que avui volem donar a conèixer als amics lectors de Catalunya Cristiana.

La germana Dolors Pagès, filla de les Preses, poble de la Garrotxa, veï d'Olot, als seus 97 anys d'edat, va celebrar, el passat dia 16 de gener, les seves NOCES DE PLATÍ —LXXV aniversari— de la seva professió religiosa en la Congregació de les germanes religioses de Sant Josep de Girona, conegudes familiarment per "les Vetlladores".

La celebració va tenir lloc al temple de la Residència de la Mare de Déu del Tura, que aquestes religioses tenen a Olot. Va consistir en una missa concelebrada, presidida per l'arxiprest d'Olot, mossèn Emili Montal, que va pronunciar també l'homilia. Varen concelebrar amb ell mossèn José M.ª Tor, delegat episcopal pels Religiosos, i set sacerdots més de l'arxiprestat. Després de l'homilia es va llegir una carta del senyor bisbe de Girona, monsenyor Camprodon, de la qual en recollim els següents paràgrafs: "Benvolguda en Crist: Enguany es compleixen setanta cinc anys de la seva entrada a l'Institut de RR. de Sant Josep de Girona. Setanta cinc anys no són quatre dies. És just fer-ne festa... Amb setanta cinc anys el món ha donat moltes voltes... Vostè ha vist canvis profunds en l'Església i, en conseqüència en l'Institut. Però talment com les fulles dels arbres es renoven i queda sempre el tronc animat per la saba, en les diferents manifestacions de la caritat que viu i promou l'Institut es manté sempre la fidelitat de Déu, que guareix les nostres infidelitats i impulsa una nova brotada. Setanta cinc anys de vida discreta, però de donació total a l'atenció dels malalts, primer en els domicilis, més tard en els centres sanitaris. És l'òbol d'aquella viuda de l'Evangeli, que ha donat tot el que tenia. Ara, a la Residència del Tura d'Olot, sent l'escalf de les germanes i continua aportant la seva vida, la seva pregària, la seva serenitat d'una vida llarga, l'experiència de la fidelitat de Déu. És la llenya que aporta cada dia a la llar perquè escalfi tots els qui són a casa. És el ramell de flors que continua posant cada dia als peus de la Mare de Déu i al patriarca sant Josep, tot esperant el seu bes definitiu de pau. Donem gràcies al Senyor Déu nostre... Jo m'uneixo a la seva acció de gràcies, fent-ne una acció de gràcies de l'Església. Amb cordial afecte, Jaume Camprodon, bisbe de Girona".

La germana Dolors Pagès és una persona admirable per la seva joialitat, malgrat l'edat i de ser gairebé cega. Els diumenges, segueix la missa que Ràdio Olot retransmet, des de l'església de la Mare de Déu del Tura, a les nou del matí. Així —diu ella— s'assabenta de les lectures i de l'Evangeli i de l'homilia, que després pot meditar i reflexionar.

LA MARE DE DÉU JA HONRA MOLTES LLARS DE CATALUNYA LA TENS TU?

CATALUNYA CRISTIANA TE L'OFEREIX COM A SIGNE DE L'ANY MARIÀ.

"Benaurada Tu
que has cregut..."

BUTLLETA DE COMANDA

Nom i cognoms

Domicili Població DP

Desitja adquirir:

Quantitat

☐	Imatge de la Mare de Déu a 12.000 ptes.	☐	ptes.
☐	Estampes a 5 ptes. la unitat, 450 el centenar, català i castellà.	☐	ptes.
☐	Posters a 100 ptes. la unitat	☐	ptes.
☐	Imatge de sobretaula 195 Ptes	☐	ptes.
☐	Medalla magnètica pel cotxe 850 Ptes	☐	ptes.

Abonament per reemborsament ☐ , taló ☐ , o personalment ☐

☐ Total

Envieu-les a "AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA" Plaça Urquinaona, 11, 3r. 3a. A. 08010 - BARCELONA - TELF.: 301 37 18

PENTACOSTA 1987

ANY MARIÀ

ASSUMPCIÓ 1988

BARCELONA

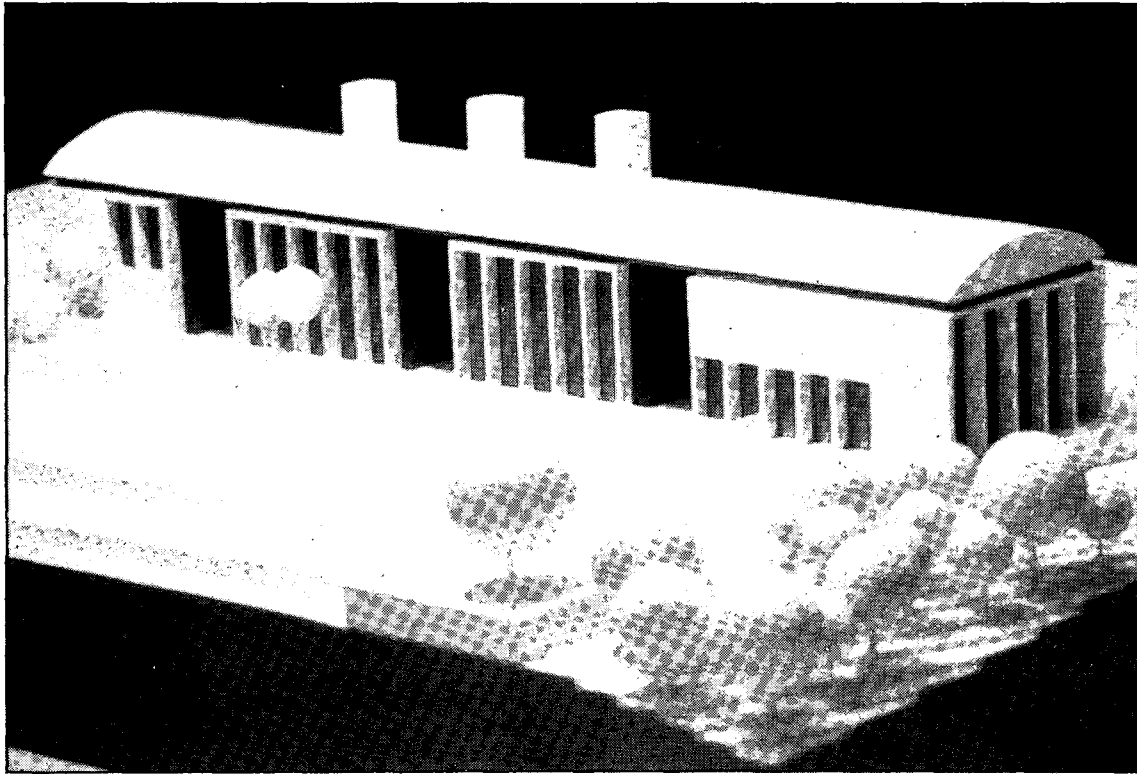
En el XL aniversari de la fundació d'aquesta institució eclesial

Nou edifici per a l'escola del professorat d'EGB "Blanquerna"

BARCELONA.—L'Arquebisbat de Barcelona construirà ben aviat un edifici de nova planta per a l'escola del professorat d'EGB, "Blanquerna". La notícia és rellevant per diversos motius: en primer lloc, per la vitalitat d'aquesta institució, però també perquè aquest nou centre —dotat de l'utillatge pedagògic més actual— representa la primera fase d'una institució docent més ambiciosa.

Confluència d'instituts religiosos

La història de "Blanquerna" es remunta l'any 1948, quan l'aleshores bisbe de Barcelona, Dr. Gregorio Modrego, va confiar al Dr. Lluís Urpí i Carbonell l'encàrrec de crear una nova escola normal de l'Església. Els primers vint anys d'aquesta institució van discórrer al col·legi de les religioses del Sagrat Cor, a Sarrià. El 1970, arran de la promulgació de la Llei General d'Educació, es va afavorir que confluís en aquesta escola la normal dels germans de La Salle, fins aleshores ubicada a Cambrils (Tarragona). La fusió es va produir al 1971. Aquesta institució, va oferir generosament els locals de la seva escola La Salle-Josepets, prop de l'església d'aquest nom, en la popular barriada de Gràcia, on encara funciona en l'actualitat. L'any 1972 també va traslladar-se a aquest centre l'escola normal dels salesians situada a Sentmenat. D'altres institucions religioses col·laboraren en la seva definitiva consolidació: Les Car-

Una construcció sòbria adequada als nostres temps, capaç de diversos usos en el futur, tals com biblioteca i auditori, aules per formació permanent i per curssets de formació sòcio-cultural.

melitanes de la Caritat, Concepcionistes, Pares de la Sagrada Família, Jesús-Maria, Dominiques de l'Anunciata, escola Pia, Companyia de Maria, Companyia de Jesús i Filles de la Caritat. El 1974 va prendre el nom actual d'Escola Blanquerna, en record de l'obra de Ramon Llull en què parla de la formació del mestre. L'afluència d'alumnes fa que l'edifici actual

resulti massa petit i segons els dictàmens dels tècnics no pot suportar gaire temps el tràfec que comporta la presència d'un nombre elevat d'estudiants.

La nova escola

Després de moltes gestions, l'Arquebisbat ha adquirit un terreny

de 10.506 m² situats entre el carrer del Císter i de Quatre Camins, a la part alta de Barcelona, en el barri de Sant Gervasi. Cal dir que l'edifici actual només té 3.000 m².

L'obra ha estat encomanada a l'arquitecte Agustí Mateos i Duch, que té una experiència llarga i qualificada en edificacions escolars, tant públiques com privades. Posseeix diversos guardons, entre

els quals el premi FAD, d'opinió a l'escola IPSI de l'any 1978; el Premi FAD al Centre Públic d'educació especial a Santa Coloma de Gramenet (1982). És finalista del premi FAD de l'any 1985 per a l'institut de Formació Professional del Prat de Llobregat.

El Dr. Salvador Pié, Delegat Diocesà d'Ensenyament i President del Patronat de "Blanquerna", ha declarat: "esperem construir un edifici sobri i adequat al nostre temps, capaç de diversos usos en el futur, tals com biblioteca i auditori, aules per formació permanent i per curssets de formació sòcio-cultural".

Cal assenyalar que Blanquerna compta amb 840 alumnes. Els estudis inicials comprenen tres cursos, amb especialitats amb preescolar, cycle inicial i mitjà, ciències, ciències humanes, filologia i pedagogia terapèutica. També és important l'Escola d'Estiu que aquest any darrer ha tingut cinc mil alumnes. En els darrers anys han sortit més de 15.000 professors de Blanquerna que treballen en escoles tant públiques com privades i que, segons el Dr. Pié "volien ser testimonis d'un servei educatiu obert a totes les dimensions educatives i humanes i alhora arrelats a la nostra terra".

"Blanquerna", que porta el nom de la famosa obra luliana sobre la formació del mestre, es consolida com una empresa d'església i de futur.

JAUME AYMAR

IMPROMPTU

Cria corbs...

No em plau parlar, des d'aquí, de coses que freguin qüestions polítiques. Però a vegades no es pot més, i hom ha d'expressar allò que sent...

Després de l'entusiasme per la proclamació de Barcelona com a Ciutat Olímpica/92, resulta que s'han hagut de constituir comissions i comitès, s'han hagut de fer estudis pel finançament, confeccionar pressupostos, i veure la manera de cobrir-los.

Una de les maneres és, segons sembla, la venda arreu de la mascota dels Jocs Olímpics que, diuen, rendirà milers de milions de beneficis...

Naturalment, per elegir mascota s'ha fet un concurs, i l'ha guanyat un artista valencià, no tinc res en contra dels ciutadans d'aquest país, que, segons diuen, va fer unes manifestacions que poden qualificar-se d'ofensives per Catalunya i el màxim representant de les seves institucions. Ell no ha pogut desmentir-les rotundament i, en canvi, diu que són calúmnies feixistes... Si creu que així convencerà... Nosaltres, encara que perdonem, no podem oblidar que és el mateix insult que els feixistes ens dedicaven quan detentaven el poder. Aleshores podem dubtar de qui és el veritable feixista. Tanmateix, però, li han atorgat el premi...

Potser cal recordar i meditar aquella dita: Cria corbs...

ORIOL CAMPS

GLOSSES DOMINICALS

La fam en el món

Cada any, el mes de febrer, l'organització no governamental "Mans Unides" fa sentir molt fort la seva veu a través de la Campanya contra la Fam. El nostre món consumista necessita tocs d'alerta freqüents per tal que s'adoni d'aquesta terrible realitat: que 100.000 persones moren cada dia com a conseqüència directa o indirecta de la fam.

Però ¿ens hem assabentat "realment" que en el món hi ha milions de persones que passen fam? ¿Tenim consciència que la fam equival a la negació de la persona i que la priva de desenvolupar les seves possibilitats humanes? Els pobles que d'una manera o d'altra formen part del Tercer Món, són un autèntic repte per a la pau. En aquests països viuen milions de persones desnodrides, analfabetes, amb escassa o nul·la ocupació laboral, amb molt limitades disponibilitats materials i intel·lectuals. ¿Què n'hem de dir si els comparem amb el benestar, l'abundància i el luxe de les nacions del Nord?

Les nostres apaties i les nostres indiferències davant d'aquesta realitat escandalosa s'alimenten d'excuses falses. N'és una, que "la fam en el món és una fatalitat". El contrari afirmaren cinquanta-quatre Premis Nobel en un manifest de l'any 1981, dient que la fam "no és altra cosa que el resultat de la política i del desordre establert". Es tracta del desordre econòmic internacional que impera actualment.

No és més gran el valor convincent dels qui afirmen que "no hi ha aliments per a totes les persones que neixen". Perquè tècnicament és possible fer cessar la fam. Segons la FAO, les disponibilitats mundials d'aliments cobreixen, amb un excedent del deu per cent, les necessitats nutritives de la totalitat de la població.

Què s'ha de fer? "Mans Unides" respon amb aquestes paraules contundents: "Si tu vols, és possible". Què? Que desaparegui o almenys que disminueixi la fam en el món. El problema afecta, d'antuvi, les autoritats; però no exclusivament. El "valor-guia" d'aquest problema és la solidaritat entre tots. El Papa ha dit amb claredat: "És inadmissible una actitud d'inèrcia passiva davant els efectes perversos i, en definitiva, irracionals, de processos que castiguen durament el Tercer Món, creant formes cada vegada més profundes de desequilibri i desigualtat". La solidaritat és una exigència col·lectiva dels pobles, però també un imperatiu de cada persona. Cal canviar la mentalitat, passant d'un consumisme incontrolat a una participació generosa.

Els cristians hem de ser especialment sensibles a aquesta conversió, perquè Jesús en l'Evangeli ens ensenya a estimar i a compartir. La fam és una negació dels valors evangèlics i és un refús del projecte de Déu sobre el món i sobre els homes.

Haurien d'arribar al cor de tothom aquelles paraules que un home del Perú, de quaranta-tres anys, casat i pare de família, deia al Papa: "Sant Pare, tenim fam. Patim misèria. Ens manca treball. Estem malalts. Amb el cor esquinçat pel dolor veiem com les nostres mullers gestants són tuberculosos i els nostres infants creixen dèbils i sense futur. Tot i això, creiem en el Déu de la vida".

Tenim al davant, doncs, la gran interpel·lació dels famolencs. Cal respondre amb generositat a la crida de "Mans Unides". Pel deure fonamental de la solidaritat, tots hem de ser creatius en l'amor i la justícia.

NARCÍS JUBANY
Cardenal-Arquebisbe de Barcelona

TORTOSA

1.300 assistents a la III Trobada Diocesana d'Infants

Un Déu amic dels nois

TORTOSA.— Als catequistes i capellans ens interessa i preocupa l'edat més receptiva i equilibrada que els psicòlegs qualifiquen com "etapa d'or". Volen dir-nos: una bona edat per rebre el missatge cristià, un tram del camí de la fe que ha superat les fantasies màgiques de la primera i segona infància i per altra banda encara sense entrar en el túnel de l'adolescència on es pateix una crisi de canvi i trencament de la personalitat i també de plantejament de la fe.

Aquesta etapa que catequèticament en diem de "Post-comunió" —des de els 8 als 13 anys— es vol cobrir amb un moviment que acompanyi el noi tot presentant-li un Déu amic. L'eslògan és: "Amics de Jesús".

La catequesi que reben és bàsicament bíblica: centrada en personatges clau, com a fites de l'Antic Testament... i després sobretot Jesús. Aquest curs, però l'eslògan ens ve imposat per l'Any Marià: "Endavant amb la Mare de Déu."

Una base per preparar-se

Els qui creixin dintre d'aquest Moviment, tindran bona

El Sr. Bisbe, Monsenyor Carles, dirigint la seva paraula als assistents, enmig del grup musical "Els Nins".

base per preparar-se i celebrar el Sagrament de la Confirmació que per normativa diocesana se sol rebre als 15-16 anys durant 1er. de B.U.P. o F.P.

A cavall d'aquest ideari i mística de fons es convocà fa poc la 3.ª "Trobada diocesana d'infants" a celebrar en l'ample marc del Seminari.

Al matí es representaren

tres escenes evangèliques-clau en la vida de Maria i de l'Església.

—L'Anunciació de l'Àngel.

—Les noces de Canà.

—La Pentecosta.

El bisbe Ricard comentà personalment el significat de cada quadre vivent i... després tothom en petits grups devia reproduir-los, al seu aire i es-

criure'n la frase-missatge.

Una selecció dels millors murals foren ofrenats en les Misses.

Tres Eucaristies simultànies

Amb la intenció de desmassificar tanta mainada s'organitzaren tres Eucaristies si-

Amb l'eslògan "Amics de Jesús", un moviment de la diòcesi tortosina pretén de cobrir l'etapa entre els 8 i 13 anys i acompanyar-los tot presentant-los un Déu amic.

multàniament per nivells d'edat. L'equip dirigent posà molta cura per tal que les lectures, els cants, l'homilia, els signes..., teixissin un conjunt participatiu i devot.

Pensem que el nombre de 1.300, encara que subdividit ens donava xifres de molts centenars. És evident que s'han de celebrar més Misses alhora.

Havent dinat, vingué la gresca espontània de grups parroquials i després l'actuació de professionals de Barcelona: els Nins, Alegria a dojo.

Retornats a les parròquies, després, els millors, volem dir els més ben guiats pels catequistes responsables, seran la garantia dels grups de Confirmació.

JOAQUIM BLANC

A cada llar cristiana Catalunya Cristiana A cada llar cristiana

La formació i la informació religioses, serioses i autèntiques, són imprescindibles per viure el cristianisme dins de la societat moderna.

Aquesta és la missió de la **Prensa Catòlica**. Aquesta és la missió de **Catalunya Cristiana**

¡COL-LABOREU VÓS TAMBÉ EN LA GRAN TASCA D'APOSTOLAT DE LA PREMSA!

Ben segur que coneixeu persones que els seria interessant i beneficiosa la lectura del setmanari. Ompliu les butlletes amb els seus noms i adreces i envieu-nos-les. Nosaltres els donarem a conèixer **Catalunya Cristiana** i vós haureu fet un veritable servei d'apostolat.

Nom.....	Nom.....	Nom.....	Nom.....	Nom.....
adreça.....	adreça.....	adreça.....	adreça.....	adreça.....
.....tel.....	tel.....	tel.....	tel.....	tel.....
població.....	població.....	població.....	població.....	població.....
D.P.....Prov.....	D.P.....Prov.....	D.P.....Prov.....	D.P.....Prov.....	D.P.....Prov.....
català ☐ castellà ☐	català ☐ castellà ☐	català ☐ castellà ☐	català ☐ castellà ☐	català ☐ castellà ☐

Encara podeu fer més:

A aquell amic vostre que té interès per **Catalunya Cristiana**, doneu-li a omplir la següent butlleta de subscripció. Envieu-nos-la.

Catalunya Cristiana

Carrer de València, 244, 2n. 08007 BARCELONA

Nom..... Població..... D.P.....

Se subscriu per 1 any a CATALUNYA CRISTIANA en català/castellà per pessetes 3.900.- Aquest import el faré efectiu de la forma següent:

☐ Pagament domiciliat

☐ Xec nominatiu que s'adjunta

Signatura

Lloc.....Data.....

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Banc/Caixa.....Agència.....
Senyors: Els prego que d'ara endavant, fins a nou avís, amb càrrec al meu compte/llibreta nº..... se serveixin pagar els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció al setmanari CATALUNYA CRISTIANA.

Signatura

Lloc.....Data.....

URGELL

Resultat de la XXVIII campanya de Mans Unides

6,4 milions per lluitar contra la fam

LA SEU D'URGELL.—Mans Unides d'Urgell en la XXVIII Campanya contra la Fam en el Món ha recollit un total de 6,4 milions de pessetes, de les quals 1,7 milions corresponen a Andorra. Aquestes xifres signifiquen una aportació de 45 ptes. per habitant i any.

Mans Unides en la XXVIII Campanya contra la Fam en el Món l'any 1987 i en la diòcesi ha recollit 6,4 milions de ptes., xifra que en relació a l'exercici anterior significa un creixement d'1,4 milions de ptes. Del total recollit 1,7 milions corresponen a Andorra i 4,7 milions a la resta de la diòcesi.

Les parròquies han enviat a la Delegació diocesana la xifra de 4.791.105 ptes, que sumades al romanent de l'any anterior donen un total de 5.134.367 ptes. Aquests diners han estat destinats a quatre projectes de

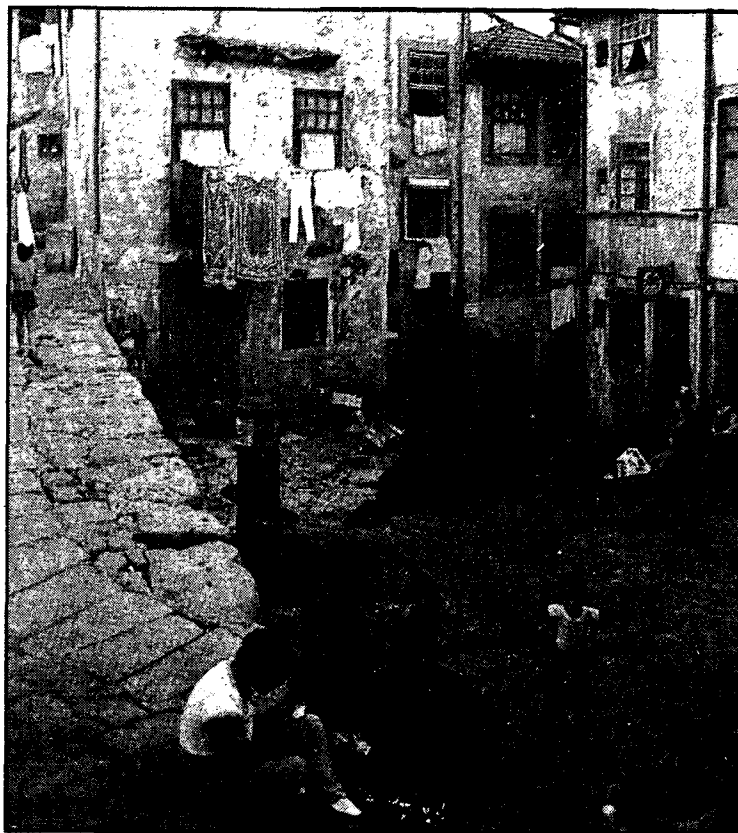
desenvolupament: Colòmbia (1,5), Equador (600.000), República Dominicana (1,3) i Xile (1 m.). La propaganda i les despeses de despatx sumen 542.480 ptes. La Campanya Mans Unides d'Andorra, com ja informà CATALUNYA CRISTIANA, recollí 1.788.102 ptes. de les quals el 25% va ser lliurat a Mans Unides del Bisbat i la resta ha estat destinat a un projecte de desenvolupament a Burkina Faso.

L'objectiu de Mans Unides d'Andorra en l'actual campanya, és la construcció d'un dis-

pensari i dels sanitaris en una leproseria de Megalaia, a l'Índia, projecte amb un pressupost de 2 milions de ptes. i que caldrà cobrir en dos anys.

Els equips responsables de Mans Unides-Campanya contra la Fam en el Món manifesten el seu agraïment a tots els qui han col·laborat amb els seus donatius per a la construcció d'un món més humà i més just. En una diòcesi de característiques rurals i amb àmplies zones de pobresa s'ha recollit 45 ptes. per habitant.

A.M.

Restauració de l'església de Mont-Roig

MONT-ROIG DE SEGARRA.—Una artística rosassa, de vidres de colors i emplomats, ha estat col·locada en la façana principal de l'església de Mont-Roig. Les reproduccions d'un colom amb un brot d'olivera, espigues i raïms i l'escut del poble realcen la figura central de la Mare de Déu de la Cinta. Una simbologia completa: la pau, el treball de la terra i la fe del poble. Actualment el poble restaura també la façana i embeleix la cornisa superior. En l'interior també seran renovades algunes lloses del paviment, malmeses quan fa 50 anys l'església va ser destinada a altres finalitats.

Aquesta obra completa una àmplia labor de restauracions que els pobles i el seu rector, Maurici Cirera, han dut a terme en la Ribera del Sió. L'església romànica de Pelagalls n'és la mostra més eloqüent i valuosa en el món de l'art.

A.M.

Dedicació intensiva del bisbe Joan als MCS

LA SEU D'URGELL.—El mes de gener la dedicació del bisbe Joan, President de la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social, a les seves responsabilitats pastorals en el camp dels mass media ha estat intensa. Primerament es reuní a Palma de Mallorca amb els bisbes i altres alts càrrecs de la Comissió Episcopal de MCS i del seu Secretariat Nacional. A continuació emprengué viatge a Roma per a establir contactes amb els organismes responsables dels mass media en el cúpula eclesial.

El proper mes de febrer el bisbe Joan té el projecte de visitar els serveis de premsa i comunicació de l'Església en algunes capitals europees a fi de conèixer les seves activitats i programes i coordinar-los amb els de l'Església d'Espanya.

ANTONI MIRABET

FETS I CRITERIS

Si tu vols, és possible!

Aquesta és la crida que fa enguany l'organització Mans Unides en la seva campanya contra la fam. Si en el món encara hi ha fam és perquè no escoltem el crit de justícia que surt dels cors dels qui pateixen i moren a causa de la manca d'aliments.

Fa molts anys que es parlava de la fam en el món, però ara la coneixem amb dades esgarrifoses: més de la meitat de la família humana no té pa suficient. La meitat dels africans pateixen, de manera crònica, anèmia nutricional.

Joan Pau II, en el seu missatge per a la propera Quaresma, ens parla del terrible sofriment de tantes famílies que veuen frustrades les seves esperances i les seves alegries per la mort prematura dels seus fills.

Són paraules del Papa: "Vull cridar la vostra atenció sobre el problema escandalós de la mortalitat infantil, on les víctimes es compten per desenes de milers cada dia. Uns nens moren abans de néixer i altres després d'una breu i dolorosa existència consumida tràgicament per malalties fàcilment evitables".

Avui dia coneixem amb evidència la misèria, la falta de pa i d'altres coses per a una vida humana digna. Avui l'Evangeli del samarità abraça tota la família humana: tots són el nostre proïsme. Ho són especialment els qui pateixen fam i no tenen recursos per assolir una vida digna de persones.

Som cridats a compartir no solament allò que és superflu sinó també allò que és necessari per donar resposta a la situació d'extrema necessitat de tants i tants germans nostres.

Aquesta setmana Mans Unides ens recorda la tragèdia dels pobles que passen fam i els exhorta a donar una resposta personal i concreta. No és pas qüestió d'estudis teòrics, sinó que es tracta d'aportar una ajuda per promoure projectes agícoles, cooperatives agràries, escoles de capacitació per als agricultors, adquisició de maquinària, construcció de pous i posar en marxa regadius.

Projectes també de sanitat, dispensaris i hospitals, promoció de la dona, escoles primàries, secundàries i professionals.

Si tu vols, és possible! Reacciona amb generositat, fes conèixer la Campanya de Mans Unides. Col·labora amb tot el cor i ofereix-te per fer sentir la veu dels més pobres. Siguem tots, aquesta setmana, la veu dels qui no tenen veu.

Tota l'Església de Tarragona ha de correspondre a aquesta crida de justícia i d'amor que ens recorden les cartes de sant Pau i l'ensenyament de Jesucrist: "quan jo tenia fam, em donàreu menjar" (Mt 25,35).

RAMON TORRELLA i CASCANTE,
Arquebisbe de Tarragona i Primat.

Reedició de la Visita Espiritual i de la Novena a la Mare de Déu de Núria

NÚRIA.—Josep Maria Ricart, capellà del Santuari de la Mare de Déu de Núria, ha pre-

parat una edició moderna de la Visita espiritual i de la Novena a la Mare de Déu de Núria, Pa-

trona de la diòcesi d'Urgell. L'edició té forma de tríptic, amb una il·lustració en color de la imatge romànica de la Verge i del Santuari. L'opuscle recull també la lletra dels Goigs i de l'Ave de Núria.

El text de la Visita correspon al preparat pel Canonge Llovera i la Novena és una glossa de la tradicional que va escriure Josep Maria Homs quan era rector de la parròquia de Nostra Senyora de Núria, de Barcelona. Josep Maria Ricart ha compost l'oració final de la Novena, pregària que explica el sentit misteriós de la Creu, l'Olla i la Campana, que constitueixen els símbols de Núria.

La nova edició ha estat acompanyada amb molta satisfacció per la Lliga Espiritual i pels devots de la Mare de Déu de Núria, que amb insistència demanaven la publicació. L'obra omple, doncs, un buit ja fa anys existent en el patrimoni religiós del Santuari. L'edició és de 3.000 exemplars que es vendran aproximadament al preu de 50 ptes. la unitat.

A.M.

**VISITA ESPIRITUAL I NOVENA
A LA MARE DE DÉU DE NÚRIA**

Quantes vegades els educadors voldríem tenir una garantia de l'èxit del que fem! ¿Qui no s'ha trobat en la situació, sovint angoixosa, de no saber si el que fa resultarà positiu o negatiu en la difícil tasca d'ajudar l'educand a anar endavant?

Els homes, en certes coses, han arribat a poder tenir aquesta garantia. Quan et compres un cotxe te'l garanteixen per un temps; quan signes una pòlissa d'assegurances, tens garantit un ajut en determinades circumstàncies. En l'educació, però, no existeix, no pot existir res de semblant. L'educació només pot treballar sobre la base de la confiança.

Ara bé, si l'educació —perquè és un treball que té com a objecte la llibertat amb tot el seu misteri— no pot assolir la seguretat d'altres activitats humanes, ¿què pot significar el mot "garantia" aplicat a l'activitat educativa?

No pot significar, ben cert, el mateix que quan és aplicat a la materialitat d'allò que es pot comprar i vendre. L'educació, si és tal, comporta necessàriament l'amor. I l'amor és garantia de contribució al creixement personal de l'estimat; a un creixement, però, del qual l'educador no sap quina direcció prendrà, ni per quines ma-

Maria, garantia del progrés educatiu vers la plenitud

nifestacions exteriors es donarà a conèixer.

La seguretat de l'educador mai no es pot referir al que, materialment considerat, serà el futur de l'educand. Qui pensés això negaria la llibertat. Com si la bona educació equivalgués a fixar la vida de l'educand segons el parer de l'educador. I no és això.

Seria absurd, doncs, encomanar a Maria l'educació d'uns determinats nois o noies pensant que, d'aquesta manera, podem assolir la seguretat que aprovaran uns exàmens, o faran una determinada carrera, o concretaran els seus gustos segons el criteri de l'educador.

Maria, en el grau que l'acte educatiu —fruit de la llibertat de l'educador i de l'educand— respongui al punt de referència que ella és per a la humanitat, pot ser garantia de progrés vers la plenitud.

¿I com es manifesta Maria punt de referència?

"Heus ací l'esclava del Senyor" són les paraules amb les que inicià el seu compromís

maternal-educatiu.

"Benaurada tu que has cregut, perquè es complirà en tu tot el que t'ha estat dit" són paraules que confirmen en l'esperança de la plenitud el que la seva fe ha assolit per a la humanitat.

"En veure Jesús la seva mare i, al seu costat, el deixeble que estimava, digué a la mare: 'Dona, aquí teniu el vostre fill'. Després digué al deixeble: 'Aquí tens la teva mare'. I des d'aleshores el deixeble la prengué a casa seva". Joan Pau II, a l'encíclica "Redemptoris Mater", comenta així aquestes paraules: "Lliurant-se filialment a Maria, el cristià, com l'apòstol Joan, 'acull com a pròpia' la Mare de Crist i la introdueix en tot l'espai de la seva vida interior, és a dir: en el seu 'jo' humà i cristià ('l'acollí a casa seva'). Així el cristià mira d'entrar en el radi d'acció d'aquella 'caritat maternal' amb la qual la mare del Redemptor 'té cura dels germans del seu Fill' (Lumen Gentium, 62), 'a la generació i educació dels quals coopera' (ib.

63) segons la mesura del do, pròpia de cadascú per la virtut de l'Esperit del Crist" (n. 45).

Si ser garant d'algú és donar la cara per ell, no hi ha dubte que Maria és garantia de la nostra generació i educació en la nova vida que ens porta son Fill. Ella ha donat la cara per nosaltres —per tota la humanitat— acceptant per a tots els homes i dones la vida que, concebuda en el seu si i assumida pel Verb, s'estén a tots els humans com a do de Déu vers la plenitud de la santedat.

Aquesta garantia, tanmateix, no anul·la la necessitat del nostre compromís. En la línia humana en què es mou tota educació digna (seguretat de la confiança, no de pòlissa d'assegurances, ni de fórmula màgica), la Mare de Déu ens és garantia de progrés vers la maduresa no solament humana, sinó sobrenatural.

Maria ens és garantia com a figura de l'Església, en la qual neixem com Jesucrist va néixer en el si de la seva mare; en la qual creixem com Jesu-

crist va créixer en el ventre virginal; en la qual som educats com va ser-ho Jesús per Maria.

Per beneficiar-nos, però, d'aquesta garantia cal que, com féu sant Joan, "acollim Maria a casa nostra", "establim una comunió de vida amb ella", com interpreta Joan Pau II en la nota 130 de la "Redemptoris Mater".

La redempció de Jesucrist no ha canviat la nostra condició humana, ni tan sols en aquells aspectes que fan present la conseqüència del pecat en aquest món. Els cristians sentim la temptació, dubtem, pequem. Maria no ens garanteix la condició de "super-homes".

Els educadors cristians no podem pretendre una garantia que ens asseguiri l'encert en els nostres actes. Maria ens garanteix el progrés nostre i el dels educands vers la santedat en el grau que, malgrat les nostres misèries i limitacions, l'acollim a casa nostra.

Refiem-nos de Maria en el progrés vers la santedat, culminació insospitada de tota plenitud humana. Que la confiança en ella amari la nostra celebració dels 2.000 anys de la redempció.

PAU LÓPEZ CASTELLOTE

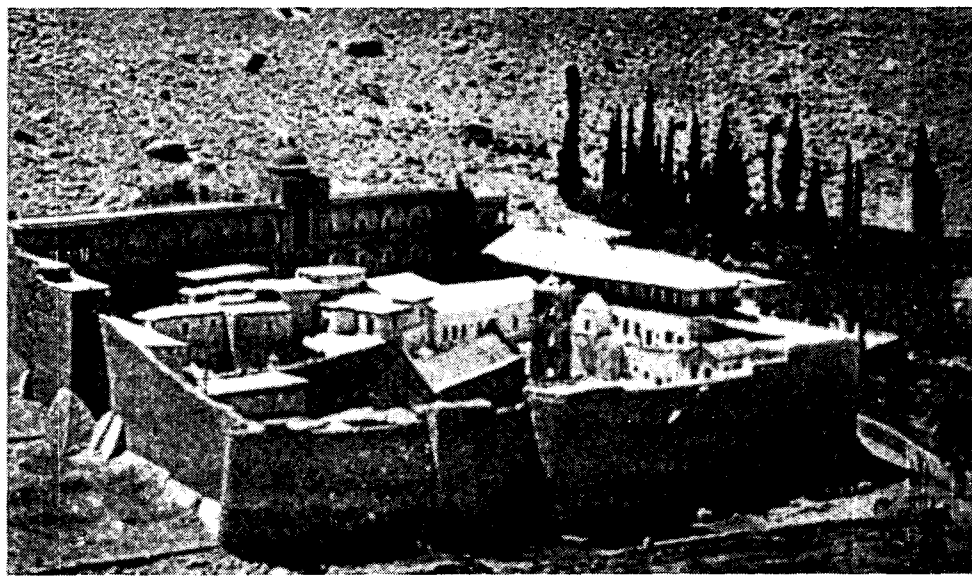
CATALUNYA CRISTIANA

organitza:

**Pelegrinatge pels camins de l'Antic Testament.
Seguint l'epopeia d'un poble en marxa - "L'Èxode".**

del 16 al 26 de març

**Jordània,
Jerusalem,
el Sinaí,
Egipte**

Monestir de Sta. Caterina al peu del Sinaí

Amb l'assessorament religiós del nostre director Joan E. Jarque

Per informació: Associació "Amics de Catalunya Cristiana"
Plaça Urquinaona, 11, 3r A. Tel. 301 37 18
08010 Barcelona
Places limitades.

GAT. 48

Pròxims viatges: Mes de maig - Polònia.
Juliol - Terra Santa "Especial Joves".

Alguns bisbes la practiquen en tant que refús a la cursa d'armaments

L'objecció fiscal mou controvèrsia entre els catòlics italians

CIUTAT DEL VATICÀ.— “La Congregació per a la Doctrina de la Fe està estudiant efectivament el problema de l'objecció fiscal en els seus aspectes morals i en totes les seves implicacions. No es tractarà d'un document, quan surti, només sobre la problemàtica plantejada en algunes diòcesis italianes, sinó que s'abordarà la qüestió a escala universal. Però la seva publicació no és ni molt menys, immediata. Aquestes declaracions a YA del portaveu de la Santa Seu, Joaquín Navarro Valls, confirmen els rumors sorgits per la fuga d'una carta del cardenal Joseph Ratzinger a les conferències regionals de bisbes ita-

lians. El seu contingut s'ha donat a conèixer íntegrament per l'agència ASCA.

El portaveu Vaticà subratlla, en canvi, que no es tracta només d'un problema italià, encara que no nega que en aquest país tingués un impacte més gran que en d'altres, i esmentà per exemple, el cas filipí durant la dictadura de Fernando Marcos: alguns catòlics consideraren que la desobediència civil i el refús a pagar els impostos era una obligació de consciència. A Itàlia el problema ha estat plantejat per alguns bisbes com a refús d'una política armamentista i en concret, com a forma d'oposició a les despeses nuclears. Monsenyor

Luigi Bettazi, bisbe d'Ivrea i monsenyor Lorenzo Belloni, bisbe de Trieste, figuren en l'avantguarda d'aquest moviment objector. El primer ha admès més d'una vegada que no paga la part corresponent a les despeses de defensa a l'hora de declarar els seus impostos. Monsenyor Belloni, per la seva part, donà la seva adhesió a un document firmat per més de deu mil seglars, en el qual es refusa contribuir als pressupostos militars, almenys en els seus capítols destinats a l'adquisició o construcció d'armes. Aquests temes suscitaran l'any 1985 una forta polèmica en la qual intervingueren el llavors ministre de la Defensa,

Giovanni Spadolini, avui president del Senat; l'ordinari militar, arquebisbe Gaetano Bonicelli i alguns bisbes.

Per evitar aquestes polèmiques, la Congregació per a la Doctrina de la Fe adverteix que en els pròxims mesos “convé que per part d'instàncies eclesials no s'estimulin posicions doctrinals i pràctiques que podrien revelar-se faltades de seriosos fonaments doctrinals”. El cardenal Ratzinger en aquesta carta feta ara pública, considera que es competència de la Santa Seu donar les degudes orientacions sobre la validesa ètica i moral de l'anomenada objecció fiscal.

Vietnam: El Partit Comunista i els catòlics

JEAN-MARIE BOSCH
De Missions étrangères de París

“Un catòlic que va a l'església pot ser membre del Partit comunista?” Qüestió inhabitual plantejada pels catòlics vietnamites al seu govern i que ha pres aquest totalment a contrapèl. De costum, són els comunistes els qui retreuen a l'Església que prohibeixi als seus fidels d'inscriure's al partit. Aquesta vegada és a la inversa, i aquesta controvèrsia permet aclarir certs aspectes interessants de la vida dels catòlics del Vietnam.

Primer, anem als fets. Una secció estudia els expedients d'alguns obrers presentats per la seva fàbrica com a candidats a membres del partit, i es té coneixement que aquests obrers són catòlics que “encara van a l'església”. Després d'una deliberació, la seva candidatura és rebutjada. Ells tenen, efectivament, el dret d'anar a l'església, ja que això forma part de la llibertat de creença, però se'ls manifesta: “tots els camarades han de decidir clarament la via que volen seguir. Vosaltres esteu al servei del poble, de la pàtria, d'aquest món d'aquí, i no heu de viure per un món futur”.

Els catòlics en qüestió no se senten satisfets amb la resposta, i escriuen al setmanari “**El catòlic i la Nació**”, que s'esmerça a promoure la col·laboració amb el govern. Durant diversos números, les cartes dels lectors són dedicades a aquesta qüestió.

El debat ja és interessant pel sol fet d'existir i perquè pugui expressar-se públicament. Això probablement no hauria estat possible un any enrera. Però una tímida obertura sembla insinuar-se després del VI Congrés, el desembre del 86, durant el qual tingueren lloc canvis importants. I sobretot, des que el secretari general del Partit comunista Nguyen Van Linh, va rebre els bisbes vietnamites després de la reunió de la Conferència Episcopal, i va reconèixer que “certs quadres havien comès errors en les relacions amb els catòlics”.

Els catòlics vietnamites, com tots aquells que viuen en un país comunista, s'enfronten amb un dilema: d'una banda, estimen la seva pàtria i voldrien treballar per la seva prosperitat; per altra, difícilment poden adherir-se sense re-

serve a un règim ateu en el qual l'objectiu declarat és la destrucció de la religió. Alguns, com els que pertanyen al Comitè d'unió dels catòlics patriotes, s'esforcen sincerament per trobar un espai d'entesa acceptable i no dubten de plantejar als quadres comunistes que ells marginen la qüestió central de l'ateisme. En conec un que l'ha plantejat en aquests termes:

“Vosaltres sou ateus, nosaltres creients. Això és una diferència, no una oposició que ens impedeixi de treballar junts pel nostre país. En efecte, creients i ateus es troben en tots els camps: per exemple, entre els soldats americans que combatien contra el vietcong, n'hi havia d'ateus i de creients”. A això, els interlocutors ateus responen generalment que la qüestió de l'ateisme és secundària. Marx, al seu temps, va rebutjar la idea de Déu a causa d'un context històric en el qual l'Església estava al costat dels opressors, però aquest ja no és necessàriament el cas. Però, de totes maneres, la veritable qüestió no és aquí.

Els comunistes vietnamites, més pragmàtics que teòrics, ho veuen tot des de l'angle polític; l'únic que els importa, és en funció d'aquest que jutgen els ciutadans, creients o no.

La religió en general, tal com es presenta en els llibres d'història o en els discursos oficials, és contemplada segons el clàssic esquema marxista com el reflex il·lusori del més enllà. Però l'originalitat de la presentació vietnamita, és interpretar els fenòmens religiosos, l'Església particularment, com un simple camuflatge de les forces capitalistes o colonialistes. Que l'Església pugui ser altra cosa que una societat política, sembla escapar-se'ls totalment. Es com-

prèn aleshores que la qüestió de Déu els sembli estrangera.

Tanmateix, no ho és pas. L'Església és una societat humana, amb les seves contingències i les seves febleses. Però els comunistes vietnamites no han entès res de la seva naturalesa profunda, tant, que no han admès que abans de tot sigui basada en la fe en Déu.

Que, a més, aquesta fe, lluny d'invitar només a “viure per un món futur”, com pensa el responsable del partit abans esmentat, ordena obrir-se de cor al món present. La primera pastoral de la Conferència Episcopal del Vietnam és ben clara sobre aquest punt. Titleda: “Viure l'Evangeli en el si del poble vietnamita”, afirma: “Nosaltres

estem resolts a romandre solidaris del destí de la nostra pàtria, a continuar les tradicions del nostre poble, a associar-nos a la vida present del nostre país”. Tant de bo que tots els vietnamites puguin fer-ho.

(de “la Croix”)

NOVETAT!

Xesc Soliu

QUAN LES COSES PARLEN

Col·lecció “Miscel·lània”: n.º 3.
Fundació Catalunya Cristiana

Del mateix autor: “El seny d'un poble” (2.ª edició)
Edita: Fundació Catalunya Cristiana.
Venda en totes les llibreries
Distribueix: Distribuïdora Balmes, c/. Duran i Bas, 11.
Tel. 317 94 43. 08002 Barcelona.

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA “Los Cerezos”

A 14 km. de Barcelona en plena natura. Només per a 10 persones, ambient familiar, atenció mèdica permanent, rehabilitació, ideal per a curta i llarga permanència. 3.000 m2 de jardí. Habitacions i instal·lacions màxim confort.
Sant Climent de Llobregat
Tel. 658 63 65

Els països rics concedeixen ajudes alimentàries al Tercer Món, però són solament les molles del gran banquet.

Cada any, irremissiblement, ens arriben per aquestes dates notícies dramàtiques i colpidores del Tercer Món. Organitzacions catòliques com "Mans Unides" ens recorden la penosa realitat de milions d'éssers humans que no poden satisfer les seves necessitats alimentàries. Les imatges d'infants i adults que duen en el seus rostres la imatge de la mort, colpegen les nostres consciències. Per uns instants ens adonem de la nostra privilegiada situació. Després, com aquell qui no vol la cosa, ens n'oblidem. A vegades per egoisme. D'altres ocasions, per considerar que no val la pena perquè es missió impossible.

És p

Sense cap mena de dubtes, nosaltres, pel nostre compte i risc, no podem crear un nou ordre econòmic internacional. És tasca que correspon a les grans potències. El que sí que és al nostre abast és inquietar i sensibilitzar l'opinió pública perquè es creï un estat d'opinió que afavoreixi un concepte ètic de l'economia.

Política de beneficència

Els països rics concedeixen ajudes alimentàries al Tercer Món, però són només les molles del gran banquet, els seus excedents agrícoles. Porten a terme una política de beneficència, de compassió i no actuen sobre les causes que provoquen un subdesenvolupament crònic. No tenen en compte que el problema de la fam, com ho ha afirmat fa poc el Papa, cal resoldre'l amb la màxima urgència, sense dilacions. Urgeix

Montserrat Mas, presidenta de "Mans Unides", de Barcelona

"La nostra missió és resoldre problemes concrets"

Montserrat Mas ocupa el càrrec de presidenta de "Mans Unides", de Barcelona des de fa sis anys. El seu mandat ja s'acaba i no pensa continuar al front de l'organització. Considera necessària una rotació regular en els llocs directius. Cada persona segons el seu parer, duu inquietuds i idees noves que donen un nou impuls.

Ens rep en un dels despatxos de l'organització, a la barcelonina Rambla de Catalunya. Hi ha un cert batibull a la seu de "Mans Unides", amb anades i tornades de col·laboradors i membres de l'organització. És lògic en aquestes dates. L'entrevista es va fer el gener i es realitzaven els preparatius de la campanya contra la fam d'aquest any. Un equip de televisió filma unes imatges. A l'exterior plou a bots i barrals, quelcom inhabitual a Barcelona. La nostra interlocutora es mostra oberta al diàleg i s'entusiasma especialment en parlar-nos del recent viatge que ha realitzat a l'Índia. La conversa va per aquests camins.

—Què és "Mans Unides"?

—Una Organització No Governamental de cooperació amb el Tercer Món. Des del 1960 es dedica a lluitar contra les causes del subdesenvolupament i a pal·liar les seves greus conseqüències: la fam, la ignorància, la malaltia.

—Com va néixer?

—"Mans Unides" està directa-

ment coordinada amb la Campanya Mundial contra la Fam, la qual té el seu origen en la crida feta l'any 1955 per la Unió Mundial d'Organitzacions Femenines Catòliques. Des del 1960 compta amb el suport de la FAO.

—Com actua?

—L'organització rep projectes elaborats sobre el terreny per persones o grups de tots els països subdesenvolupats. Una vegada aquests projectes són estudiats i aprovats pels tècnics de "Mans Unides", es fan arribar els fons directament, o sigui, sense intermediaris, als responsables de la seva realització. Això suposa una disminució de les despeses i un augment de l'eficàcia.

—Quina és la incidència que té la seva organització en sectors juvenils?

—Comptem amb equips de joves que ens ajuden en moments concrets de les campanyes que organitzem, però a Barcelona no existeix una divisió específica que reuneixi aquest segment tan important de la població.

—Té el moviment implantació diocesana?

—Hi ha representants de la nostra organització a tots els arxiprestats de la diòcesi de Barcelona.

—I a nivell interdiocesà?

—Hi ha una delegació en cada diòcesi de l'Estat.

—Mantenen algun tipus de coopera-

ció internacional amb d'altres organitzacions?

—En el pla internacional funcionen diverses entitats similars a la nostra amb les quals col·laborem en algunes ocasions.

—Creu que els països del Tercer Món poden superar la situació de subdesenvolupament crònic en el qual es troben? Tenen motius per a l'esperança?

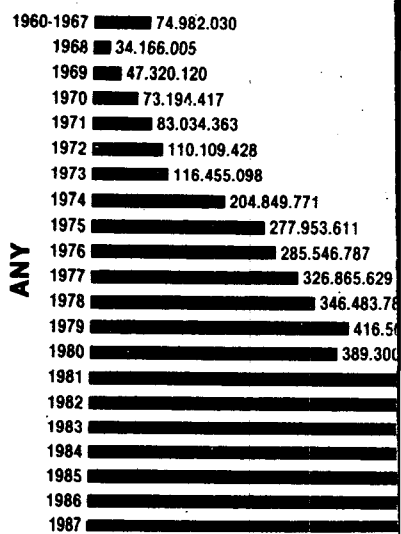
—Mentre les grans potències no es posin d'acord, resultarà molt difícil. Nosaltres no podem ordenar el món econòmic. La nostra missió és solucionar problemes concrets i sensibilitzar els governs i l'opinió pública.

—Vostè ha viatjat recentment a l'Índia, com a representant de "Mans Unides". Ha tingut ocasió de veure com es realitzen diversos projectes i conèixer, una mica millor una realitat tan llunyana. Quines són les seves impressions d'aquesta experiència?

—És un país molt complex, molt pobre i molt hospitalari. Cal anar allí sense idees preconcebudes per endinsar-se en els misteris del país. La gent accepta la pobresa sense fatalisme, lluiten per millorar una situació però no hi ha desesperança. Tenen una força interior extraordinària perquè reflexionen. Existeix una mística especial.

T.P.

Com ha evoluci

Les causes de la misèria són els homes

possible acabar amb la fam

orientar l'economia correctament, evitar que la riquesa es concentri en unes zones determinades, mentre una part important de la humanitat no pot atendre les seves necessitats elementals.

A l'Estat espanyol sense anar més lluny, queda molt per fer. L'Administració només dedica el 0,1 per cent del total del Producte Interior Brut al Tercer Món. "Mans Unides", com l'altres entitats ha demanat als governs que situï la seva ajuda en el 0,7 per cent del PIB. Els responsables de "Mans Unides" confien en un increment de l'aportació espanyola per als pròxims anys.

Primeres matèries

Molts països pobres, maltrat puguï semblar contradictori, compten amb primeres matèries molt valuoses. Suc-

ceeix, en canvi, que els seus ciutadans no tenen la capacitat de descobrir, explotar i transformar racionalment les riqueses potencials que tenen al seu abast. No serveix de res comptar amb importants primeres matèries si no es disposa de la corresponent "capacitat tecnològica".

La política del lliure intercanvi, que tingué en l'economista Adam Smith un dels seus més acèrrims defensors, no ha aportat prosperitat a totes les nacions. Els països pobres no han pogut continuar l'intens ritme que han imposat els més poderosos. Han quedat despenjats, amb molts minuts de retard, del gran grup. Els queda això sí, un endeutament fabulós. Els països industrialitzats han destinat crèdits importants al Tercer Món que ara es veu en la impossibilitat de tornar-los. No pot ni amb els interessos.

La tasca de "Mans Unides"

La campanya contra la fam se celebra des de l'any 1960. Sorgí a conseqüència de la crida que la Unió Mundial d'Organitzacions Femenines va fer l'any 1955 per lluitar contra aquest flagell de la humanitat que cada any, inexorablement, sega tantes vides. En el primer any la recaptació no arribà al milió. En canvi, l'any 1987 la col·lecta que es fa durant el segon diumenge de febrer suposà més de 1.800 milions a tot Europa, la qual cosa equival a una aportació mitjana anual de 46,86 pessetes per ciutadà.

Els fons de "Mans Unides" provenen, a més a més, de donatius particulars, empreses, associacions, subscripcions fixes i de la Comissió del Desenvolupament de la Comunitat Econòmica Europea i Secretaria d'Estat per a la Cooperació Internacional i per a Amèrica

l·latina, del Ministeri d'Afers Exteriors Espanyol.

Gràcies a les recaptacions d'aquests 27 anys, s'han finançat més de 6.000 projectes de desenvolupament agrícola, social, sanitari, cultural i de promoció de la dona en 63 països d'Àsia, Àfrica, Amèrica i Oceania.

Operació Enllaç

L'"Operació Enllaç" que tan bona acollida ha tingut, consisteix que una persona, grup, paròquia o associació esculli un dels projectes de desenvolupament que ha programat "Mans Unides". Llavors es tracta d'aconseguir el finançament corresponent per desenvolupar-lo.

"Mans Unides" posa en contacte els grups socials del nostre país amb les comunitats de base del Tercer Món, establint-se una relació directa que permet viure la problemàtica més de prop, adonar-se de les mancances de moltes persones amb menys fortuna que nosaltres.

Els responsables de "Mans Unides" ens informen d'un dels projectes, a tall d'exemple, que es poden abordar:

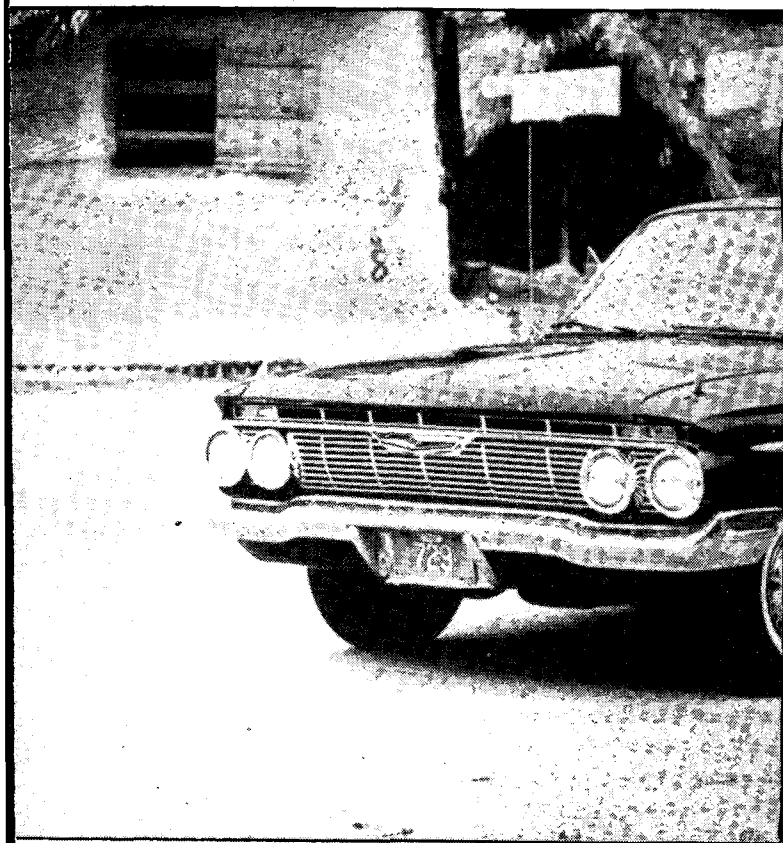
ÍNDIA / 3696 / XXIX

En el districte de Gudalur, a la regió de Tàmil Nadu (l'Índia), la majoria de la població es troba per sota de la línia de pobresa. Això significa que tenen manca de mitjans per atendre les seves necessitats bàsiques: menjar, vestit, habitatge, atenció educativa i sanitària, etc.

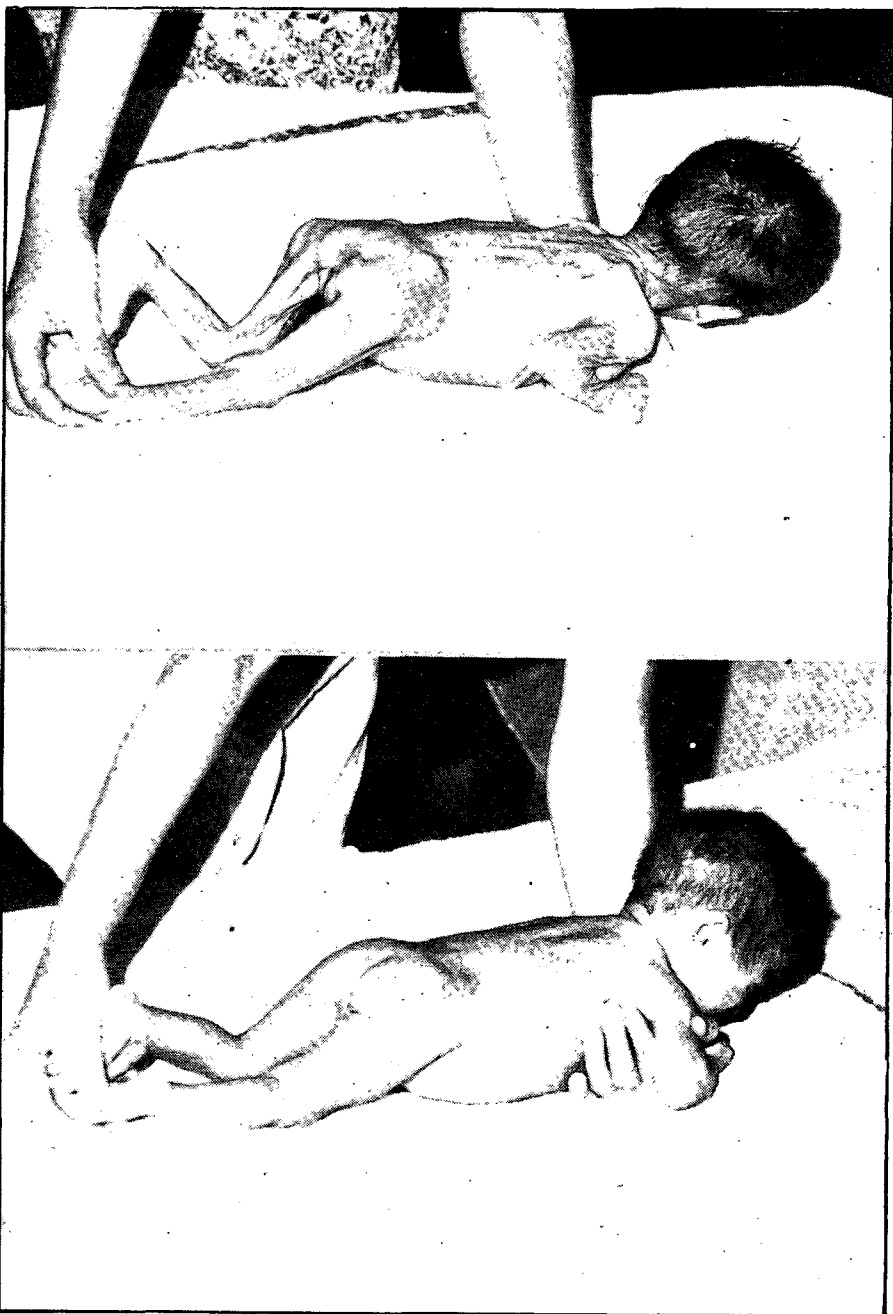
Els ancians constitueixen un dels grups socials més vulnerables davant les duríssimes condicions de vida derivades d'aquesta situació de misèria crònica. En no tenir lloc per a viure ni mitjans de subsistència, molts es veuen obligats a viure al carrer, passant-se d'un lloc a l'altre per buscar menjar.

A fi de donar resposta a aquest problema, "Mans Unides, pretén finançar la construcció i equipament d'una residència per a ancians, amb una capacitat inicial de 100 places. El cost d'aquest projecte és de 4.500.000 pessetes".

TOMÁS PUNTÍ

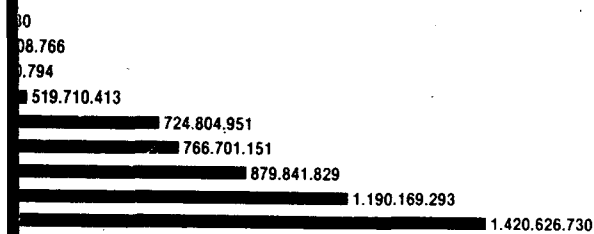

Urgeix orientar l'economia correctament, evitar que la riquesa es concentri en unes zones determinades.

Les imatges d'infants i adults, que duen en els seus rostres la imatge de la mort, colpegen les nostres consciències. La vida de molts infants del Tercer Món s'aguanta per un fil.

onat la recaptació des dels seus començaments?

PTES.

CALENDARI

Diumenge, 7 de febrer. V del temps ordinari. Sant Ricard, rei i santa Juliana, vídua.
El sol surt a les 6,56 i es pon a les 17,15 (hora solar).
Dilluns, 8 de febrer. Sant Jeroni Emilià, confessor i fundador; santa Elisenda, verge.
Fira a Isona.
Dimarts, 9 de febrer. Sant Nicèfor, màrtir; sant Sabí, bisbe i santa Apol·lònia, verge i màrtir.
Dimecres, 10 de febrer. Santa Escolàstica, verge; sant Ireneu i sant Jacint, màrtirs.
Dijous, 11 de febrer. Ntra. Sra. de Lourdes. Sant Llätzer, bisbe i sant Desideri, bisbe màrtir.
Divendres, 12 de febrer. Santa Eulàlia, verge i màrtir, Patrona de Barcelona. Sant Damià, màrtir.
Festa major a Banyeres i Pal·lejà.
Dissabte, 13 de febrer. Sant Benigne, prevere i màrtir. Santa Fusca i santa Maura, màrtirs.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

7 de febrer. Diumenge V de durant l'any. Lectures: Primera, Jb 7,1-4.6-7, S 146, segona 1 C 9,16-19.22-23, tercera Mc 1,29-39.
8 de febrer. Dilluns de la V setmana de durant l'any. Lectures: Primera, 1 R 8,1-7.9-13, S 131, segona Mc 6,53-56.
9 de febrer. Dimarts de la V setmana de durant l'any. Lectures: Primera, 1 R 8,22-23.27-30, S 83, segona Mc 7,1-13.
10 de febrer. Dimecres de la V setmana de durant l'any. Lectures: Primera, 1 R 10,1-10, S 36, segona Mc 7,14-23.
11 de febrer. Dijous de la V setmana de durant l'any. Lectures: Primera, 1 R 11,4-13, S 105, segona Mc 7,24-30.
12 de febrer. Divendres de la V setmana de durant l'any. Lectures: Primera, 1 R 11,29-32;12,19, S 80, segona Mc 7,31-37.
(Dia de Santa Eulàlia a Barcelona). Sir, 51,1-12, S 44,11-12, 14-15, 16-17, segona lectura He 4,12-19, tercera Mt 25,1-13.
13 de febrer. Dissabte de la V setmana de durant l'any. Lectures: Primera 1 R 12,26-32; 13,33-34, S 105, segona Mc 8,1-10.

Litúrgia de les Hores

Setmana V
Diumenge, 7. Diumenge I setmana.
Dilluns, 8. Tot del dilluns de la I setmana.
Dimarts, 9. Tot del dimarts I setmana.
Dimecres, 10. Santa Escolàstica. Memòria obligatòria.
Dijous, 11. Tot del dijous de la I setmana. Barcelona Ciutat, Vesp.; I de demà: Compl. I de diumenge.
Divendres, 12. Barcelona. Santa Eulàlia. Ciutat: Solemnitat: Mem. obligt. Arreu de Catalunya: Tot del divendres, I setmana.
Dissabte, 13. Tot del dissabte I setm.: Vesp: I de demà.

D'ACÍ I D'ALLÀ

L'autoretrat

Segons porten els tractats de psicologia social, quan es demana a algú què faci la descripció detallada de la persona que li cau més antipàtica es pot comprovar que el resultat és el retrat robot d'ell mateix i no de l'altre. Si la descripció de la persona que no ens cau bé, la mostrem a un amic sense dir-li de qui es tracta i li fem endevinar, diria: Jo diria que ets tu.

PERE CAMPÀS BONAY
Monestir de l'Estany

HOMES I INSTITUCIONS

Un cant en la nit

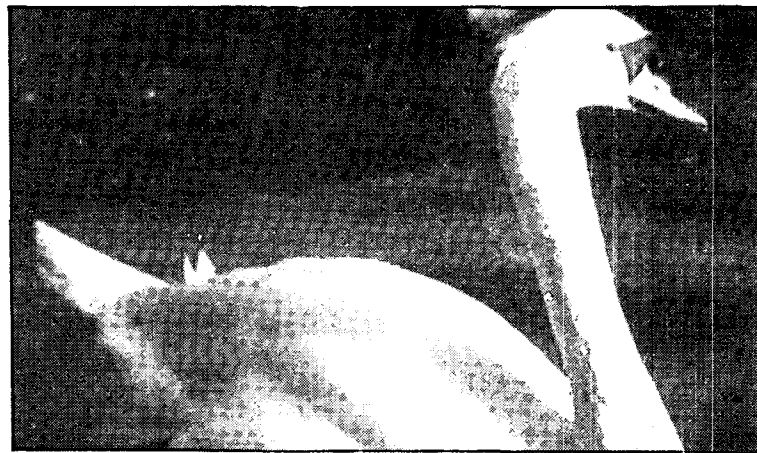
Leonardo da Vinci, el geni que coneixem per les seves obres, de tanta importància en tots els temps, encara trobà lleure per escriure unes Faules de tipus didàctic, com solen ser aquesta mena de narracions.

La que ens ocupa —que va encapçalar com “El cigne”— parla d'un formós exemplar que es contemplava, feia una bona estona, a l'espill d'aigua d'un llac, encara que sorprès per una mena de decandiment i de tremolor que li feia pensar en l'hivern.

Tot emmirallant-se dòcilment amb melangia, va comprendre a poc a poc la raó d'aquell fatig i d'aquell tremolor insòlits: arribava l'hora de la mort i havia de preparar-se a deixar el món.

Les plomes del seu cos encara eren blanques, com quan creuava el llac en la seva adolescència; havien passat els anys sense restar embrutades ni pel fang ni per la maduresa. Podia doncs, ja, acabar bellament la seva existència.

Aixecant el cap amb dolcesa, se n'anà lentament i suauement cap un lloc on solia reposar els dies càlids. Era ja la ves-

prada; el cel donava a l'aigua una tonalitat moradenc, com el color de les violetes anomenades de la Mare de Déu.

Enmig del gran silenci que planava damunt les coses, el cigne va provar de cantar, d'eleva al cel d'un color tan bonic, accents de melangia.

Mai no havia copsat com en aquells instants, la formosor de l'aigua, de la terra, de tot quant l'envoltava... i les notes que sorgiren de la seva gorja foren com un plany de tristesa, de pesarós marriament, que es varen fondre a poc a poc amb la darrera llum de l'horitzó.

Els peixos, els ocells, tots els animals del bosc proper que ho sentiren es varen dir entenedrits:

—És el cigne... és el cigne que mor...

La blancor immaculada del cigne vol simbolitzar el bon comportament i la serenor de tota una vida, així com el darrer plany, l'últim prec a l'hora de la mort del qui ha viscut una existència íntegra i conseqüent.

PIETAT CAMPMAJÓ

BREU ANTOLOGIA DE CANTS

de Mn. Lluís Romeu
(1874 - 1937)

Comissió Diocesana de Música Sacra
Bisbat de Vic

Amb motiu del cinquantenari de la mort de mossèn Lluís Romeu (1874-1937) la Comissió Diocesana de Música Sacra del bisbat de Vic ha editat un fulletó, “Breu antologia de cants” de mossèn Romeu, que conté el Parenostre, Déu-vos salve, Maria, Glòria al Pare, Déu-vos Salve, Reina i Mare, Recordeu-vos, oh Verge i Mare de Déu, i uns goigs de la Puríssima. En el fulletó hi ha la lletra i la melodia. Algunes

d'aquestes melodies han estat lleument retocades per tal d'adaptar-les als textos usuals avui dia. La melodia de “El nostre pa...” i del “Glòria al Pare...” ha estat composta expressament per Mn. Valentí Miserachs segons la temàtica del compositor vigatà.

Es pot adquirir el fulletó a la llibreria “Claret” de Barcelona així com també a la mateixa Comissió diocesana de Música Sacra de Vic.

ADULTS EN LA FE

Maneres de pregar

JOAN GUITERAS i VILANOVA

Rellegint un llibre trobo unes pàgines on s'indica que hi ha moltes maneres de pregar. Penso que es tracta d'unes notes molt pràctiques per a la vida cristiana. Perquè el fet és que necessitem pregar. I, per això, ens hi hem de dedicar. Cal cercar espais de pregària i, per altra banda, arribar a tenir la connaturalitat de l'oració. Com qui respira.

De fet, no trobaríem cap cristià que no defensés el valor de la pregària. És quelcom necessari per tal que es doni una relació filial amb el Creador i Redemptor. Cert, poden existir persones per a les quals l'oració sigui com una mena de fugida. Però, valgui l'expressió, pitjor per a elles! El que sí que convé és que els cristians d'avui, sovint massa atrafegats, ens dediquem seriosament a una pregària que acceleri la conversió i que ens faci aptes per aportar la genuïtat de l'evangeli al món contemporani. A veure si a base d'insistir en la pregària esdevenim capaços de traspasar el convenciment intel·lectual a la veritable pràctica.

No tinc temps

Heus ací una de les excuses més enginyoses: la manca de temps. Llavors hi ha una colla de coses que només serien possibles en una situació ideal. No té cap gràcia això! Primer, perquè en un ambient idealístic tots seríem meravellósos (!) i, segon, perquè aquest pretès “habitat” espiritual és simplement una quimera! La veritat és que ens hem de santificar ara i aquí, en aquests moments que Déu avui posa al nostre abast. Tot temps és temps portador de gràcia. En això hi ha un denominador comú a tots els temps. No és en va que l'Escriptura qualifica tot instant de “kairós”, és a dir, d'oportunitat favorable, de realitat plena de gràcia.

Ens sol traïcionar, crec, l'establiment d'una jerarquia de valors. Cal que cadascú determini el que és primordial.

Si arriba a qualificar realitats, un trobarà temps per atendre-les. Per altra banda, hi ha un altre problema: la manca d'habitud. Penso que, per més coses que hàgim de fer durant el dia, resten moments força pausats, en els quals som incapaços d'enlair el nostre cor a Déu. Potser ni se'ns acut. Hem perdut l'habitació. Fins i tot, s'ha de considerar el fet que, de vegades, un no faci pregària perquè es troba cansat. No podria ser reconfortant l'oració? No tindria la possibilitat de goig i de repòs?

Molts moments

Cada dia pot oferir-nos moltes oportunitats per adreçar-nos a Déu. Pel fet d'estimar Déu, un li pot dir algunes coses durant la jornada: “Ajudeu-me”, “Gràcies”... Es tracta, en realitat, de tenir sentit de la presència de Déu. És el Pare que sempre està amb nosaltres. Realitat vivent. Diàleg continuat. Llavors, un pot parlar-li en l'hora punta del metro, en l'aprestament de l'autobús, en l'embús de circulació d'un dia plujós. Una qüestió de connaturalitat amb Déu, més que no pas de llargs espais de temps.

Aquí cal també parlar de les oracions apreses. De fet, convindria no menysperar l'aprenentatge de fórmules. Poden ser molt útils en determinats moments. Dir el Pare nostre, l'Ave Maria, els actes de fe-esperança-caritat, el càntic de Maria, el senyal de la creu abans de sortir de casa, de començar una classe o un viatge, la benedicció i l'acció de gràcies de la taula... Aquí voldria recordar als pares, als catequistes i als educadors la importància d'a-

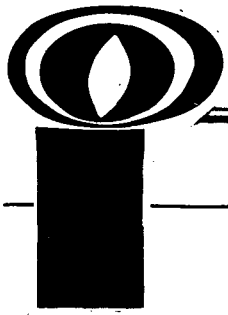
judar els nois i noies a pregar, senzillament, en determinats moments diaris. A casa, a l'escola i a la catequesi pot ser una realitat ben connatural.

Espais més amplis

És evident que, en el camp que ens ocupa, un cristià ha d'anar més enllà. A una pregària més llarga. “Oh, però, el temps!” Hi ha un proverbi que diu: “esmolat la falç no retarda la sega”. Es pot afegir: “La pregària no retarda el treball”. Us desario a fer-ne la prova i em donareu la raó. Fins i tot, no ho dubto, em direu que la vostra tasca rutlla molt millor. Sí, la feina de l'oficina o de casa.

Per això, en el camí de la pau del cor, convé una estona d'oració un xic àmplia i intensa. Es tracta de resar un salm, obrir un bon llibre, llegir detingudament un passatge evangèlic, recitar el rosari meditant els misteris o posant intencions per realitats i persones concretes... En aquest aspecte convindria recuperar la pregària matinal. Si, ja sé que anem a dormir tard. Però, no oblidem que començar tard el dia és anar tard tot el dia. Diuen els entesos que per a ser bon executiu s'ha de començar d'hora la jornada. “El matí, diu un autor, és un temps privilegiat per a la pregària. Molts de nosaltres seríem més feliços si ens llevàvem mitja hora més aviat i no ens esvalotéssim tant cada dia. Les primeres hores del matí són or. I la pregària també forma part d'aquest or”. Almenys una salutació a Déu, una ofrena del dia, una salutació a Maria. I també valorar la pregària abans d'anar a dormir. Demanar perdó després de repassar la jornada, donar gràcies, adormir-se en pau.

S'hauria de parlar de la pregària litúrgica, de l'Ofici diví. I també recordar que el contacte diví és interessant en la participació eucarística diària, si és possible. Tot, comptat i debatut, resulta que potser, davant el valor primordial de la pregària, un hauria de practicar l'ascètica d'una vida remodelada, més organitzada. La cosa s'ho val!

Celibat ministerial

La lectura de l'Apòstol ens ofereix la imatge d'un home totalment posseït pel seu ministeri. I això no pas per iniciativa pròpia, sinó per la missió rebuda de Déu: "Si jo m'ho hagués buscat, podria esperar-ne una recompensa, però, no havent-ho buscat, per a mi és un encàrrec que he rebut de Déu".

Entrant en la comprensió d'aquest testimoni, trobem l'explicació més vàlida del sentit del celibat ministerial: la renúncia al matrimoni, com a testimoni de dedicació exclusiva al Senyor. Aquest tema, iniciat en la segona lectura del diumenge passat, mereix una atenció.

• ¿Unes hores, o la persona?

Moltes vegades, quan es planteja aquest tema, hom posa la comparació entre el sacerdot i els professionals. Si un bon metge o un bon advocat pot ésser un polític significat, si pot estar casat... ¿per què no un sacerdot?

"ESTIC NEGUITÓS DEL VESPRE A LA MATINADA"

Les paraules de Job presenten un esperit angoixat, un home deprimit, desesperat. Són unes paraules dites "als amics", una conversa horitzontal, en definitiva. El que es planteja és el sentit mateix de la vida. Molts homes, i fins i tots nosaltres mateixos alguna vegada, podríem sentir-nos identificats amb aquest "home". Però la lectura creient d'aquestes paraules no pot aturar-se en elles mateixes, sinó continuar amb el salm responsorial i amb l'evangeli: hi ha Algú, Jesús, capaç de curar els malalts de diverses malalties, i de confortar els cors desfets...!

Lectura del llibre de Job (7:1-4,6-7)

Job digué als seus amics:

—L'home, a la terra, ¿no està sotmès a servitud, no passa la vida com un jornalier? Com un esclau, es deixa per assegurar-se a l'ombra; espera l'hora de cobrar, com el treballador.

Però, a mi, m'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Així que em fico al llit, ja penso: "¿Quan serà de dia, perquè em pugui llevar?" I estic neguitós del vespre a la matinada.

Els meus dies han corregut més que una llançadora; ja s'acaben, ja no hi queda fil. Recordeu que la meua vida no és sinó un respir: els meus ulls no tornaran a veure la felicitat.

"LLOEU EL SENYOR QUE CONFORTA ELS CORS DESFETS"

Passar de la tristesa a la lloança és l'experiència d'aquestes lectures. Job parlava amb els amics, expressant el que sentia. Però ara, que parla amb Déu després d'experimentar la seva intervenció, el to és ben diferent. Aquesta és una constant de l'Escriptura: el record de les meravelles del Senyor envers els homes i envers el seu poble fa brollar indefectiblement la lloança. L'Església fa el mateix, i ens ensenya a fer-ho. És el memorial de la victòria pasqual de Jesús el que motiva el cant d'acció de gràcies: "dóna bo de cantar... Cal fer-ho, i és de justícia!"

Salm 146: 1-2,3-4,5-6 (R.: cf.3a)

Lloeu el Senyor, dona bo de cantar!
Lloeu el nostre Déu, que és agradós de lloar-lo!
El Senyor reconstrueix Jerusalem
i aplega els dispersats d'Israel.

R.: Lloeu el Senyor, que conforta els cors desfets.

Conforta els cors desfets
i embena les ferides.
Té comptat el nombre dels estels,
els crida cadascun pel seu nom. R.

És gran el Senyor, i és molt poderós,
és infinita la seva saviesa.
El Senyor sosté els desvalguts
i abat els injustos fins a terra. R.

Aquest argument, malgrat tot, no és pas massa vàlid, vista l'experiència. I, sobretot, no es pot tractar el ministeri al mateix nivell de les professions.

Busqueu, per exemple, un metge que estigui alhora en ple exercici professional, i en plena dedicació política... ¿El trobareu? Busqueu un polític que es dediqui intensament a la seva família, a l'educació dels seus fills, al progrés dels seus negocis, o a la seva professió... Només cal escoltar-los quan, en les entrevistes, els pregunten sobre aquest punt. A mesura que una activitat demana més a la persona com a tal, i no simplement unes hores, aquesta activitat tendeix a excloure o si més no a minimitzar les altres.

El cas del ministeri és exactament aquest, a nivell de la fe. El servei a la persona de Crist en favor dels homes és una "feina" que pren directament la persona d'aquell a qui Crist mateix li encarrega de fer-la. Tota la persona. "M'he fet esclau de tots..., m'he fet tot amb tots". No es tracta de quelcom "funcional" en el sentit que només es fa a estones, a hores determinades. El ministeri pren la persona per fer realment una funció: la de representar Jesucrist, amb la força del seu Esperit, dins l'Església.

• Coherència entre celibat i ministeri

Seria una presentació banal del celibat entendre'l com una qüestió merament pràctica: tenir més temps per dedicar-se al treball pastoral, eliminar una font de preocupacions que puguin desviar de la missió rebuda. Una comprensió d'aquest tipus porta a una imatge egoista del celibat. No és aquesta l'explicació. No es tracta de no casar-se per evitar complicacions, sinó que es tracta que la vida ministerial és, en si mateixa, tan exigent de plena dedicació al Senyor, que difícilment una altra dedicació com la del matrimoni. Més encara: si el ministre ha d'ésser, com Crist, "tot per a tots", és coherent que visqui amb aquesta situació d'obertura universal a imatge de Crist, i dedicat a la plena imitació i comunió amb el Senyor.

Per això, tot i que el celibat no està vinculat dogmàticament amb el ministeri, sí que hi està per una coherència de la seva comprensió. La situació dels apòstols i de tants sants, la pràctica de l'Església d'Orient, no contradiuen res de tot això. ¿Qui ha seguit

més Jesús, i "ho ha deixat tot", que els Apòstols?

La pràctica de l'Església d'Orient, d'altra banda, no és pas tan diferent de la d'Occident. Les Esglésies orientals no han previst mai que els sacerdots es casessin, sinó que han ordenat homes casats. I això no és un joc de paraules, sinó un principi de jerarquia de valors. Més encara: la pràctica constant d'Orient ha estat la d'ordenar com a bisbes només preveres celibatari. Un home casat, a Orient, pot ésser assumit al ministeri, quan és clara la seva capacitat espiritual d'ésser "tot per a tots", de "tenir cura de l'Església de Déu" (1 Tim 3,5). D'una altra manera: quan és capaç de manifestar que el matrimoni no és pas l'última paraula en les possibilitats de manifestar l'amor a Déu i als homes, en la fe.

• El do de Déu i els vasos de terrissa

Tenir aquesta actitud espiritual, i mantenir-la amb perseverança i fidelitat, no és pas cosa fàcil per als homes. Només la gràcia de Déu fa possible la seva realització. Per això diem, amb raó, que el celibat és un do, que cal demanar amb humilitat, alhora que és un propòsit, que hom cerca de complir amb fidelitat.

Parlar del celibat en termes simplement negatius —no casar-se— és empobrir-lo, i àdhuc fer-lo equivocat. Pot haver-hi motius per no casar-se, i no pas necessàriament tots bons. Cal parlar-ne en el seu just sentit: el d'una existència viscuda enterament en la comunió del misteri del Crist ressuscitat que viu donant la vida a l'Església i als homes. És aquest sentit el que permetia a sant Pau parlar d'una "paternitat" apostòlica en relació amb les seves comunitats (vegeu 1 Cor 4,14-15), i àdhuc d'una "maternitat" (vegeu Gàlates 4,18-18).

Ben cert, els homes ens quedem habitualment massa lluny dels ideals, i com més sublims són les coses més contrasten les deficiències. Ho veiem en la realització del matrimoni, i no s'exclou pas que ho vegem en la realització del ministeri. Però això no treu res del sentit de la crida de Déu, i del valor de les coses. Només ens permet fer l'experiència de com "nosaltres portem aquest tresor en vasos de terrissa, a fi que aquest poder incomparable —el ministeri apostòlic— sigui atribuït a Déu i no pas a nosaltres" (2 Corintis 4,7).

"POBRE DE MI, QUE NO ANUNCIÉS L'EVANGELI"

Un altre personatge dona testimoni de si mateix, com ho feia Job a la primera lectura: és Pau, el que ha estat "separat per anunciar l'evangeli de Déu" (Romans 1,2). L'autopresentació de l'Apòstol és magníficament definitiva d'un home pres per la missió, però perfectament lliure en aquesta mateixa esclavitut.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (9:16-19,22-23)

Germans: Jo no puc gloriar-me d'anunciar l'Evangeli: hi estic obligat, i pobre de mi, que no ho fes! Si jo m'ho hagués buscat, podria esperar-ne una recompensa però no havent-lo buscat, per a mi és un encàrrec que he rebut de Déu. ¿Per quin motiu puc esperar una recompensa? Doncs que jo, quan treballa a difondre l'Evangeli, no el converteixi en cosa costosa, sinó que renunciï al dret que em dona el meu servei.

Jo sóc lliure: no era esclau de ningú, però m'he fet esclau de tots, per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots, per guanyar-ne alguns, sigui com sigui. Tractant-se de l'Evangeli, estic disposat a fer tot el que calgui per poder-hi tenir part.

"JESÚS VA CURAR MOLTS MALALTS DE DIVERSES MALALTIES"

La narració de Marc continua mostrant-nos el desplegament de la predicació de Jesús. Però no solament parla, sinó que actua: cura diverses malalties, i treu molts dimonis. Li porten "tots" els malalts... Una observació interessant: això es fa "sortint de la sinagoga i dins la casa de Pere", acabat el dissabte, "quan el sol ja s'havia post", i començava el primer dia: el nostre diumenge s'anuncia així. A l'assemblea dominical, Jesús continua salvant els homes que tenen diverses malalties, conforta els cors desfets, treu la febre... "Lloeu el Senyor... és agradós de lloar-lo!" La pau del Senyor.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc (1:29-39)

En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu.

La sogra de Simó era al llit, amb febre, i llavors mateix ho digueren a Jesús. Ell li va donar la mà, i la va fer llevar; la febre li desaparegué i ella mateixa els serví a taula. Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats. Tota la ciutat s'havia aplegat davant la porta, i ell va curar molts malalts de diverses malalties: va treure també molts dimonis, i no els deixava parlar, perquè sabien qui era.

De bon matí, quan encara era fosc, es llevà, se n'anà en un lloc solitari i s'hi quedà pregant. Simó, amb els seus companys, sortí a buscar-lo. Quan el trobaren, li digueren:

—Tothom us està buscant.

Ell els digué:

—Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, i també hi predicaré, que aquesta és la meua missió.

I anà per tot Galilea, predicant a les sinagogues de cada lloc, i traient els dimonis.

LA BÍBLIA A L'ABAST

La realitat del sofriment

El mal existeix i no és una simple manca de bé. El mal que trobem en la nostra vida ens fa sofrir. I a més, nosaltres mateixos arribem a ser productors de mal per a nosaltres i per als altres. La Bíblia ens diu que l'arrel profunda del mal en la vida humana es troba en el pecat, en l'ús abusiu del lliure albir enfront del projecte de Déu de dur l'existència humana a la seva perfecció més genuïna. I d'aquesta arrel amarga en deriva el sofriment humà, que pot portar-nos a la desesperació. La lectura del llibre de Job, que ha estat proclamada avui en la nostra assemblea eucarística, ens pinta la sort de la humanitat amb unes tints crues i descoratjadores. Quin sentit té la vida humana? Per què hem de patir tant? Per què el sofriment dels innocents? Fins on hem d'aguantar la sofrença? I encara, ¿podrem aguantar-la? Quina utilitat té? La revelació de Déu es va obrir pas a poc a poc per entre aquests i altres interrogants punyents de la humanitat sofrent. És com una albada que de mica en mica va plegant el llençol negre de la nit fins a deixar al descobert tota la bellesa policroma i variada de la vida que hi ha a sota. El ple dia de la revelació és Jesucrist. Ell ha travessat la nit del sofriment i de la mort i —plegant el llençol d'amortallar sobre el banc del sepulcre— ens ha fet sortir al ple sol de la resurrecció. Ara ja sabem on condueix tota aquesta dialèctica de sofriment i de goig: a la vida en Déu. Que és justament allà on el projecte etern de Déu ens havia col·locat ja des del principi! Però ha estat necessària la intervenció redemptora del Senyor perquè la humanitat hi hagi pogut arribar. La creu de Crist ens recorda

Contra desesperació, lloança

(Salm 146-h. 147: 1-11-:1-2.3-4.5-6R.:cf.3a)

JOSEP M. ARAGONÈS

la realitat del sofriment. I al mateix temps ens dona la clau de la seva interpretació i de l'entrada al goig de la vida per sempre. És precisament amb aquesta clau que ara, junts, celebrem la Vida, l'eucaristia.

Desesperació i esperança

Enfrontats al sofriment i a la mateixa realitat de la mort —la gran sofrença—, hi ha molts homes i moltes dones que es desesperen i arriben al suïcidi. O a arrossegar una vida de pessimisme atidor. És natural que sigui així. Els qui estan convençuts que la nit no s'ha d'acabar mai, és molt difícil que surtin del regne de les tenebres que enfosqueix el cor i els sentiments humans. Llavors és quan s'intenta solucionar una nit amb una altra nit. El resultat no pot ser altre que la negror més absoluta. El salm responsorial, avui, ens col·loca més enllà d'aquesta visió pessimista. Ja l'antífona del responsori ens encoratja a fer un acte de confiança en la força salvadora de Déu. **Lloeu el Senyor, que conforta els cors desfets.** El salmista no amaga pas la realitat del mal ni la força aclaparadora del sofriment humà. Però es mira el mal des

de la perspectiva de la salvació. Si és veritat que hi ha un mal, també ho és —i encara més forta— que hi ha un Déu que ens en salva. **El Senyor reconstrueix Jerusalem i aplega els dispersats d'Israel. Conforta els cors desfets i embena les ferides...** El Senyor sosté els desvalguts i abat els injustos fins a terra (vv. 2-3 i 6). Noteu que no es nega l'existència del mal, sinó que s'afirma que aquest mal és real. Reconstruir és resposta a destrucció; aplegar es fa quan hi ha hagut dispersió; es conforta quan els cors han resultat esmicolats, i s'embenen les ferides perquè hi ha qui les ha causades. Tot això fa sofrir, és el sofriment humà personal, social, concret. Que pot llançar-nos a la desesperació. Però el salmista ens ajuda a descobrir-hi el flam de l'esperança. **El Senyor reconstrueix..., aplega..., conforta..., embena..., sosté..., i destrueix el mal, abatent els qui el produeixen. Perquè és gran el Senyor, i és molt poderós, és infinita la seva saviesa** (v. 5). Vet aquí la saba de l'esperança que el Senyor ha empetat a la nostra arrel amarga del mal, i n'ha fet sortir la vida plena. La Vida de Déu encarnada en l'home.

Qui canta...

Ja ho diu l'adagi: "Qui canta, els seus mals espanta". I el salm responsorial ens ho diu amb unció litúrgica. **Lloeu el Senyor, dona bo de cantar! Lloeu el nostre Déu, que és agradós de lloar-lo!** (v. 1) ¿Que no és potser el que estem fent en la nostra celebració eucarística? La missa del diumenge és com un banc de proves. Hi hem entrat amb els nostres problemes a coll, amb el nostre sofriment de durant la setmana. Més d'un diumenge tindríem motius de sobres per desesperar-nos. Per posar-nos a cridar contra la nostra dissort i contra qui la causa i la permet. Els cristians, però, tot i que sofrem com tothom —i a voltes potser més i tot—, portats per l'esperança, en lloc de desesperar-nos, cantem. La lloança divina és la nostra medicina. Perquè hi ha una ascètica de la lloança i el cant. Ens acostem a Déu i als germans. Sense alienar-nos. No som lirons, els cristians. Som creients que esperen i estimen. I es miren la vida i el món des de la llum de la salvació de Jesucrist, des del seu misteri pasqual. Així ens unim en una mena de comunió còsmica al gran himne de les criatures que celebren la grandesa i la saviesa del Creador, que **té comptat el nombre dels estels, els crida cadascun pel seu nom** (v. 4). Avui, a l'hora de la pregària familiar, o en el moment del recolliment personal a la presència del Senyor, estaria molt bé que llegíssim pausadament aquest bellíssim salm, que és un cant a la creació de Déu, a la seva bondat i a la seva providència. Serà com raig de llum neta que dissipi les tenebres de la nostra lluita i del sofriment de la humanitat.

CULTURA CIENTIFICA

El Dr. Jaume Almera i la seva escola de geologia

Són ben necis tots aquells homes que s'han quedat amb el desconeixement de Déu i no han estat capaços de descobrir qui és Ell per les coses bones visibles, ni n'han reconegut l'artífex de fixar-se en les obres.

Sav 13,1

28.- El Dr. Bataller renova el museu del Seminari

El Dr. Faura i Sans havia tingut el Dr. Bataller d'alumne a la universitat, a més de col·laborador en el museu del Seminari. Ben aviat va veure que aquell alumne, a més d'una memòria veritablement extraordinària i un temperament molt dinàmic, tenia una inclinació ben clara per l'estudi de la geologia i se'l va voler associar a moltes activitats científiques entre les quals la confecció del mapa de la regió de Tortosa. I l'alumne Bataller corresponia admirablement; quan publicà la tesi el 1922 ja havia publicat més d'una vintena d'estudis o notes científiques referents a descobertes geològiques. Per exemple, el treball de recopilació sobre els mamífers fòssils de Catalunya, que fou premiat el 1916 i publicat el 1918, i l'estudi documentat de les bauxites de Catalunya publicat a la revista de la Real Academia de Ciencias de Madrid el 1919, i reproduït també a la revista tècnica "Producción".

La tesi doctoral li fou dirigida pel Dr. E. Hernández-Pacheco, amb l'assessorament del paleontòleg Dr. Daniel Jiménez de Cisneros. Quan tornà a Barcelona el Dr. Lluís M. Vidal el convidà a col·laborar amb ell en l'ordenació de la seva col·lecció paleontològica; cosa que feu de molt bona gana el novell doctor durant dos anys, fins a la mort del Dr. Vidal el 1922. Molt probablement, com fa notar el Dr. Solé i Sabarís, aquests dos anys con-

tribuïren amb tota seguretat a afermar el Dr. Bataller en la seva vocació paleontològica.

Professor de dues càtedres

El 20 d'octubre de 1920, previ el concurs de mèrits, ja havia estat nomenat professor-preparador de Ciències Naturals de l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona, assignatura que va ensenyar durant quaranta-dos anys sense interrupció notable. Així, doncs, ja feia sis anys que es dedicava a la docència quan rebé el nomenament de professor del Seminari Conciliar. A més, entre 1920 i 1926 havia recorregut molts terrenys en excursions geològiques: Amb Faura, Vilaseca i Fallot el camp de Tarragona; i amb Fallot el Maestrat, el baix Aragó i fins i tot Andalusia. També havia estat, pensionat pel govern espanyol, a la universitat de Nancy, on revisà els materials juràssics de Tortosa i s'inicià en l'estudi de les faunes juràssiques, principalment dels ammonítids, sota l'orientació de Mr. Fallot. També havia estat a Lió, amb Mr. Déperet i Mr. Roman, per revisar els seus estudis sobre vertebrats terciaris; a Tolosa de Llenguadoc, on es relacionà amb Mr. Astre i Mr. Jacob; a París, on pogué tractar amb Mr. J. Lambert, Mr. H. Douvillé, Mme. Lemoine, Mr. M.

FRANCESC NICOLAU
Professor de Teologia de la
Facultat de Ciències de Catalunya

Boule i el P. Teilhard de Chardin,...

Quan a l'estiu de 1926 rep el nomenament de professor del Seminari, ja és, com hem pogut veure, un geòleg consumat. I precisament aquell mateix estiu estava ocupat en una tasca de caire internacional: el XIV Congrés Geològic Internacional se celebrà aquell any a Espanya i hom confià al Dr. Bataller la realització de l'excursió C-4, juntament amb el Dr. Marcet-Riba i sota la direcció del Dr. San Miguel de la Cámara; i les "Notas geológicas sobre el secundario y terciario de la región pirenaica" del Dr. Bataller van ser incorporades a la "Guía C-4" del Congrés.

El Dr. Bataller, com els doctors Almera i Faura, va ser membre de moltes entitats nacionals i estrangeres: de la Société Géologique de França, de l'Académie de Ciències i Arts de Barcelona, de la de Madrid, col·laborador científic de l'Institut Lucas Mallada del "Consejo superior de investigaciones científicas"... però per a ell el títol més apreciat, cal dir-ho, fou el de professor del Seminari, i era així com es donava a conèixer deixant a part qualsevol altra possible dignitat.

S'inicia una etapa de renovació al museu del Seminari (1926-36)

Tan bon punt fou nomenat professor del Seminari i director del Museu, el Dr. Bataller es llançà a promoure-hi l'augment de materials paleontològics i el seu estudi. I ben aviat l'activitat del museu començà a assemblar-se als temps del doctor Almera. Fou només el prestigi del Dr. Bataller el que va originar un canvi tan ràpid? En honor de la veritat hem de dir que hi va contribuir també una altra causa: la Dictadura de Primo de Rivera havia tancat les portes a l'activitat científica de la Mancomunitat i els que a la seva ombra es dedicaven a la geologia veïeren una sortida per tirar endavant en la utilització del material ja recollit al museu del Seminari, el qual els obria les portes de bat a bat, i així una obra d'Església oferia una labor subsidiària a un camp científic, que de no ser així hauria restat pràcticament mancat de recursos. Cal notar que aquest treball subsidiari ja l'havia fet també el Dr. Almera, quan al nostre país encara no existia una institució geològica competent.

En aquestes circumstàncies el Dr. Bataller es trobà que el seu interès de posar el museu a una altura científica reconeguda es veié secundat i ajudat pels que acudien al Seminari a participar del material que hi anava ingres-

sant i del que ja hi havia. Per això no tan sols sortiren publicats durant el decenni 1926-36 molts treballs del nostre Dr. Bataller, sinó també molts d'especialistes espanyols i estrangers i també d'alumnes destacats del Seminari, que anaven augmentant ràpidament.

El projecte de portar a cap el mapa geològic de tot l'Estat espanyol a l'escala de 1:50.000 es començà a realitzar, i amb materials del Seminari el Dr. Bataller amb alguns col·laboradors va elaborar els fulls següents de la província de Tarragona: Tortosa, Alcanar, l'Hospitalet de l'Infant, Tarragona i Valls.

Les instal·lacions del museu ben aviat resultaren insuficients per a aixopugar tots els fòssils que hi aflluïen continuament gràcies a les excursions del Dr. Bataller i els seus alumnes. El bisbe Dr. Miralles va voler contribuir regalant un armari-vitrina-fitxer de nou cossos que va servir per incorporar ordenadament els exemplars nous que anaven arribant. El 1929 s'adquirí un microscopi "Reichert" per a l'estudi petrogràfic de les seccions litològiques preparades pels alumnes durant temps lliures.

La vida al museu no solament no tenia res per envejar de l'època del Dr. Almera sinó que entre materials i estudis que se'n feien podem ben dir que ja la superava amplament quan va esclatar la guerra del 1936, que havia d'arrasar literalment aquell laboratori de tant valor científic.

Han estat formades al Centre d'Espiritualitat Verge de la Pau de Barcelona

Dues noies opten per la vida monàstica contemplativa

El Centre d'Espiritualitat Verge de la Pau de Barcelona dirigit zelosament per mossèn Josep Cortina i Puig està d'enhonorabona. Dues noies formades en aquell fogar de vida espiritual i després d'enllestir sengles carreres universitàries amb lluíment, han entrat en el monestir de Santa Clara de Reus. Aquestes noies Núria i Teresa han volgut escollir un camí de silenci i perfeccionament, lluny de l'aldarull d'un món cada vegada més enfosqueït i perillós. Han fet vàlides les paraules de Jesús dirigides a Marta, germana de Llätzer i Maria, els seus grans amics de Betània: "Maria ha escollit la millor part que no li serà mai refusada." Per això el Centre celebra aquesta bona notícia compartida per tots els seus afiliats i simpatitzants que, gràcies a Déu són molts.

Paraules de Núria i Teresa

"Des de Reus volem comunicar-vos el nostre sincer agraïment perquè si hem fet una opció és, en part, gràcies a vosaltres que ens heu fet descobrir el més gran tresor: Déu vivent proper a l'home que l'estima fonament, que li parla i que el crida a ser feliç. Gràcies doncs a tots per tot; restem ben units en la pregària." Aquests són els mots de Núria. Teresa afegeix: "Germans: voldria dir-vos que ha calgut un procés llarg per arribar a descobrir quin és el meu camí. I en aquest procés, vosaltres hi heu tingut un paper decisiu. Gràcies perquè m'heu ajudat amb el vostre testimoni a no cansar-me de buscar i m'heu animat a seguir caminant endavant en la meua recerca. M'heu encoratjat a mantenir una continuïtat en el camí de la pregària. Al costat vostre he descobert allò que representa ser comunitat i ser membre viu de l'Església de Jesucrist. Heu estat per a mi un estímul que m'ha empès a estar oberta a l'acció de Déu i a respondre-li amb joia i amb docilitat. Units a través de la pregària, continuem endavant el nostre camí sense cansar-nos".

Agraïment

No cal dir que en el Centre d'Espiritualitat Verge de la Pau assaboreix una íntima

satisfacció per aquestes vocacions forjades durant anys en la nostra agrupació. Es demostra l'eficàcia d'una obra que, en el cor de la nostra Barcelona trafeguda i bulliciosa, durant més de deu anys va fent una feina callada, però altament profitosa i que ha de ser dignament valorada, ara que escassegen tant aquests fogars d'espiritualitat.

L'Esperit Sant, amorosament, ha anat treballant les ànimes de Núria i Teresa que s'han fet ben dignes dels seus dons i fruits i que ara, maduraran al redós de la vida monàstica.

Han renunciat a unes carreres brillants i a tot allò que en la seva joventut el món els oferia ben legítimament, elegint Déu com a suprem i únic Bé. Mossèn Josep Cortina, director i fundador del Centre, després de les Vespres solemnes i durant l'homilia de la missa d'acceptació de les noves postulants, acompanyat del rector de la parròquia de Santa Coloma de Cervelló, mossèn Josep Soler i un gran nombre d'afiliats i simpatitzants del Centre, va exposar bellament la grandesa de la vida cristiana sentida i practicada amb sincera donació del propi ésser com ho començaven a fer des d'aquell moment dues noies del Centre, la Núria i la Teresa que flamejaven de felicitat i de pau. Gràcies a Déu, no tot roman podrit a Dinamarca, com diria el vell Shakespeare. Encara resten ànimes joves i generoses entusiasmades per un ideal superior que ha d'assegurar-les la pau interior per donar sentit a llurs vides.

Bons auguris

Felicitats reiterades al Centre d'Espiritualitat Verge de la Pau de Barcelona i al seu director mossèn Josep Cortina que amb tan de zel cultiva aquesta humil parcel·la de l'Església. També per a tots els seus afiliats i protectors, joves, matrimonis, grups d'apostolat que troben sota les seves ales amoroses un aixopluc segur i delitós. Que l'esperit franciscà que tan generosament es respira al monestir de les Clarisses de Reus, aculli generosament la Núria i la Teresa que han sabut escollir la millor part, tal com ens assenyala el consell evangèlic.

JOSEP SERRA JANER

Un correcte nodriment és molt important per prevenir malalties.

Doctor Villa

"Hi ha un increment de la hipertensió i l'obesitat infantils"

El Director del Departament de Pediatria de la Clínica Universitària de Navarra doctor Ignacio Villa Elizaga, afirmà en un curs per a postgraduats sanitaris que moltes de les lesions neurològiques que sofreixen els infants en el moment del part són fàcilment evitables, ja que són a causa d'una conducció incorrecta.

El doctor Villa proposà una assistència correcta en el moment del part, amb la utilització de mitjans tècnics com per exemple, monitors que reflecteixen les constants vitals de l'infant. També considerà necessària l'assistència del pediatre per atendre l'infant al moment immediat al naixement.

En la seva intervenció el doctor Villa assenyala que perquè es donin aquestes condicions òptimes es necessari que hi hagi una correcta distribució dels centres hospitalaris proveïts d'aquests mitjans. Aquests, en contra dels que pot creure's no són molt costosos i reduïen

considerablement els riscos que neixi un infant malformat o malalt.

Augmenta la hipertensió infantil

Al mateix temps el doctor Villa es va referir a la prevenció de malalties en els primers anys de vida de l'infant i en aquest sentit, destacà la importància d'una correcta nutrició. "s'ha observat —puntualitzà— un increment considerable de la hipertensió i l'obesitat infantils que s'ha produït en els últims anys en el nostre país. Segons les estadístiques, un 5 per cent dels infants són hipertensos, la qual cosa implica el risc de ser víctimes d'infart quan siguin grans."

Entre les causes que han provocat aquest augment, el doctor Villa cità el sedentarisme i la manca d'exercici, conseqüències de les llargues hores que molts infants romanen asseguts davant el televisor.

Els santuaris marians han representat el "signe d'identitat nacional" dels pobles

Jornades Marianes a Barcelona

Amb motiu de l'Any Marià, han estat organitzades a Barcelona unes Jornades Marianes ue tenen per objectiu estudiar la religiositat popular de la devoció a la Mare de Déu.

A tal objecte, intervindran en les esmentades Jornades que se celebraran els dies 8, 9 i 10 de febrer, els bisbes de Czeszokowa (Polònia), Fátima (Portugal) i Jaca (Espanya) i els responsables dels principals santuaris d'Europa: Mariazell (Àustria), Montserrat (Catalunya), El Pilar i Torreciudad (Espanya), Lourdes (França) i Divino Amore (Itàlia).

Les Jornades se celebraran en el marc d'analitzar la religiositat popular que representa al llarg de la història la devoció mariana. Pel que fa a això, Francesc Mas, sacerdot de l'Església de Santa Maria de Montelegre i pertanyent a l'Opus Dei, ha explicat que la religiositat popular, en general, té moltes vegades arrels marianes i que els santuaris marians han dit i representat durant la història dels pobles, el seu "signe d'identitat nacional", com succeeix per exemple a Polònia amb el santuari de Czeszokowa o Montserrat a Catalunya.

Participaran a les Jornades un total de 15 conferenciantes la major part bisbes dels diferents països on hi ha santuaris i experts en temes mariològics.

Les jornades seran clausurades pel cardenal Narcís Jubany, arquebisbe de Barcelona, després de la intervenció de l'abat de Montserrat, Cassià M.ª Just.

VALENTINE
La pintura ideal

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador y vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Equador, 53, ent. 4t.
Tels. 239 12 92 - 322 31 82.
Pref. Concert · entrevista.

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convallescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

Tabac o salut, concloent estudi en més de 10.000 dones fumadores

El més recent, extens i detallat estudi fins avui realitzat amb la finalitat d'establir la relació entre l'hàbit de fumar en la dona i el risc de malalties vasculars ha confirmat un fet conegut, però fins ara no molt ben documentat numèricament. L'estudi ha estat realitzat per un equip multidisciplinari de la Universitat d'Harvard, dirigit pel doctor Walter C Willet. L'objectiu de l'anàlisi era comprovar la relació citada en relació al nombre de cigarretes diàries i la interrelació del tabac amb d'altres factors de riscos coneguts.

Quan la dona fuma duplica el risc d'infart de miocardi, fins i tot, en les fumadores de només alguna cigarreta al dia. Si la dona es fumadora aquest important risc arriba a multiplicar-se per onze vegades. Si en fumar s'associen d'altres malalties com la hipertensió arterial, un col·lesterol sanguini elevat, antecedents familiars, obesitat o diabetis, el risc pot incrementar-se fins a vint vegades.

Des de fa molt temps està fora de tot dubte la relació directa del tabac amb les malalties coronàries en l'home. El mecanisme a través del qual els tòxics continguts en el tabac exerceixen la seva acció són variats: Disminueixen el percentatge de lipoproteïnes protectores HDL —afavoreixen els dipòsits de lípids (ateromes) en les artèries—, augment de l'agregació de les plaquetes i del fibrinògen que faciliten la formació de trombes en les artèries coronàries, etc. Durant cert temps es va creure que en el cas de les dones l'hàbit de fumar no estava associat a una major incidència de malalties coronàries. Tal vegada el fet estigués basat en la més tardana aparició que aquest tipus de patologia té en la dona amb respecte a l'home. Tampoc, probablement, eren aliens a aquesta creença el conegut efecte protector de les hormones sexuals femenines (estògens), aspecte tal vegada encobert pel menor percentatge de dones fumadores.

Una anàlisi realitzada sobre 19.000 dones

L'estudi que s'inicià l'any 1976, va consistir en un qüestionari que

Fins i tot en les fumadores d'alguna cigarreta al dia es duplica el risc de l'infart

s'envià a totes les infermeres d'onze estats nord-americans, les edats de les quals eren entre 30 i 55 anys. El qüestionari en el qual es contemplaven el nombre de cigarretes fumades per dia; si s'era o s'havia estat fumadora i des de quan i moltes d'altres dades complementàries, fou respost per 12.700 dones. Qüestionaris de semblant tipus foren enviats els anys 1978, 1980 i 1982. Als sis anys d'iniciat l'estudi, 119.000 de les dones foren incloses definitivament com a base d'anàlisi. Per completar les dades es va determinar la causa de la mort en les dones que moriren durant l'estudi, així com el correcte diagnòstic de les que sofriren manifestacions de malaltia coronària

en els sis anys objecte de control.

Amb semblant volum de dades, quedava només sotmetre-les a tractament estadístic per objectivar les sospites que motivaren tan complexa investigació científica. El nom encunyat per a l'estudi, donades les característiques de les participants, era obvi: "The nurses health study", la seva traducció literal seria "l'estudi de la salut en les infermeres".

El nombre de cigarretes no és proporcional al risc

A la vista dels resultats, el missatge dels promotors de l'estudi és clar: No fumi. Fins i tot d'un a

quatre cigarretes o de cinc a catorze dupliquen i tripliquen respectivament el risc de sofrir un atac cardíac, fatal o no. No existeix per tant un nombre de cigarretes segur. Al mateix temps una altra conclusió encoratjadora que ja es coneixia per estudis quedà demostrada. El risc pel que fa a malalties coronàries, disminueix progressivament en les ex-fumadores fins a fer-se pràcticament igual al de les dones que mai no fumaren. Una bona notícia per a les impenitents fumadores. En el seu cas, la recompensa es factible, a curt termini. Una bona raó per a decidir-se ja.

És una realitat que —per una nombrosa sèrie de factors d'indole vària— la longevitat de la dona en els països desenvolupats superi en alguns anys la dels homes, i seria una bona idea per elles no minvar aquesta longevitat incorrent en un mal hàbit que durant dècades ha estat de predomini masculí i de la qual els homes posseeixen dolorosa experiència.

El tabac té uns efectes específics femenins

No obstant, els fets no semblen anar en aquesta direcció. L'any

1964 s'exposà als Estats Units el primer informe que establia la negativa relació entre la salut i el tabac. El percentatge de descens en els homes nord-americans fou del 21 per cent comparat només amb el 6 per cent en el cas de les dones. Actualment, el percentatge de dones fumadores en aquest país (26 per cent) s'apropa perillosament al dels homes que encara fumen (31 per cent). Al mateix temps hi ha un altre fet significatiu de la creixent incorporació de la dona a l'hàbit tabàquic. Les dones joves que fumen superen els homes fumadors de la mateixa edat.

A part dels coneguts efectes comuns en els dos sexes que l'estudi comentat reflecteix, s'assisteix en la dona a un increment de les patologies pròpies del tabac, com el càncer de pulmó i les malalties cròniques pulmonars, enfisema, bronquitis, etc.

Però hi ha d'altres processos específics femenins en els quals el fumar es factor coadjuvant. El tabac determina un augment dels càncers del coll uterí i pel seu efecte antiestrogènic avança en un o dos anys la menopàusia en les dones fumadores.

Reducció de la fertilitat

Però l'acció més pròpia, al mateix temps que més injusta, és aquella que ha de sofrir l'efecte de la dona gestant que fuma. L'efecte depressor del tabac en el desenvolupament i pes fetal en el moment del naixement està àmpliament demostrat. Tanmateix el tabac redueix la fertilitat, augmenta el nombre d'avortaments espontanis i les complicacions en l'últim trimestre de la gestació. Per aquestes raons, el fet de fumar és responsable de milers de morts fetals o neofetals.

Encara més inquietants són les creixents evidències dels efectes a llarg termini dels infants de dones que fumen durant la gestació. Els estudis de seguiment d'aquests infants evidencien trastorns del desenvolupament físico-psíquic, intel·lectual i de comportament. Encara que només fos per oferir als seus fills les millors possibilitats de ser normals en néixer, en el període neonatal i per evitar les conseqüències futures, les dones embarassades haurien de conèixer aquests fets i abandonar el tabac sobretot en l'època de gestació.

El sexe femení faria bé en aprendre en d'altres casos de les nefastes conseqüències del tabac sobre la salut. Renunciar a la major longevitat que estadísticament posseeixen, conservar la salut i no influir negativament en la salut dels seus futurs fills són algunes de les bones raons per abandonar el tabac o per no deixar-se temptar per les insinuacions d'una publicitat que hauria d'estar formalment prohibida.

ANTONIO SALGADO

TENIU HORES LLIURES?

A CATALUNYA CRISTIANA TENIM FEINA PER A VÓS

Tant si residiu a una ciutat com a un petit poble de Catalunya, podeu integrar-vos a l'equip de promoció de CATALUNYA CRISTIANA. Solament és necessari que:

- Estimeu CATALUNYA CRISTIANA.
- Us agradi relacionar-vos amb la gent.
- Hi pogueu dedicar amb constància el vostre temps lliure.
- Us faci il·lusió guanyar-vos un sobre-sou.

La tasca és molt senzilla, però us l'hem d'explicar amb detall. Si podeu desplaçar-vos a les nostres oficines de Barcelona, us atendrem amb molt de gust. Si, per raó de la distància del vostre lloc de residència, això no fos possible, us enviarem per escrit totes les instruccions. En qualsevol cas, truqueu en hores d'oficina al (93) 215.28.05, Srta. Magda.

JARDINS-CONSULTING

Construcció i conservació. Pressupost sense compromís. Personal especialitzat. Seriositat amb el tracte. T. 373 03 59 / 232 35 79. Preguntar Sr. Cortiella de 7 a 10 nit.

L'església, preocupada per l'alarmant descens de natalitat

Brasil: més avortaments que naixements

Les estadístiques que genera un colós, ja sigui per bé o per mal, no poden fer més que causar impacte en el món, i aquesta és una de les especialitats del Brasil, on l'avortament deixà de ser el privilegi de la classe mitja fa diversos anys, en un país estranyament religiós i modern, i al mateix temps pagà i tremendament subdesenvolupat. Un estudi recent de la confederació nacional de bisbes brasilers indica que l'avortament en el país s'ha convertit en un mètode anticonceptiu rutinari al marge de la llei i els controls sanitaris adequats.

L'any passat van néixer al Brasil 3.800.000 infants, paral·lelament es produïren 4.000.000 avortaments. Segons les lleis brasileres, l'avortament està reservat a la futura mare, la vida de la qual perilla com a resultat de l'embaràs, o la víctima d'una violació que no desitja donar llum a la criatura. Això fa que el 90 per cent dels avortaments que es realitzen siguin fets clandestinament i en condicions, generalment poc higièniques. Com a resultat, anualment unes 400.000 dones perden la vida després de realitzar l'avortament.

Aquestes xifres foren revelades per Luciano Mendes de Almeida, bisbe auxiliar de São Paulo i president de la conferència nacional de bisbes brasilers, després d'un extens estudi realitzat per l'organització. L'impactant informació trobà ressò en l'opinió de Maria Aparecida Shunber, del secretariat executiu del consell nacional per als drets de la dona, el qual fa poc declarà a la premsa que al Brasil l'avortament s'havia, en

certa manera, "democratitzat" i que ara està a l'abast de la dona sense diferència d'estament.

El 10 per cent dels avortaments mundials

El consell de la dona té les seves pròpies dades a agregar al panorama informatiu: L'avortament és procediment comú en les "faveles" on és fàcil posar-se en contacte amb una infermera, una partera, o fins i tot, un bruixot, que practiquen avortaments amb els més rudimentaris instruments casolans i sense condicions higièniques.

Si es comparen les xifres recopilades pel Consell de la dona amb les d'un estudi realitzat per l'Organització Mundial de la Salut (OMS) es pot afirmar que la taxa d'avortaments en el país és una de les més altes, ja que al Brasil es realitza el 10 per cent dels avortaments anuals del món.

Per la seva part, el govern brasiler posa en dubte aquestes xifres. El ministre de Salut, Roberto Santos, s'integrà al debat en els

Molts brasilers viuen en unes condicions precàries.

mitjans de comunicació iniciat per la conferència de bisbes i contraatacà assenyalant que sobre el tema de l'avortament era molt difícil obtenir estadístiques clares, ja que la majoria d'aquestes operacions són realitzades il·legalment. No obstant, reconegué que el nombre d'avortaments al Brasil, pot elevar-se a milions.

L'opinió generalitzada entre els membres del gabinet del president José Sarney és que l'Església és responsable en gran part de la massiva utilització de l'avortament com a mètode anticonceptiu. El ministre de salut ha indicat que si bé és cert que a la mancança de recursos econòmics i humans idonis se li pugui assignar una porció considerable de la culpa, no hem de perdre de vista que l'Església obstaculitza la implantació d'un programa nacional de planificació familiar, que en la seva opinió ajudaria a limitar aquesta

errònia i perillosa utilització de l'avortament.

La campanya en pro de la planificació familiar a nivell nacional va molt més enllà de la preocupació per l'alarmant nombre d'avortaments il·legals. Molts sociòlegs i economistes han unit els seus esforços per cridar l'atenció de l'Assemblea Constituent, que ara discuteix l'avantprojecte de la nova constitució brasilera, sobre el problema de la superpoblació i la tasca de desenvolupament econòmic. Una visió bastant generalitzada que troba perfecte suport en l'actual crisi del deute exterior, suggereix que l'economia brasilera no creixerà prou ràpidament com per satisfer a la creixent població del país.

Aquest sector d'opinió assenyalava que la nova constitució del Brasil no solament ha de garantir el dret a la vida de tot ciutadà, si-

nó el dret "a una vida decent". Molts observadors formularen fortes crítiques quan la subcomissió del creixement demogràfic i desenvolupament econòmic va concloure que la constitució ha de "garantir la vida des del mateix moment de la concepció" decisió que podria afectar els casos en els quals l'avortament es legal (violació i perill de la vida de la mare).

Descens de la taxa de natalitat

L'Església brasilera blanc d'atac de diversos grups de pressió, al·lega que un programa de planificació familiar podria dur el país vers una trampa, generant un descens en el creixement poblacional que a la llarga afectaria el creixement econòmic. La conferència de bisbes assenyalava alarmada el descens en la taxa de natalitat al Brasil dels últims vint anys. Segons les xifres de l'Institut Brasiler de Geografia i Estadística. La taxa de natalitat baixà de 4 per cent la dècada dels seixanta, a 2,8 per cent en la primera meitat dels vuitanta.

El president de la Conferència de Bisbes vaticinà que en el futur "el govern haurà d'encoratjar el poble perquè tinguin fills". Paradoxalment, aquesta mateixa setmana, el ministre de finances, Luis Bresser Pereira, trucava a les portes dels creditors de la nació per buscar noves solucions als problemes d'aquest colós llatinoamericà, el més gran deutor del Tercer Món.

JOSE BARRERA

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 400 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

La nostra fita és que tots els més de 1.500 missioners i missioneres de les diòcesis catalanes puguin rebre el setmanari. La comunicació amoroseix la solitud i dóna el confort de la comunió fraternal.

Cada setmana en publiquem una relació. ¡Sigueu "padrins" d'aquests germans i germanes nostres!

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRÍ:

Mª ASSUMPTA PRATSOBREROCA
San Pablo 37-76 Cas. 850
SANTIAGO
CHILE 9.750.- ptes.

EDUARDO GAGNON
VIA RUSTIZUCCI 13
00192 - ITALIA
ROMA 7.800.- Ptas.

RSAS. IGLESIA ESPAÑOLA
Via Julia 151
ROMA - ITALIA 7.800.- Ptas.

FRANCESCA BOTEY
Mission Maconi
Por Cadereyta
EDO QUERETANO
MEXICO 9.750.- ptes.

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms
Direcció Tel
Població D.P. Província

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner.....
(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:

- ☐ taló que adjunto
☐ gir postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització

Domiciliació: Banc/Caixa
Sucursal n°
N° compte corrent
Població Província

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.

Població: Data

Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

Històries, llegendes i tradicions del romànic català

La parròquia d'Arties tenia més capellans que feligresos

Església parroquial de Santa Maria. Modificada el segle XIII amb detalls gòtics. Absis amb arquacions llombardes i, al mateix mur est, campanar de paret amb dues finestres (a l'oest, campanar de planta quadrada, tres pisos, finestres ogivals). Porta sud amb arquivoltes ornades, algunes d'acabades amb testes humanes rudimentàries. Capitells florals i geomètrics. Porta nord senzilla amb arquivoltes escacades, i al llarg del mur per mòduls (a l'interior retaules gòtics, una marededéu romànica, talla policromada). (V. B.)

La població d'Arties és considerada des de sempre com una de les viles més importants de la Vall d'Aran. Els fets històrics, els esdeveniments religiosos, la seva gent i l'arquitectura singular dels seus edificis feren que la seva fama no decaigués en cap moment al llarg dels segles. És per això que la seva visita és obligada per al qui vulgui viure unes hores immersit en el passat, un passat que es perd en la memòria dels historiadors i que es comença a conèixer amb les restes que els romans deixaren als inicis de l'anomenada era cristiana.

Dels Templers als Santjoanistes

L'actual església romànica de

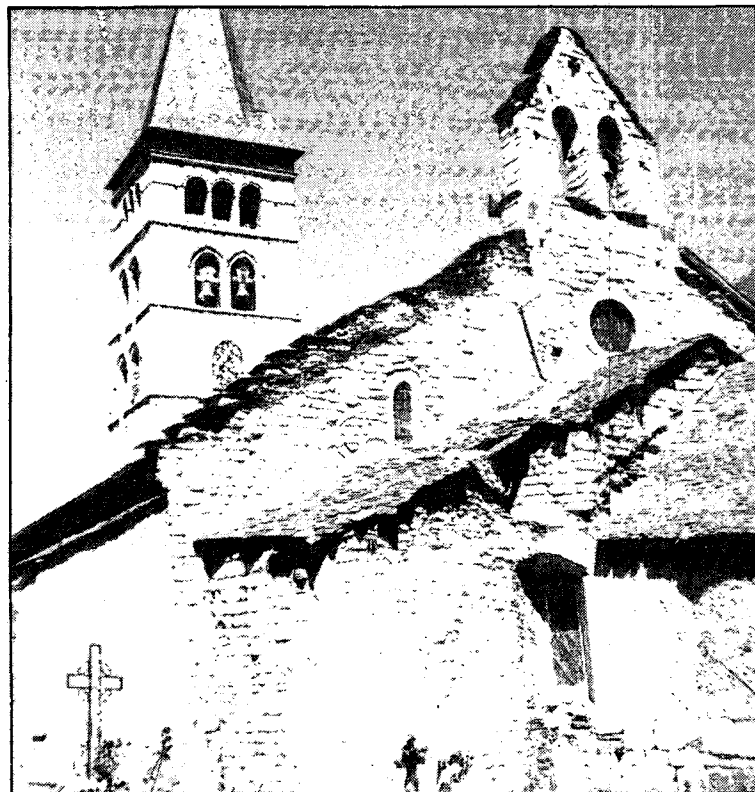
Santa Maria ocupava en l'època del seu màxim esplendor el centre de la fortalesa que l'orde dels Templers havia construït en aquest indret per a la defensa de la vall. Es va aprofitar la confluència dels rius Garona i Valarties per a fer una fortalesa important. Els Templers varen fer d'aquest castell un lloc molt difícil de conquerir. En una de les múltiples incursions provinents de França, però, la plaça fou presa pels francesos amb la consegüent destrucció de molta part de les defenses. Tot el recinte fortificat quedà molt malmès.

Amb la dissolució anys més tard de l'orde dels Templers, pel decret del papa Climent V, acabà definitivament la missió d'aquelles antigues muralles. Malgrat

que el monarca català Pere III el Cerimoniós, va autoritzar l'orde dels Santjoanistes l'any 1379 de fer-se càrrec i intentar recuperar novament aquella gran edificació, el cas és que mai no retornà a les glòries passades.

De capellans, no en mancaven

El problema de la manca de vocacions fa que tant l'Església Catòlica, com moltes d'altres confessions religioses, vegin disminuir de manera alarmant el nombre de sacerdots o de les seves respectives esglésies. Aquest cas, tan preocupant en el món d'avui, a la comarca de la Vall d'Aran, concretament a la parròquia d'Arties no existia. Era sens dubte la part del

L'església de Santa Maria és a Arties, a la Vall d'Aran.

Principat amb més nombre de sacerdots nadius. Es calcula que sols a Arties i en el petit nucli de Gesa, el nombre de sacerdots era de 20, mentre que a la resta de la Vall, n'hi havia més de 80. A causa de l'elevat nombre de clergues i a la dificultat d'escollir el millor, el bisbat de Comenge, de la regió francesa de la Gascunya, atorgà a totes les parròquies la facultat d'escollir democràticament, entre tots els candidats, els seus rectors. L'elecció l'havia de legalitzar el propi bisbe de Comenge. Els rectors escollits a més de la seva missió pastoral, tenien també facultats civils i criminals, així com el deure d'administrar justícia.

El poder que tenien els rectors va desaparèixer el dia que tot l'Aran passà de la dependència francesa a l'obediència de la diòcesi d'Urgell.

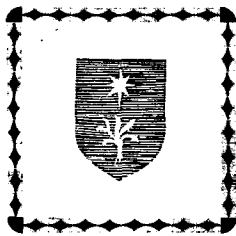
La conjuració de les tempestes

Les fortes crescudes dels rius Garona i Valarties que travessen la població d'Arties han produït

per les seves crescudes, veritables tragèdies. Per evitar-les o per mirar de temperar-les, aquesta població tenia com a moltes altres del Principat, un comunidor. Aquest edifici que encara es conserva en forma d'una alta torre propera a l'església, era el lloc on els sacerdots conjuraven amb unes oracions i un ritual característic, les tempestes i els aiguats, per evitar que el poble en patís les amargues conseqüències. En aquesta població, a causa del nombre exagerat de capellans, era una norma parroquial que, tant de dia com de nit, un ministre de Déu havia de "fer guàrdia permanent" en aquella talaia dominadora dels quatre punts cardinals de la Vall, per evitar amb les seves oracions que les forces desfermades del cel fessin estralls a la població.

Avui amb la fredor que porta mirar al passat, se'ns acut de pensar, amb un caire festiu, que el primer centre meteorològic estable que s'instal·là a Catalunya, devia ser sens dubte el d'Arties.

JOSEP M. BROTO i TWOSE
Foto: Arxiu Gavín

CASA D'ESPIRITUALITAT DEL SANTUARI DEL MIRACLE

Calendari per l'any 1988

MARÇ

4- 6 Reflexió i Pregària.
14-22 Exercicis per a Religioses. Quaresma.

ABRIL

31- 3 Setmana Santa: Participació a la Litúrgia i Reflexions sobre el Misteri Pasqual.
8-10 Curset de Cristianitat.

JUNY

12-19 Exercicis Espirituals.
22-26 Exercicis del Poble de Déu.
27-30 Reflexió i Pregària.

JULIOL

4- 8 Exercicis per a Sacerdots i Religiosos.
11-19 Exercicis per a Religioses.
20-28 Exercicis per a Religioses.

AGOST

30- 3 Exercicis del Poble de Déu.
4- 7 Reflexió i Pregària.
15-24 Exercicis per a Religioses.
27-31 Exercicis del Poble de Déu.

SETEMBRE

5-11 Reflexió i Pregària.

OCTUBRE

30- 2 Reflexió i Pregària.
8-12 Exercicis del Poble de Déu.
17-23 Reflexió i Pregària.

NOVEMBRE

4- 6 Reflexió i Pregària.

DESEMBRE

2- 6 Exercicis del Poble de Déu.
24-25 Vetlla de Nadal.
26-31 Reflexió i Pregària.

TEMES: PER A TOTHOM: Matrimonis, sacerdots, religiosos/es, joves, grans.

EXERCICIS DEL POBLE DE DÉU. Dir. Mons. Miquel Moncadas, Bisbe de Solsona.

Del 22 al 26 de juny.
Del 30 de juliol al 3 d'agost.
Del 27 al 31 d'agost.
Del 8 al 12 d'octubre.

Del 2 al 6 de desembre. Comencen al capvespre i acaben a la tarda.

EXERCICIS ESPIRITUALS. Dir. P. Alcuí Serras, monjo.

Del 12 al 19 de juny. Comencen i acaben a la tarda.
CURSET DE CRISTIANITAT. (Organitzat per les Diòcesis d'Urgell i Solsona.

Del 8 al 10 d'abril. Comença al matí i acaba al vespre.
REFLEXIÓ I PREGÀRIA. Recessos dirigits pels monjos i sacerdots del Bisbat.

Del 4 al 6 de març.

Del 27 al 30 de juny.

Del 4 al 7 d'agost.

Del 5 a l'11 de setembre. Dir. P. Oriol Diví, monjo.

Del 30 de setembre al 2 d'octubre.

Del 17 al 23 d'octubre. Dir. Mn. Ramon Alsina, Vicari de Pastoral.

Del 4 al 6 de novembre.

Del 26 al 31 de desembre. Dir. P. Alcuí Serras, monjo. Comencen i acaben a la tarda.

SETMANA SANTA. Participació a la Litúrgia del Santuari i Reflexions sobre el Misteri Pasqual.

Del Dijous Sant, (31 de març, tarda) al matí de Pasqua.

VETLLA DE NADAL. Preparació i participació a la Pregària de la Comunitat i Missa del Gall.

PER A SACERDOTS I RELIGIOSOS

EXERCICIS ESPIRITUALS. Did. Mn. Joan Busquets. Rector del Seminari de Girona.

Del 4 al 8 de juliol. Comencen al matí i acaben al vespre.

PER A RELIGIOSOS

EXERCICIS ESPIRITUALS.

Del 14 al 22 de març. Quaresma. Dir. P. Alcuí Serras, monjo.

Del 11 al 19 de juliol. Dir. Mn. Ignasi Montraveta. Rector del Seminari. (Org. Deleg. Religioses).

Del 20 al 28 de juliol. Dir. P. Maur Boix, monjo.

Del 15 al 24 d'agost. Dir. P. Miquel Estradé, monjo.

Comencen i acaben a la tarda.

Per informació i inscripcions:

CASA D'ESPIRITUALITAT 25287 EL MIRACLE
(Solsonès) Telf. (973) 48 00 45

Amor desinteressat

Sí, malgrat tot hem de tenir confiança en l'home, en la persona humana.

El pare Werenfried van Straten, fundador d'Ajuda a l'Església Necessitada, confia plenament en ella, i per això, ha pogut portar a terme la seva obra al servei de la humanitat que sofreix, que demana, que és assetjada i perseguida.

El pare Werenfried, amb un amor sense límits, com el de Francesc d'Assís, amb un sentit profètic i de denúncia com Jeremies, amb una activitat pastoral semblant a sant Pau, ha fet possible la gran aventura de l'impossible a favor dels necessitats.

És possible viure l'amor? És possible estimar l'home? Aquesta humanitat, a primera vista prostituïda i egoista, correspon a aquest amor? És una utopia avui parlar de l'amor desinteressat?

Malgrat tot el que veiem de negatiu en l'home, malgrat tot el materialisme que ens rodeja, existeix l'amor, existeix el lliurament. És quan som estimats quan vertaderament estimem de veritat. Crist se sentia estimat pel Pare i en conseqüència dirigia el seu amor a nosaltres.

La humanitat només arribarà a formar una vertadera comunitat, arribarà a viure plenament el cel nou i la terra nova si la seva vida és basada en l'AMOR, el DIALOG, l'ALEGRIA, el COMPARTIR.

"L'amor al proïsme —diu el P. Werenfried— no es teixeix només amb paraules. L'amor exigeix ofrenes, fets, sacrifici. Demana primer que res el do de si mateix".

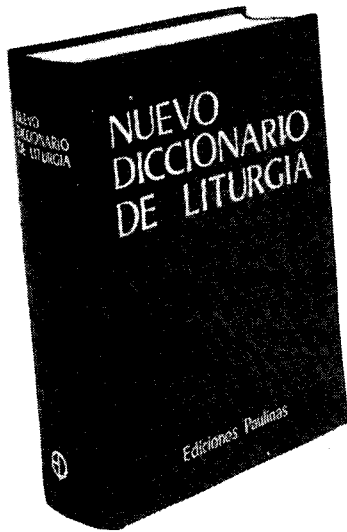
Estimar és oferir felicitat per acceptar sacrifici.

Qui s'hi apunta? Val la pena: MEDITEU-HO!!

PAU CAZENEUVE FORNT
(Delegat a Catalunya d'Ajuda a l'Església Necessitada)

LLIBRES

Un bon diccionari de litúrgia (1)

Recentment ha vist la llum pública una altra prestigiosa obra de la sèrie "Diccionarios EP" d'Ediciones Paulinas, titulada "NUEVO DICcionario DE LITURGIA". Els estudiosos de la Litúrgia en les seves diverses vessants: teològica, bíblica, històrica, estètica, antropològica, etc. trobaran en aquesta obra, ben fet i degudament classificat, un gran treball de recopilació i de síntesi, que forneix a tots els qui directament o indirectament treballen en aquest camp (sacerdots, professors, animadors, catequistes, etc.), un valuós material que els permet apropar-se sistemàticament a les fonts de la Litúrgia.

L'accés a l'Invisible a través del visible ha estat sempre una pedagogia comuna a totes les religions a l'hora de voler expressar i celebrar els seus valors transcendents. Cal, però, una plena comprensió del ritu o del signe per poder acollir allò que vehicula, significa i atorga. La Litúrgia és l'àmbit on la comunitat i tots els creients que la formen, celebren festivament el do gratuït de la salvació, mentre des d'una sincera actitud interior de conversió i de

compromís responsable, esperen encarnar-la en el nivell personal i social del seu viure. Després de molts lustres i a partir del Concili Vaticà II, el poble cristià torna a tenir al seu abast la possibilitat de nodrir la seva fe, abeurant-la en les mateixes fonts d'on brolla el misteri cristià.

"NUEVO DICcionario DE LITURGIA" farà un servei extraordinari a tots els interessats a aprofundir el coneixement dels fonaments, expressió i realització de la vida litúrgica. L'obra ha estat realitzada per un equip de 60 especialistes, sota la direcció de Domenico Sartore i Achille M. Triacca. Ha tingut cura de l'edició espanyola, Joan Maria Canals. Us la recomanem sincerament.

R. C. C.

(1) Nuevo diccionario de Liturgia, dirigit per D. Sartore i A.M. Triacca. Ediciones Paulinas. Madrid 1987.

Una eina per millorar la música litúrgica

El salm responsorial a l'abast de tothom

El capítol catedralici i la Delegació diocesana de Litúrgia del bisbat d'Urgell acaba d'editar una important eina de treball per millorar les nostres celebracions: "El salm responsorial a l'abast de tothom" que ha preparat mossèn Antoni Cagigós i Soro.

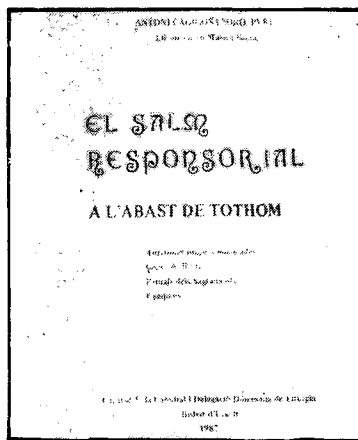
Els editors han definit i molt bé què és i perquè serveix:

El salm responsorial és un element bàsic i integrant de tota celebració de Litúrgia de la Paraula de Déu, i per tant també de la missa.

No cal dir que el Salm Responsorial és Paraula de Déu (OLM.19) i que, per tant, expressa, de la millor manera, el diàleg entre Déu i el seu poble.

L'ús dels Salms, per part de la comunitat cristiana, és important i antic. Tan important, que els salms són l'escola de pregària de l'Església. Tan antic, que ho és més que el mateix evangeli, ja que prové de la litúrgia judaica. Tanmateix hi trobem tot l'enfilall de sentiments que poden fer batejar el cor de l'home d'avui. Algú ha dit que "tots naixem amb el llibre dels salms a les entranyes".

Els salms foren objecte de predicació del mateix Crist, dels Apòstols i dels Sants Pares, i actualment, gràcies al Vaticà II, tornen a tenir el seu lloc cabdal en la celebració litúrgica. Sobretot en la missa, el salm responsorial és únic i propi i ha estat curiosament seleccionat d'acord amb la paraula anunciada i molt especialment per il·luminar el sentit de la primera lectura.

"Habitualment, el Salm Responsorial ha d'ésser cantat" (OLM. 20). Entre les formes de proclamar-lo, la "responsorial" és la millor perquè el poble hi participa activament amb la resposta. El qui canta el salm és el salmista. El poble escolta i va intercalant la resposta, també cantada. La música ajuda a meditar el text i a recordar-lo. A vegades per facilitar la resposta cantada, es permet de substituir l'antífona pròpia del dia per altres de comunes a diverses celebracions i de context semblant. Però no és pas aquest el millor camí, ja que això empobreix la litúrgia de la paraula.

Avui oferim el camí que considerem més encertat. Presentem les respostes pròpies dels salms responsorials de tot l'any litúrgic, del santoral i dels rituals, musicals per Mn. Antoni Cagigós, de forma senzilla i digna alhora, per tal que les puguin cantar, sense dificultat, totes les nostres comunitats, àdhuc les més reduïdes.

I mossèn Cagigós, en unes notes preliminars, encara aclareix més les característiques del volum:

Gairebé totes aquestes antífonas han estat experimentades a la comunitat cristiana de la Seu d'Urgell, al llarg d'uns tres anys. Sovint han estat corregides, o canviades, si el poble no ha sintonitzat fàcilment amb elles. Són els meus companys del Capítol i de la Delegació de Litúrgia els qui m'han animat a publicar-les.

Les fonts que m'han fornit més inspiració, en fer-les, han estat el cant gregorià i el cant religiós del nostre poble.

A voltes he sacrificat l'originalitat de la música i he emprat fórmules melòdiques semblants per diverses antífonas, per tal de facilitar-ne l'aprenentatge. Això ho feia també el cant gregorià.

Per aquesta mateixa finalitat he procurat, sempre, mantenir les tessitures dintre de límits planers i de tonalitats no complicades. Això mateix es pot dir del ritme.

I no voldríem concloure sense destacar les paraules del doctor Pere Tena, Sots-secretari de la Sagrada Congregació pel Culte Diví.

Confio que, tot seguint la millor tradició de l'Església, aquestes belles antífonas, inspirades en les melodies gregorianes i en el nostre cant religiós, contribuiran a difondre el cant per excel·lència de les nostres celebracions litúrgiques:

EL CANT RESPONSORIAL.

Aquesta és la història de la navegació a Catalunya.

Un llibre que va des de la Prehistòria fins a la II Guerra Mundial posant un èmfasi especial a la Baixa Edat Mitjana i als segles XVIII i XIX.

Un text rigorós i tècnic, i a la vegada amb una clara vocació divulgativa.

Il·lustrat amb aquarel·les de FRANCESC ARTIGAU i amb fotografies de JORDI ISERN.

Una nova aportació a la història de la marina catalana on el punt central és el vaixell i tot el món que l'envolta.

Escrit per JOAN ALEMANY, director del Pla de Remodelatge del Museu Marítim, i ÀNGELS CASANOVAS, directora del mateix Museu.

280 pàgines a tot color amb 230 il·lustracions acurades, realitzades fonamentalment a partir dels fons del Museu Marítim.

Diputació de Barcelona

Rialles

Programació per al cap de setmana

DISSABTE

13

• **L'ESPLUGA DE FRANCOLI**
Al Casal, a les 12 i a les 19 hores
Festa de Carnestoltes: **LA PEBRA**

Matí: Espectacle d'animació: **QUI NO SUA, PAGA!**
Tarda: Cercavila.

• **ROSES**
A l'Envelat de Carnaval, 17 h.
Animació: **JULIVERT**
• **SANTA COLOMA DE FARNERS**

A la Plaça Farners, 18 hores
Festa de Carnestoltes: Animació amb el grup **BAUXA**
Espectacle: **NO SIGUIS GANDUL I REMENA EL CUL!**

DIUMENGE

14

• **BLANES**
Rua de Carnestoltes, 16 h.
El grup de grallers **MITJA NOTA** animaran la rua tot acompanyant la comparsa del grup **RIALLES** local.

• **CAPELLADES**
A la Lliga, 12 hores
Cinema: **ELS AMOS DEL TEMPS.**

• **CELRA**
A la Plaça de l'Estatut, 17 h.
Festa de Carnestoltes: animació amb **LA SARAGATA**
Espectacle: **A BALLAR TOQUEN!**

• **CUBELLES**
Rua de Carnaval, 17'30 h.
Animació amb **NOË RIVAS: CANT-SONS, SARAU I BALL.** També hi haurà xocolatada per a tothom.

• **IGUALADA**
A l'Ateneu Igualadí, 12'15 h.

Cinema: **UNA TACA DE TINTA EN EL LLIBRE DE CONTES.**

• **LA GARRIGA**
Al Pavelló d'Esports, 17'30 h.
Festa de Carnestoltes: Animació amb **EL SAC DE GEMECS**
Espectacle: **TANTS CAPS, TANTS BARRETS.**

• **LLAGOSTERA**
Al Casal Parroquial, 17 hores
Pallassos: **TEATRE MÒBIL**
Espectacle: **SING-SING, LA BALADA DELS GERMANS NICOLAU.**

Espectacle teatral-clownesc amb les boges i surrealistes històries i viatges de tres germans en la línia dels populars germans Marx.
Actors: Atilà Puig, Jordi Girabal i Marcel Gros.
Director: Berti Tovas.

• **SALT**
A la Plaça 11 de setembre, 18 h.
Festa de Carnestoltes: **LA MURGA**
Espectacle: **CANÇONS, ROMANÇOS I BALLARUGUES.**

• **SANT JUST DESVERN**
A l'Ateneu, 17'30 hores
Festa de Carnestoltes: Animació amb el grup **BAUXA**
Espectacle: **NO SIGUIS GANDUL I REMENA EL CUL!**

• **TORROELLA DE MONTGRI**
A la Sala del Cinema, 16 hores
Festa de Carnestoltes: animació amb el grup **ELS FARSANTS**
Espectacle: **FARSA DE FARSANTS.**

• **ULLASTRELL**
A la Sala de Ball, 17 hores
Festa de Carnestoltes: animació amb el grup **EL GALLINER**
Espectacle: **CANÇONS I DANSES.**

Vaticà 1988

Programa filatèlic i numismàtic

Monedes:

Any IX - 1987 - 7 VALORS (10, 20, 50, 100, 200, 500 i 1.000 liras).
Tema: Any Maria.

Valors postals:

- 1.- Sèrie commemorativa del centenari de la mort de Sant Joan Bosco.
- 2.- Sèrie celebrativa de l'Any Maria 1987-1988.
- 3.- Sèrie commemorativa del mil·lenni de l'evangelització de Rus' de Kiev.
- 4.- Sèrie commemorativa del III centenari de la mort del pintor Paolo Caliari, anomenat el Veronès.
- 5.- Sèrie de correu aeri: els viatges de Sa Santedat Joan Pau II durant l'any 1987.
- 6.- Sèrie celebrativa de la solemnitat cristiana de Nadal.

Sencers postals:

—Aerograms nous
—Targetes postals il·lustrades
La publicació "VATICA-NO'87" es realitzarà en quatre llengües.

La data d'emissió, composició, característiques de les sèries de monedes, segells o estampes i sencers postals, així com les corresponents modalitats de venda o possibles variacions en el programa s'anunciaran sempre a **L'observatore Romano**, i mitjançant comunicats dirigits a la premsa i als inscrits al Servei d'anuncis de noves emissions.

EL RACÓ DEL LLENGUATGE

L'Avui i les perles ortogràfiques (i 2)

Ara bé, si aquest diari surt amb incorreccions gramaticals o ortogràfiques, i si de tard en tard les assenyalo, és que hi són i no puc dir una cosa per altra. Deu ser culpa de les computadores, dels redactors, dels impressors, dels correctors de proves, és igual, el cas és que resplendeixen com una perla sota la mirada del buscador.

El diumenge 5 d'abril del 1981, a la secció Avui 2000, pàgina 14, hi havia una entrevista amb l'eminent poeta i escriptor Guillem Viladot. Una de les preguntes fa: —Considereu que el diari Avui pot ser utilitzat com a material didàctic a les escoles? I ell respon: —Sí, salvant-ne les moltes errades. No sóc sol, aquest i altres entrevistats s'han manifestat en aquest sentit. Així i tot, el faig servir, salvant tot el que s'hagi de salvar. Que considerin aquells dos lectors com han estat d'injustos amb mi.

Quant a les perles, és possible que em donin fama de busca-raons, però la intenció és tota una altra. Penso que donen una mica d'amenitat a una secció que tractant només de llenguatge pot resultar àrida, i que no deixa de ser original. Almenys no conec cap publicació que faci res de semblant.

Una denúncia de faltes d'ortografia públiques pot desvetllar la sensibilitat adormida per tants anys de manca d'ensenyament de la llengua. De fet, molts ho han entès així, i he rebut cartes de lectors agraït-me l'esmena. D'altres —i en aquest cas sóc jo l'agraït— m'han ofert el seu ajut regalant-me les perles que han trobat pel seu compte. Jo esperava que aquests col·laboradors espontanis serien tants que ja no m'hauria d'amoïnar més buscant-ne, però són pocs.

Àdhuc en alguna ocasió m'han trobat faltes a mi i ho he fet constar i me n'he sentit grat. No sóc infal·lible! Sembla, però, que algú s'excedeix a demostrar alegria quan caic, com els que em retreuen haver fet servir la paraula "còmic" en lloc d'historieta. Accepto la correcció, i rebutjo el to amb què és feta i les paraules **nen maco**, escrites a sota del meu nom.

Continuaré amb les perles si no rebo més demostracions contràries perquè crec que són útils i ben rebudes per la majoria.

Perles ortogràfiques

Un gran rètol lluminós a la porta d'un establiment anuncia: **POLLOS A'LAST**. Què és això Castellà i anglès? Perquè català, no.

ALBERT PERA

LA SARDANA I LA DANSA

CURSETS.—Aquesta setmana s'inicien les activitats de l'Escola Comarcal de Sardanes de la Garrotxa. Aquesta iniciativa tradueix la voluntat d'unificar els diferents cursos d'ensenyament de ballar sardanes que fins ara organitzaven per separat l'Agrupació Sardanista de Sant Jaume de Llierca, el Cercle Folklòric i Cultural Marboleny de les Preses i l'Agrupació Sardanista Olot, conjuntament amb el Grup d'Esplai de l'Orfeó Popular Olotí, a fi i efecte de donar una estructura més sòlida a aquests cursos. A més, les entitats organitzadores han considerat oportú portar a terme un curs de música per a cobla i un curs de dansa folklòrica, amb la finalitat de contribuir a la divulgació de la cultura tradicional i popular de Catalunya; tot això emmarcat en un context d'unitat comarcal. Aquests cursos, que s'iniciaran durant la setmana del 18 al 23 de gener, es portaran a terme als següents pobles de la comarca i barris d'Olot: els dilluns a Sant Joan les Fonts; els dimarts, a Castellfolit de la Roca; els dimecres, a Montgat i al barri de Sant Roc;

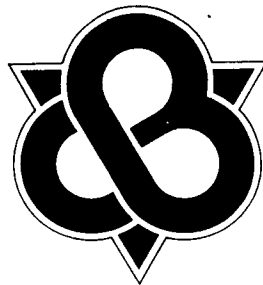
JOSEP VENTURA

els dijous, a la Canya i al barri del Pla de Dalt; els divendres, a l'Escola Verntallat, a Santa Pau i al barri de Pequín; i els dissabtes, a Argelaguer, les Preses, Ridaura, Tortellà, Sant Esteve d'En Bas, Sant Jaume de Llierca, l'Escola Volcà Biseroques, al barri de Sant Miquel, al barri de Bonavista i a l'Orfeó Popular Olotí. Les cloendes d'aquests cursos es portaran a terme a tres pobles de la comarca de la Garrotxa, estructurades en trobades infantils i juvenils de sardanistes. Així, la primera trobada serà el dia 17 d'abril, a Sant Joan les Fonts; la segona, el dia 24 d'abril a Olot (coincidint amb la celebració de la Diada de la Sardana), i la tercera, el dia 24 de maig, a les Preses.

PROMOCIÓ DE NOUS COMPOSITORS.—El Grup Sardanista "Dintre el bosc", de Manresa, ha organitzat un cicle d'actes de promoció de nous compositors que s'ini-

cià el dia 31 de gener, amb un concert de sardanes a l'entorn de l'obra de Joan Lázaro i Costa, home estretament vinculat a aquest grup de l'Ateneu Cultural Manresà. L'esmentat concert tingué lloc al Teatre Conservatori de Manresa el darrer diumenge de gener, i fou interpretat per la cobla La Principal de la Bisbal.

HOMENATGE A MARTIRIÀ FONT.—L'Agrupació Sardanista Cardedeu i el Patronat Municipal de Cultura i Esbargiment de l'esmentada vila del Vallès oriental preparen un seguit d'actes en homenatge al músic, compositor i director Martirià Font i Coll, que se celebraran a Cardedeu els dies 20 i 21 de febrer. Hom preveu la participació de l'Esbart Dansaire de Rubí i la cobla Els Montgrins, la qual presentarà la seva nova formació de músics per a la nova temporada. També cal tenir present que hi haurà un dinar de germanor el dia 21 de febrer; els interessats poden fer les seves reserves telefonant als números (93) 846 18 81, 846 14 27 i 846 12 40.

Centre Béthanie

12, rue Joseph Savvy
66000 PERPIGNAN Tél. 68.35.48.20

Maison familiale de vacances
Colonie de vacances
Classes de neige
Classes vertes

El nostre Centre de Vacances, d'inspiració catòlica, és obert a tots i està autoritzat pel Ministeri de la Joventut i del Esports per a rebre infants durant les vacances d'estiu.

Naturalment, preferim rebre infants que vénen d'escoles catòliques.

Pel fet de la nostra implantació a Catalunya Nord, el nostre desig seria rebre els Catalans del Sud.

Les nostres monitores són totes diplomades i tenen un irreprotxable comportament moral.

El nostre programa d'hivern, ja sigui pel gener, febrer, març o abril, està dedicat a la iniciació a la neu (esquí de fons o esquí de pendent).

El preu és de 115,00 francs francesos per dia i per persona.

El pagament podrà ser efectuat en qualsevol banca de Barcelona a través de la Banque Nationale de París, 19 quai Vauban-66000 Perpinyà, a favor del compte: Centre Béthanie - 00753-02809140-48.

Caldrà pagar 30% en el moment de la reserva, 30% el primer dia del sojorn en la colònia i el saldo final a la fi del sojorn.

Estem a la vostra disposició per a qualsevol mena d'informació.

MODA

Saga Fours of Scandinavia

El mercat espanyol de la pell s'ha convertit avui per avui, en un dels més evolutius. El seu desenvolupament en els darrers anys sobre el consum de visó i de guineu, ha estat al-

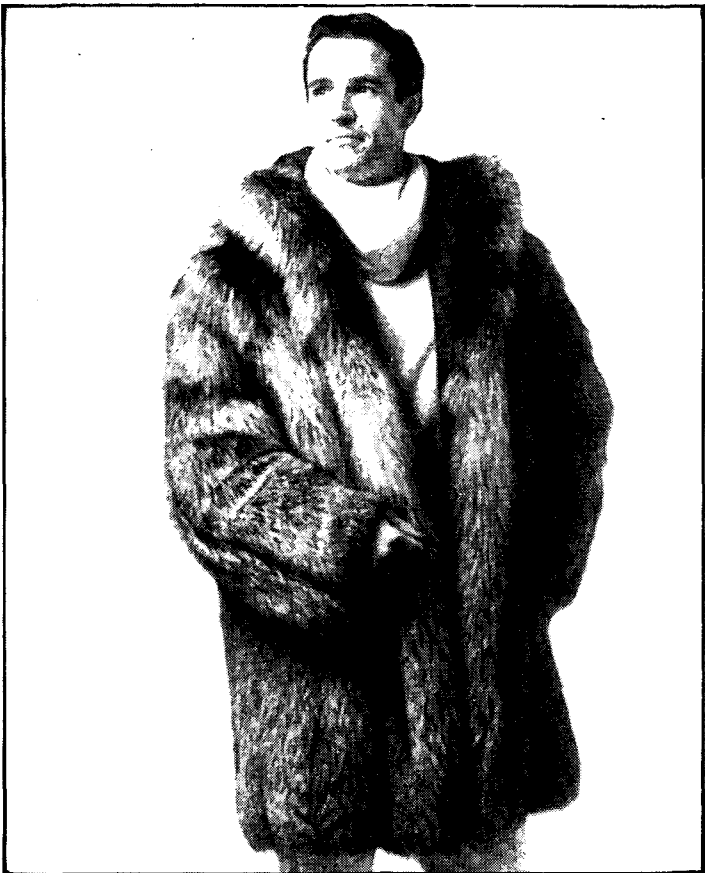
tament positiu, per la qual cosa la Saga Fours of Scandinavia ha anat seguint amb marcat interès aquest desenvolupament espanyol orientat a les seves activitats cap aquest

mercat i els objectius del qual són: augmentar la demanda del consumidor cap al visó i la guineu Saga; consolidar la posició de Saga en el nostre mercat; desenvolupar una relació de treball encara més estreta amb el gremi espanyol de la pell.

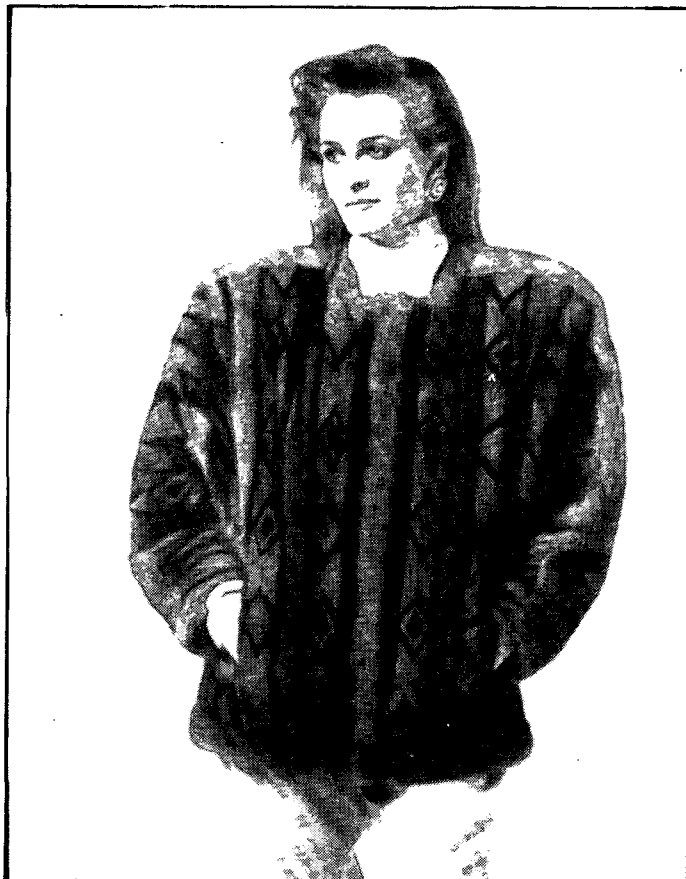
Sota aquests bons auspicis, Safa Fours of Scandinavia, presentà a la premsa espanyola les seves últimes qualitats pel·leteres de guineu i visó, es va poder comprovar per la magnífica qualitat natural d'aquestes pells, que aquest èxit d'avui no és fruit del caprici d'una moda, sinó que, respon al resultat positiu d'un treball en el qual, la qualitat i la fantasia es basen sobre uns materials que ofereixen les millors i més grans possibilitats.

Una àmplia paleta de color que abraça quinze colors de visó Saga i quaranta-dos de guineu Saga, es presentaren també, com a ajuda dels pel·lelers i fabricants a l'hora d'escollir amb precisió el color i el tipus de visó o guineu que el client desitja i sol·licita.

Aprofitant aquesta reunió amb la premsa i comptant a més amb la presència dels alumnes de l'Escola de Pel·lelers de Barcelona, es féu la presentació del llibre "Hombres, Animales y Pielés", llibre que pretén informar a través de

Abric amb caputxa de guineu Saga Golden Cross per a home, que ha estat dissenyat per G. Mendel.

Jaqueta de visó pastel Saga molt treballat, amb tocs de visó scan-brown, dissenyat per Gilles Mendel.

profunds estudis d'alt valor científic, escrits i dedicats a diferents destinataris que pretenguin adquirir coneixement sobre temes ecològics, viuers en cultiu d'animals de pell fina, així com també els ecologistes, que busquen l'equilibri natural entre les espècies.

Una conferència-col·loqui

molt ben conduïda pel conegut i prestigiós pel·leter Ramon Raventós obrí l'acte que aportà coneixements nous a tots els presents a través d'una oratòria exposada de forma culta i tècnica que fou degudament captada per tots els assistents.

MARÍA JOSÉ EJARQUE

COSTUMS I TRADICIONS

Ajuda als objectors de consciència

ESTEVE BUSQUETS i MOLAS

Ara que és força corrent no voler fer el servei militar i han sorgit els objectors de consciència, potser caldria pensar si no haurien de demanar a la Mare de Déu de l'Ajuda que els donés un cop de mà. Almenys, antigament, els fadrins del barri de Santa Caterina, de Barcelona feien novenes a dita advocació venerada al carrer de Sant Pere més baix, sobretot eren les mares les encarregades de fer la novena. Fins es deia que n'hi havia que havien anat a viure a dit barri puix era brama que eren més afavorits els residents en aquell veïnat.

La Mare de Déu de l'Ajuda fou trobada miraculosament. Una velleta carregada amb un feix de llenya petit, però pesant, anava pel camí del Vallès a Barcelona, avui carrer de Sant Pere més baix. La portava a vendre com solia, a la ciutat. El dia que succeí el prodigi, a mig carrer es trobà tan cansada que deixà el feix a terra i s'hi assegué al damunt per reposar.

Al cap d'una estona resolgué reprendre el camí però no pogué alçar el feix. Demanà ajuda a dos homes que passaven, però tampoc no pogueren. Així que resolgueren desfer el feix per esbrinar la causa d'allò que ja els semblava miraculós. I, efectivament, hi trobaren una imatge de la Mare de Déu que pesava tant que no hi havia manera de moure-la. Entengueren que volia quedar-se allí i els veïns li feren una fornícula, i més tard una esglesiola. Això succeïa el segle XVI i al següent, o sigui el 1798, hom posà la primera pedra de la capella o esglesiola que, d'ençà del 1884 passà a dependre dels caputxins.

Els goigs més antics expliquen així la sorpresa per la troballa: "Qui volia que cregués/ que un tresor tan infinit,/ un feix de llenya petit/ encobert, portar pogués".

Ben aviat vingueren els miracles: "Digueu amb gran alegria/ un fill d'una pobra dona,/ que us prengué a Vós per Patrona/ sent captiu a Moreria:/ que per Vós al novè dia/ llibertat li fou donada..."

"Digant-ho vint mariners, que quasi perduts estaven/ perquè d'ells s'apoderaren/ uns Moriscos Llucifers:/ que clamant-vos llurs mullers/ parà la borrasca alçada..."

La Mare de Déu de l'Ajuda és bruna. En uns goigs més moderns, de Mn. Llorenç Ribera i música de Mn. Lluís Romeu, si bé en una estrofa li fan dir a la Verge que la cremà la serena i el sol l'emmorenà quan era perduda en el bosc, més endavant explica com una "turba impia" assaltà i cremà la capella: "Eixireu del foc, o Mare,/ que enrunà el vostre tresor/ un poc més fosca de cara/ i molt més dolça de cor..."

Cal dir, també, que quan Espartero va bombardejar la ciutat, el 1842, una bomba esfondrà la teulada i caigué sense explotar als peus de l'altar de la Imatge i d'això sembla que en vingué la creença de lliurar els nois del servei militar. Com tantes d'altres capelles i temples, sofrí les embestides de la guerra del 1936 al 1939. Després de la fratricida contesa fou restaurada. També es venera almenys, a Balenyà i a Sant Feliu de Vallcàrcara, antiga sufragània de Sant Llorenç Savall.

MUSICA

Recital de lieder de Victòria dels Àngels a Terrassa

Una de les principals cantants catalanes és sens dubte Victòria dels Àngels. Intentar sintetitzar aquest fet ens ocuparia molt d'espai i possiblement es innecessari perquè els nostres lectors ja ho saben. Només citar dues pinzellades de darrera hora: la universitat de Barcelona l'ha nomenat doctor honoris causa recentment. D'altra banda "Catalunya Música" ha gravat recentment el concert inaugural d'aquesta emissora de la Generalitat de Catalunya, celebrat al Palau de la Música.

El dilluns 11 de gener, la soprano donà un concert al Centre Cultural de la Caixa de Terrassa, acompanyada del pianista Manuel García Morante. Interpretà obres de Schubert, Chopin, Brahms, Ravel i tradicionals catalanes, obtenint unes clamoroses ovacions.

SRA. DOLORS

Compra mobles antics i tota mena de objectes antics, pisos sencers

Paguem al comptat

Tel. 201 96 30

Cada mot ha de començar amb la lletra inicial del requadre i amb la següent ha d'acabar.

Per SNOP

A (T) TE U N O

Per ENRIC GRAUPERA

EDITORIAL REGINA, S.A - Mallorca, 87 i 89 - 08029 BARCELONA.

EDITORIAL REGINA, S.A - Mallorca, 87 i 89 - 08029 BARCELONA.

EDITORIAL REGINA, S.A - Mallorca, 87 i 89 - 08029 BARCELONA.

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli segons Sant Marc, capítol 1, versets del 29 al 39 (Mc 1,29-39).

Reflexionem: 1. Jesús anà molts dissabtes a la sinagoga de Cafarnaüm. Els jueus, cada dissabte es reunien a la sinagoga (era com un petit temple), per escoltar la Paraula de Déu, cantar salms i himnes religiosos, escoltar l'explicació del text i pregar. A Jesús l'invitaven sovint que expliqués el text, i, és clar, ho feia d'allò més bé. Jo no sé si vosaltres, els diumenges, quan participeu en la celebració de la fe dels cristians, escolteu amb atenció les lectures, canteu i pregueu. En això, com en tot, hem de ser fidels seguidors de Jesús.

2. Un dissabte, en sortir, anà a recollir-se a casa de la família de Simó Pere. Curà la seva sogra i molts altres malalts. La missió de Jesús no era pas anar pel món curant tots els malalts; però, el dolor i els patiments de les persones l'afectaven tant, que si li demanaven, els curava. Els cristians hem de fer també tot el que puguem per acompanyar els malalts en el seu camí de dolor i alleugerir els seus patiments.

3. La missió de Jesús era proclamar l'evangeli de l'amor i de la salvació de Déu. La gent, però, s'engrescava més veient allò que feia, que no pas escoltant de cor allò que deia. Jesús no s'enganyava pas. Sabia que molts el seguien per veure més que no pas per "creure" en ell. Per això, a la matinada, se'n va en un lloc solitari a pregar, i quan li diuen que tothom el busca (potser per fer-lo rei), diu als deixebles: "Au, anem a d'altres indrets per predicar-hi, que per això he vingut".

El mossèn

SICFRID

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

391

Històries d'Eixerits

Què seria el món sense nens...?

L'altre dia, en sortir del "cole" amb una colla d'amics, en arribar a una plaça, ens vàrem engrescar a jugar a pilota. La pilota no era pas una pilota de futbol de reglament, però era bastant grossa.

"Passa-me-la, passa-me-la", "aquí Toni", "Alex, xuta ja home!", i vinga a córrer i driblar i xutar amunt i avall. A la plaça hi havia alguns menuts, amb la mare o els avis, jugant amb les seves petites joguines de plàstic en la platja plena de sorra. Els nens petits, petits xisclen o parlen baix i poquet. Miren molt, això sí.

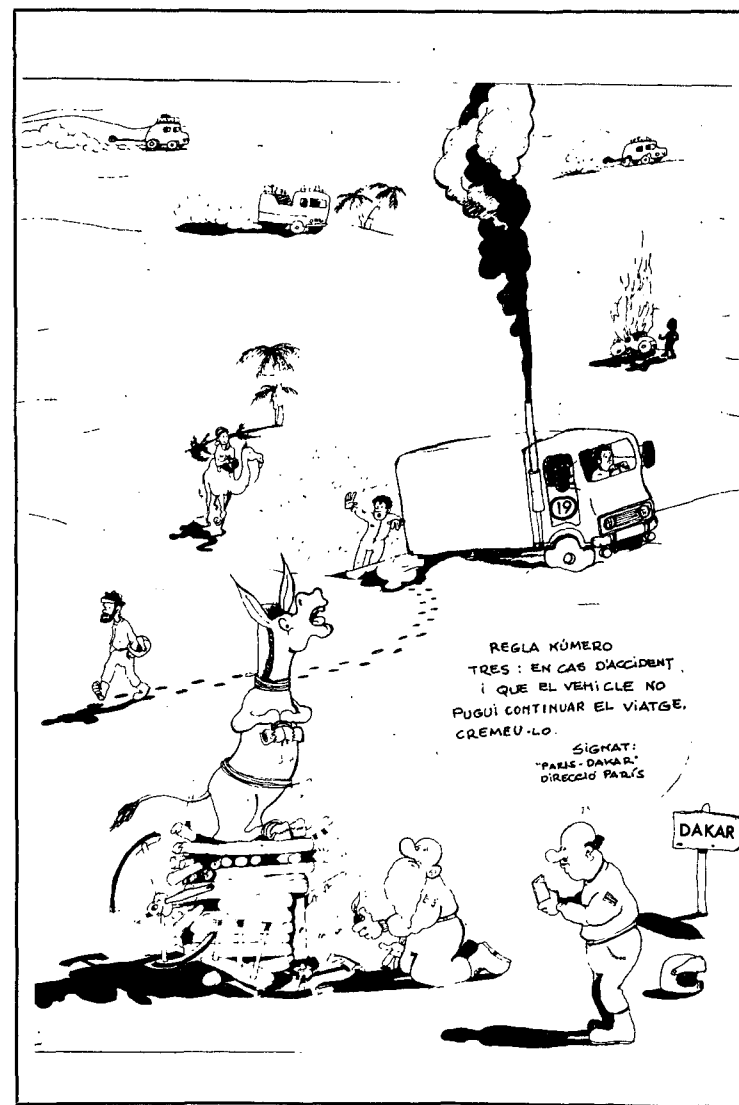
Bé, amb tot això, en Jordi, que és un bon xic esverat, va oblidar-se que no estàvem pas en un camp de futbol, ni tan sols en el pati de l'escola, rodejat per l'alta xarxa de filat, i xutà massa fort.

Asseguts en un banc hi havia dos vellets, prenent el sol. La pilota que havia sortit disparada dels peus d'en Jordi, sense saber on anava ni què feia, xocà amb el vellet, i ulleres i bastó anaren per terra. Tots vàrem córrer a dir: "perdoni", no ho hem fet pas expressament. Però ell, no sé si era sord, o enfurismat com estava, no parava d'escriu-nos. De fet, tenia raó.

Nosaltres escorreguts per la feta, recollírem la pilota i la motxilla dels llibres, i donàrem per acabat l'improvisat joc. Quan ja érem un tros enllà, vàrem sentir que la velleta li deia: "Rafael, no t'enfadis. Són nens, i què seria el món sense nens?" Segur que recordaren de quan els seus fills eren petits i enjogassats.

Hem acordat per unanimitat, demanar als pares que ens deixin treure cèntims de la guardiola. Cada dia mirarem si hi són, i quan hi siguin, comprarem un ram de flors, i els els donarem.

L'Eixerit

III CONCURS BÍBLIC, PER A INFANTS

QÜESTIONARI DE LA 1ª CATEGORIA (Cicle Inicial)

1. Com es diu la mare de Jesús?
2. De tots els noms, tria els que formen la Sagrada Família i escriu-los a part.

JOAN JOSEP CARME MARIA JESÚS ANNA

3. Posa els següents títols al dibuix que els correspongui.
MARIA AL PEU DE LA CREU
L'ANUNCIACIÓ
VISITA DE MARIA A LA SEVA PARENTA

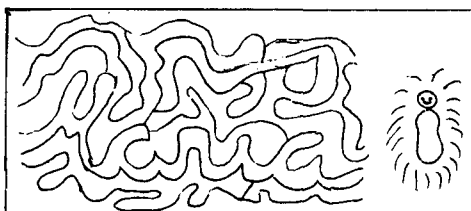
4. Posa una lletra a cadascuna de les ratlles i et sortirà una invocació a MARIA.

a a a e e éu e ueu e o a e
S_nt M_r d_ D__ pr_g__ p_r n_s_ltr_s.

5. Busca el nom de Maria entre totes aquestes lletres.
Ressegueix les lletres amb vermell.

P R E
S J E
A N M L A
X O I B

6. Quin camí hem de seguir per trobar Jesús? Pinta'l.

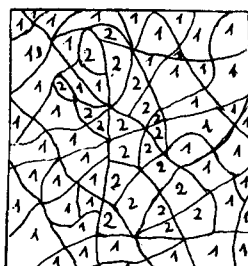

7. Com es deia la parenta que Maria va anar a visitar?

8. On es va perdre Jesús una vegada? Marca la resposta correcta.

☐ Al carrer ☐ Al temple
☐ A la tenda ☐ Al bosc

9. Pinta tots els espais que són marcats amb el número 2. Què t'ha sortit?

10. En un foli, dibuixa quan l'Àngel va anunciar a Maria que seria mare de Jesús.

QÜESTIONARI DE LA 2ª CATEGORIA (Cicle Mitjà)

1. Escriu les paraules que l'Àngel va pronunciar quan va saludar Maria.
2. Combinant les inicials de cada objecte podràs formar el nom d'una dona famosa.

3. En quins llocs va viure Maria amb Jesús? Posa-ho per ordre cronològic.

4. Quines paraules va dir Maria en trobar Jesús al temple? Contesta l'evangelista Lluç 2.

5. Que saps aquesta cançó?
Si no la saps digues a la teva àvia que te la canti i tu completa-la.

La Mare de
quan era
anava a
a aprendre de

6. A la Mare de Déu, cada poble, cada regió, li dona un nom diferent: la Moreneta, la Macarena, del Remei, de la Mercè, del Pilar, dels Desemparats, etc.

Quantes Mares de Déu hi ha en el Cel?

7. En quin miracle fet per Jesús, hi va intervenir Maria d'una manera molt decisiva perquè es produís?

8. Quan Josep i Maria portaren Jesús al temple per presentar-lo al Senyor, varen fer una ofrena. Quina fou aquesta ofrena?

9. Quan Jesús va donar-nos Maria per mare? Explica-ho breument.

10. ENDEVINALLA

A mig aire de la serra
hi ha un xamós roser florit.
Déu te guard, mística rosa,
et saludem amb delit.

Estrella de Catalunya
Que ens guies vers l'infinit;
Ets un far del qui s'allunya,
Per les ombres de la nit.

A qui ens referim?

QÜESTIONARI DE LA 3ª CATEGORIA (Cicle Superior)

1. El profeta Isaïes, molt abans que nasqués Maria, va profetitzar que tindria un fill. Busca en Is. 7, i escriu el verset que en parla.

2. En el capítol 3 del llibre del Gènesi hi ha un verset que fa referència a Maria. Escriu el verset i el n.º que li correspon.

3. Digues el nom de tres dones de l'Antic Testament que són figures de Maria.

4. Per què Maria se l'anomena mitjancera de totes les gràcies?

5. El capítol 1 dels Fets de l'Apòstol ens diu que els deixebles, Maria la mare de Jesús i les dones s'aplicaven a l'oració. Quin fet important havia ocorregut una estona abans?

6. Posa un número dins de cada rodona de manera que segueixi l'ordre en què es van succeir els fets. Fixa't que en tots hi ha la presència de Maria.

☐ Trobament de Jesús al temple	☐ Naixement
☐ Visita de Maria a Elisabet	☐ Anunciació
☐ Maria al peu de la Creu	☐ Pentecosta
☐ Presentació de Jesús al temple	☐ Noces a Canà de Galilea

7. Fes un resum (no una còpia) de Lluç 2,41-50.

8. En la visita que Maria fa a Elisabet, hi veiem, per part de Maria, una actitud de servei. Busca la mateixa actitud en un fet que ens narra St. Joan al començament del seu Evangelí. Cita el fet.

9. Escriu invocacions breus que recordis, dedicades a Maria. (almenys 10).

10. Escriu la frase que hi ha en aquest Jeroglífic.

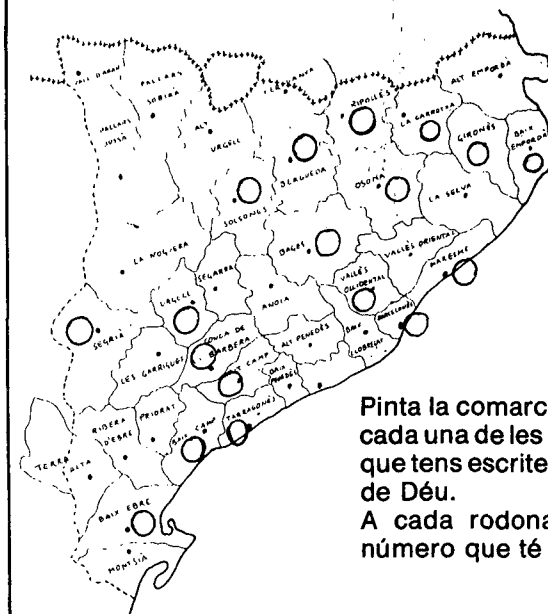
7ta ≡ ia e D 10,

up n 3 a 500 s

Contesta:

EXTRA

Pinta la comarca on pertany cada una de les invocacions, que tens escrites, de la Mare de Déu.
A cada rodona posa-hi el número que té assignat.

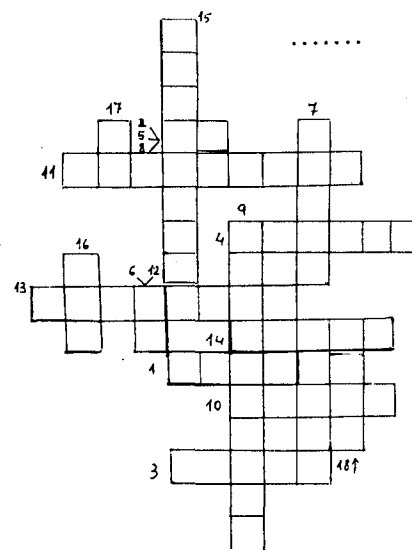
MARE DE DÉU

1. de la Cinta	10. de Bell.lloc
2. de la Gleva	11. de l'Acadèmia
3. de Joncadella	12. de Queralt
4. del Claustre	13. d'Egara
5. de la Cisa	14. de Loreto
6. dels Àngels	15. de Núria
7. de la Mercè	16. de la Salut
8. de la Candela	17. de la Serra
9. del Remei	18. de la Misericòrdia

ENCREUAT

Seguint ordenadament la numeració obtindràs una cançó molt popular dedicada a la Verge. Escriu el nom de la cançó.

- 1.- Flor.
- 2.- Al revés, preposició apostrofa.
- 3.- Mes de l'any.
- 4.- Adj. fem., bronzejat o bru.
- 5.- Al revés, preposició.
- 6.- Al revés, article.
- 7.- Cadena de muntanyes.
- 8.- Al revés, preposició.
- 9.- Nom de dona.
- 10.- Estrella.
- 11.- Del verb il·luminar.
- 12.- Al revés, article.
- 13.- Natural de Catalunya (fem.).
- 14.- País.
- 15.- Temps del verb guiar, amb pronom.
- 16.- Preposició, en direcció a...
- 17.- Article contracte.
- 18.- Regió superior considerada com a sojorn de Déu i dels benaurats.

NOTES:

Si vols millorar la teva puntuació, completa el teu treball amb aquests dos entreteniments.

DIUMENGE - 7

11.00 Signes dels temps.
11.30 Matinal a TV3:
13.00 Esports.
14.30 Gol a gol.
15.00 Telenotícies.
15.30 Batman:
16.00 Simon i Simon:
16.50 Tarda de...
18.30 Bàsquet.
20.00 Gol a gol.
20.30 Telenotícies.
21.00 30 minuts.
21.30 A cor obert:
"Els nus i els morts".

DILLUNS - 8

12.30 Universitat oberta:
13.00 TV3 segona vegada:
"Gol a gol".
14.00 Mag-Magazine.
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 L'espantaoells i la senyora King.
16.25 Tendra és la nit - 3.
17.15 Universitat oberta:
17.40 L'hora dels contes:
18.00 Buck Rogers.
18.45 Els Jetson:
19.00 Dominic.
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 Filiprim.
21.15 Bona cuina.
21.20 L'equalitzador:
"Via morta".

22.20 Teatre:
"Antigona".

23.50 Telenotícies.
00.05 Arsenal-Atlas.

DIMARTS - 9

12.10 Servei d'informació agrària.
12.30 Universitat oberta:
13.00 TV3, segona vegada:
"30 minuts" "Informatiu cinema".
14.00 Mag-Magazine.
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 L'espantaoells i la senyora King.
16.25 Tendra és la nit - 4.
17.15 Universitat oberta:
17.40 L'hora dels contes:
"La copa de gammage".
18.00 Treure partit del micro:
18.30 Oh! bongònia.
19.05 El retorn de l'antílop:
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 Filiprim.
21.15 Bona cuina.
21.20 Angel Casas Show.
22.50 Perry Mason:
"El cas de la viuda errant".

23.30 Telenotícies.

DIMECRES - 10

12.10 Servei d'informació agrària.
12.30 Universitat oberta:
13.00 TV3, segona vegada:
"Crònica 3".
14.00 Mag-Magazine.
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 L'espantaoells i la senyora King.
16.25 Tendra és la nit - 5.
17.15 Universitat oberta:
17.40 L'hora dels contes:
18.00 Els premis Diamond.
18.30 Cinc i acció.
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 Lotto 6/49.
21.15 Bona cuina.
21.20 Informatiu cinema.
21.50 Cinema 3:
"L'emperador del nord".
00.00 Telenotícies.
00.15 Gol a gol.

DIJOUS - 11

12.10 Servei d'informació agrària.
12.30 Universitat oberta:
13.00 TV3, segona vegada:
"Angel Casas Show".
14.00 Mag-Magazine.
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 L'espantaoells i la senyora King.
16.25 Tendra és la nit - 6.
17.15 Universitat oberta:
17.40 L'hora dels contes:
18.00 Buck Rogers:
18.45 Els Jetson:
19.05 El retorn de l'antílop:
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 Filiprim.
21.15 Bona cuina.
21.20 Blanc o negre.
23.00 Temps de neu.
23.15 A tot esport.
00.15 Telenotícies.

DIVENDRES - 12

12.30 Universitat oberta:
13.00 TV3, segona vegada:
"A tot esport".
14.00 Mag-Magazine.
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 L'espantaoells i la senyora King.
16.25 El lleó de Flandes - 1.
17.15 Universitat oberta:
17.40 L'hora dels contes:
18.00 Buck Rogers:
18.45 Els Jetson:
19.05 El retorn de l'antílop:
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 Filiprim.
21.15 Bona cuina.
21.20 La professió A.P.I.:
21.50 Ràdio Cincinnati:
22.20 Crònica 3.
23.20 Ral·ly Catalunya.
23.25 Minisèrie.
00.25 Telenotícies.
00.40 Cinema de mitjanit.

DISSABTE - 13

10.30 Sardanes.
11.00 Universitat oberta:
14.15 Oh! Bongonia (Rep.).
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 Esports en acció.
17.00 Minories d'Europa:
17.30 Identitats:
18.30 Dit i fet.
20.00 Telenotícies.
20.25 Bona cuina.
20.30 Futbol.
21.05 Lotto 6/49.
21.10 Futbol.
22.30 Ral·ly Catalunya.
22.40 Pel·lícula:
"La casa dels embolics".
00.15 El món del cinema.

DIUMENGE - 7

2.15 Música golfa.
3.15 El fugitiu.
4.15 Llarg-metratge:
5.45 A través del mirall.
7.00 Documental.
7.50 Llarg-metratge:
9.00 Informe setmanal.
10.00 Santa Missa - El dia del Senyor.
11.00 Concert.
12.00 Poble de Déu.
12.30 El riu groc.
13.30 Estiu blau.
14.30 48 hores.
15.30 El temps.
15.35 La crida dels gnoms.
16.05 Estrenes TV:
17.25 Dibuixos animats.
17.50 Si ho sé no vinc.
18.55 Magia Potagia.
19.25 L'hora del T.P.T.

19.55 A portada.
20.30 48 hores.
21.00 Silenci trencat.
21.30 La vida segueix.
22.35 Diumenge cinema:

DILLUNS - 8

8.00 Bon dia.
9.00 Al matí.
9.35 Gabriela - 103.
11.35 L'Imperdonable - 51.
13.00 Benet i Cecili.
13.30 Tres per quatre.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Falcon Crest.
16.30 Tal qual.
17.55 Avanç Telediari.
18.00 Barri Sésamo.
18.30 Fraguell Rock.
19.00 A mitja tarda.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 El preu just.
22.40 Alfred Hitchcock.
23.05 Documents TV.
00.20 Telediari - 3.

DIMARTS - 9

8.00 Bon dia.
9.00 Al matí.
9.35 Gabriela - 104.
11.35 L'Imperdonable - 52.
13.00 Les aventures de Gulliver.
13.30 Tres per quatre.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Falcon Crest.
16.30 Tal qual.
17.55 Avanç telediari.
18.00 Barri sésamo.
18.30 Heidi.
19.00 Escollir una professió.
19.30 L'hora del lector.
20.00 Les noies d'or.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Viatge amb nosaltres.
22.20 Sessió de nit:
00.35 Telediari - 3.
00.55 Telesport.
01.10 Testimoni.

DIMECRES - 10

8.00 Bon dia.
9.00 Al matí.
9.35 Gabriela - Ep. 105.
11.35 L'Imperdonable - Ep. 53.
13.00 Erase una vez... l'espai.
13.30 Tres per quatre.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Falcon Crest.
16.30 Tal qual.
17.55 Avanç telediari.
18.00 Barri Sésamo.
18.30 La pedra blanca - Ep. 7.
19.00 A tope.
20.00 De 9 a 5.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Estimat pirulí.
22.20 Cançó trista de Hill Street:
23.15 Els marginats.
00.10 Telediari - 3.

DIJOUS - 11

8.00 Bon dia.
9.00 Al matí.
9.35 Gabriela - 106.
11.35 L'Imperdonable - 54.
13.00 Micky i Donald.
13.30 Tres per quatre.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Falcon Crest.
16.30 Tal qual.
17.55 Avanç telediari.
18.00 Barri Sésamo.
18.30 Musiquíssims.
19.00 Crònica jove.
19.25 Amb les mans a la massa.
19.55 Parlant clar.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Llum de lluna.

22.20 Dret a discrepar.
23.45 A mitja veu.
00.15 Telediari - 3.
DIVENDRES - 12
8.00 Bon dia.
9.00 Al matí.
9.35 Gabriela - 107.
11.35 L'Imperdonable - 55.
13.00 Sherlock Holmes.
13.30 Tres per quatre.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Falcon Crest.
16.30 Tal qual.
17.55 Avanç telediari.
18.00 La llanterna màgica.
19.35 Diccioniari de la salut.
20.00 L'hora de Bill Cosby - 43.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 En família.
22.30 Divendres cinema:
00.15 Telediari - 3.

DISSABTE - 13

00.50 Jazz entre amics.
1.50 McMillan i la seva esposa:
3.05 Llarg-metratge:
4.45 Documental.
7.15 Llarg-metratge:
9.00 A tope.
10.00 Escollir una professió.
10.30 El Mag d'Oz.
11.00 La bola de cristall.
12.15 Dibuixos animats.
12.30 Nova gent.
13.30 L'altra mirada.
14.30 48 hores.
15.30 El temps.
15.35 Els aurons.
16.05 Primera Sessió:
18.30 Erase una vez... la vida.
19.00 Número 1.
19.30 MC. Gyver:
20.30 48 hores.
21.05 Informe setmanal.
22.20 Dissabte nit.
23.25 Pere el gran - 4.
01.00 Filmoteca TV:

DIUMENGE - 7

9.30 Santa Missa.
10.30 Objectiu-92.
12.00 Estudi Estadi.
14.50 L'informatiu cap de setmana.
15.00 Estudi Estadi.
18.00 Sessió de tarda:
19.45 Camí de Calgary.
20.10 Spenser, detectiu privat:
21.00 L'informatiu cap de setmana.
21.30 Debat - 2.
22.30 Connexió amb Madrid.
22.30 Ciclisme.
22.45 Estudi estadi.
DILLUNS - 8
13.00 Avanç de l'informatiu migdia.
13.03 El príncep regent.
13.30 Boigs per volar - 2.
14.00 L'informatiu migdia.
15.00 La vall de Shallowford.
15.30 El que menja l'home.
16.30 A dos de cinc, té o cafè.
18.00 Fills i filles.
18.30 Avanç de l'Informatiu vespre.
18.33 Avec plaisir.
19.00 Picapuça.
20.00 L'informatiu vespre.
20.30 Panorama.
21.20 Cinema club:
"Pan, amor y celos".
23.00 Últimes preguntes.
23.30 Blake el mag.

DIMARTS - 9

13.00 Avanç de l'Informatiu migdia.
13.03 El príncep regent.
13.30 Portes endins.

COMENTARIS TV

BLANC O NEGRE

Les darreres setmanes hem pogut assistir a l'emissió del programa-concurs de TV3 que s'anomena **Blanc o Negre**. Davant d'un bon nombre d'experiències sembla que el programa comença a prendre el fil de l'èxit. Val a dir que encara és un producte lent la qual cosa no vol dir que no pugui millorar. La fórmula parla d'un concurs-entrevista i aquest és, pot ser, el seu truc, la seva gràcia. De fet, totes les proves es converteixen en una ocasió per saber un detall, una opinió nova al voltant del personatge convidat. El resultat és un concurs certament entretingut que també basa el seu atractiu en la forma de presentar les preguntes. Aquestes preguntes es fan, doncs, a partir d'unes petites històries gravades prèviament i la seva voluntat, a més a més de servir de preguntes, és la de fer un acudit visual.

Els diners, com és ben normal, són protagonistes. Els concursants arrisquen part del que ja tenen per guanyar més o per perdre part del que abans havien aconseguit. I junt amb els diners estan els regals i la participació del públic que també intervé en el concurs. Fins i tot del públic surt un simpàtic protagonista que dins del programa s'anomena el "pispa" on el seu paper es també fer preguntes, moltes vegades certament imprevisibles, que si no són encertades pels concursants de nou representen menys diners.

Tot plegat som davant dels elements usuals dels concursos televisius però, i això és important remarcar-ho, barrejats, aquest cop amb un altre estil. De fet la comparació amb l'Un, dos, tres sorgeix de seguida. I el que s'ha de dir és que la primera i fonamental diferència és la consideració que cada programa fa dels espectadors. Des del circuit estatal es fa un concurs dirigit a una població que sembla ser només es mereix un producte vulgar i groller. Des del circuit català —i això no és així perquè sigui el circuit català sinó perquè és evident— es fa un concurs més intel·ligent, més subtil i pensat per mantenir una atenció no a cop de burles i brometes sinó a partir de proves i preguntes fetes amb imaginació i enginy. De la banda de l'Un, dos tres es juga amb la repetició, l'esperit gregari que una mica tots tenim dintre, mentre que des de **Blanc o Negre** s'ha fet l'esforç de convidar un personatge interessant per fer-li preguntes que ens ajudin a saber com és i quins són els gustos del convidat a partir de simpàtiques proves.

Això no vol dir que dins de **Blanc o Negre** no hi capiguin les bajanades i ximpleries a vegades de mal gust. Malgrat tot aquesta no és la tònica i la mitjana, podríem dir, és bona.

IGNASI BOFARULL T.A.C. (Telespectadors Associats de Catalunya) Tel. 200 13 39.

Contingut del programa

"SIGNES DELS TEMPS"

Mes de febrer, 1988

Dia 7: L'ARCA I EL RUSC.
Entrevista amb Jean Vanier, a Roma, i reportatge de la vida comunitària al RUSC.

Dia 14: GERMANOR SANTA EULÀLIA (Barcelona-Montpeller)
Imatges i entrevistes a Montpeller i a Barcelona.

LA QUARESMA.

Dia 21: TAULA RODONA SOBRE EDUCACIÓ SEXUAL.
Dia 28: PROGRAMA INFORMATIU DE LA VIDA DE L'ESGLÉSIA A CATALUNYA I ARREU DEL MÓN.

Dia 7 de març:
QUATRE MOVIMENTS D'ESGLÉSIA A LA CULTURA (MIEC, MIDADEN, MIIIC, Moviment pre-universitari).

Nota: L'hora d'emissió habitual és entre 3/4 d'onze del matí dels diumenges fins a 1/4 de dotze. Amb tot, algun dia, pot avançar-se un xic.

Collecció

NOVETAT

Humanisme cristià

Dirigida per Pau López Castellote

1. **Humanisme cristià**
Pau López Castellote
2. **Déu i l'home**
Eudald Forment
3. **La recerca del bé**
Margarida Mauri
4. **Ciència i transcendència**
Antoni Prevosti
5. **Fecundació in vitro i dignitat humana**
Tomás Melendo

En preparació:
Maria i l'educació
Pau López Castellote
L'obediència a Déu camí de llibertat
P. Fernando Guillén
L'educació de la curiositat
Jordi Galí
La condició humana. Reflexions d'un zoòleg
Andrés de Haro

Collecció
dirigida a pares,
mestres i educadors.

Una eina per pensar i comprendre
el món actual amb una visió cristiana.

EDICIONS EN
CATALÀ
I CASTELLÀ

EDITORIAL CASALS S. A. CASP, 79. 08013 BARCELONA

Els prego m'enviïn la quantitat indicada dels títols següents de la Collecció Humanisme cristià

Humanisme cristià. PVP 450

Déu i l'home. PVP 480

La recerca del bé. PVP 450

Ciència i transcendència. PVP 530

Fecundació in vitro

i dignitat humana. PVP 530

(IVA inclòs)

Nom

Adreça

Forma de pagament:

Adjunto taló nominatiu ☐ Contra reembors ☐